

AFECCIÓNS E LIMITACIÓNS DE DOMINIO SEGUNDO A LEXISLACIÓN SECTORIAL E AUTONÓMICA DE GALICIA

AFECCIÓNS E LIMITACIÓNS DE DOMINIO

SEGUNDO A LEXISLACIÓN SECTORIAL
ESTATAL E AUTONÓMICA DE GALICIA

OUTUBRO '23
DOCUMENTO DE CARÁCTER
MERAMENTE INFORMATIVO

Colexio Oficial de
Arquitectos de Galicia

XUNTA DE GOBERNO

2023-2027

DECANO / PRESIDENTE

D. Luciano González Alfaya

SECRETARIA

Dna. María Luisa Pierres Lópezs

TESOUREIRA

Dna. María Engracia Balayo Caamaño

VOGAIS

D. José Luis Gil Pita

Dna. Natalia Alvaredo López

Dna. Lucía Fernández Rodríguez

D. Miguel José Plata Hierro

D. Jordi Castro Andrade

PRESIDENTES

A Coruña: Dna. Encarnación Ruth Varela Rodríguez

Lugo: Dna. Carmen Figueiras Lorenzo

Ourense: Dna. Emma Noriega García

Pontevedra: D. Anselmo Villanueva Peón

Vigo: D. Manuel Martínez Carazo

Santiago: D. Ángel Cid Carballo

Ferrol: Dna. Carmen Pérez Parapar

XUNTA DE GOBERNO

2019-2023

DECANA / PRESIDENTA

Dna. Elena Ampudia Aixendri

SECRETARIA

Dna. Elvira Carregado Pazos

TESOUREIRA

Dna. Alicia Romaní Bóveda

VOGAIS

Dna. Emma Noriega García

Dna. Isabel Couto Pérez

D. Ramón Montero Cereijo

Dna. Clara González Gil

D. Antonio Dávila Alonso

PRESIDENTES

A Coruña: D. Roberto Costas Pérez

Lugo: Dna. Carmen Figueiras Lorenzo

Ourense: D. Rafael Castro Armesto

Pontevedra: D. Anselmo Villanueva Peón

Vigo: D. Manuel Martínez Carazo

Santiago: D. Ángel Cid Carballo

Ferrol: Dna. Carmen Pérez Parapar

DIRECCIÓN APLU

Victoria Núñez García (2024)

Jacobo Hortas García (2020 - 2024)

CRÉDITOS

COORDINADORES DO TRABALLO

D. Alberto Escobar Molinero / arquitecto

D. Juan Raposo Arceo / legal

REDACTOR

D. Federico García Gil / arquitecto

COLABORADORA

Dna. Mar Veiga Fachal / arquitecta

TRADUTORA

Dna. Rebeca Vieites Peiteado / lingüista

Equipo legal de revisión:

D. Victor Arceo Tuñez

Dna. Estela Buezas Jamardo

Dna. Raquel Fondo Fernández

Dna. Paula Lariño Goyanes

Dna. Raquel Pérez Rivera

ISBN / 978-84-96712-72-0

ÍNDICE

A. AFECCIÓNS DO MEDIO FÍSICO

A01. COSTAS	3
A02. DOMINIO HIDRÁULICO	5
A03. MONTES	6
A04. MEDIO AMBIENTE	8

B. AFECCIÓNS ÁS INFRAESTRUTURAS

B01. TRANSPORTE	
B01(a). Estradas Rede Estatal	9
B01(b). Estradas Rede Autonómica	10
B01(c). Camiños e outras vías	11
B01(d). Rúas	12
B01(e). Ferrocarril	13
B02. PORTOS	14
B03. AERONÁUTICA	15
B04. ENERXÍA	
B04(a). Liñas eléctricas	16
B04(b). Hidrocarburos. Gases e líquidos	18
B04(c). Eólica	19
B05. TELECOMUNICACIÓNS	20
B06. DEFENSA	21

C. AFECCIÓNS DO PATRIMONIO

C01. PATRIMONIO CULTURAL	22
C02. CAMIÑOS DE SANTIAGO	23

D. AFECCIÓNS E LIMITACIÓNS DO MEDIO ANTRÓPICO

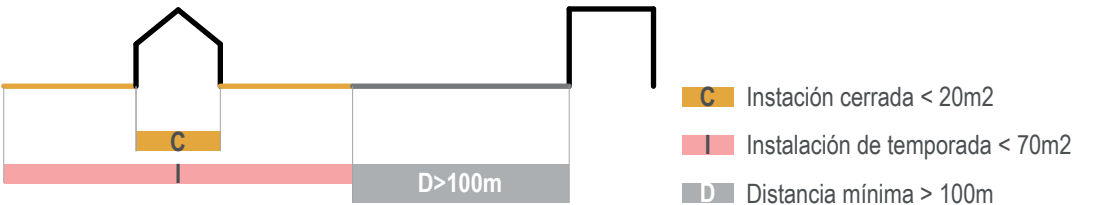
D01. DEPURACIÓ, CAPTACIÓ E VERTEDEURAS	24
D02. MINERÍA	25
D03. REESTRUCTURACIÓ PARCELARIA	26
D04. ACTIVIDADES E EXPLOTACIÓNS	
D04(a). ExplotaciÓns gandeiras e cinexéticas	
D04(a).1. ExplotaciÓns gandeiras. Xeneralidades	27
D04(a).2. ExplotaciÓns bovinas	28
D04(a).3. ExplotaciÓns porcinas	29
D04(a).4. ExplotaciÓns avícolas	30
D04(a).5. ExplotaciÓns equinas	31
D04(a).6. ExplotaciÓns apícolas	32
D04(a).7. Granxas cinexéticas	33
D04(b). Actividades industriais	34
D04(c). GLP	35
D04(d). Gasolineiras	36
D04(e). Explosivos	37
D04(f). Farmacias	38
D04(g). Cemiterios	39

E. LIMITACIÓNS CIVÍS

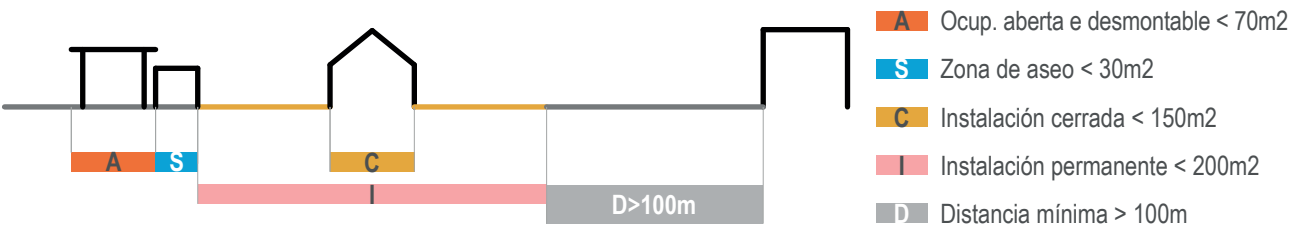
E01. CÓDIGO CIVIL	40
E02. LEI DE DEREITO CIVIL DE GALICIA	42

Os textos legais referidos nas presentes fichas sectoriais non son obxecto de transcriciÓn literal, nas mesmas, senÓn unha síntese do seu contido. Teñen, polo tanto, carÁcter meramente informativo, prevalecendo, en caso de discrepancia, o previsto na correspondente normativa sectorial, estatal ou autonÓmica, citadas nas devanditas fichas.
O **Anexo** inclúe os artigos literais daqueles apartados sinalados por (*). **As referencias que as presentes fichas sectoriais fan ao BOE deben entenderse referidas sempre ao texto consolidado.**

SERVIZO DE TEMPADA

INSTALACIÓN S PERMANENTES

CONDICIÓN S PARA A INSTALACIÓN

SERVIZOS DE TEMPADA (Art. 21 DRGC)*

_Distancia mínima a calquera outra instalación fixa ou desmontable: 100m. Poderá modificarse para facilitar o uso dos servizos urbanos existentes (saneamento, subministración eléctrica ou de auga, recollida de residuos ou outros) ou pola axeitada ordenación da praia e a súa contorna, co fin de garantir a calidade do servizo.

_As instalacións terán unha ocupación máxima de 70 metros cadrados, dos cales 20 metros, como máximo, poderán destinarse a instalación pechada.

_Non poderán almacenarse no exterior do establecemento envases, caixas, cubos ou aparellos que menoscaben a estética visual correspondente á localización da instalación.

_Todas as conducións de servizos do establecemento deberán de ser soterradas. O sistema de saneamento garantirá unha eficaz eliminación das augas residuais, así como a ausencia de malos cheiros.

_Non computarán ocupación, para os efectos sinalados neste artigo, a instalación temporal de aseos químicos públicos e gratuítos.

INSTALACIÓN S PERMANENTES (Art. 28 DRGC)

_Resultarán de aplicación as condicións previstas no artigo 21 para os servizos de tempada, agás as relativas ás dimensións que, no caso das instalacións permanentes, poderán ter unha ocupación máxima de 200 metros cadrados, dos que 150 poderán destinarse a instalación pechada e o resto a terraza pechada mediante elementos desmontables. A esta superficie poderán engadirse outros 70 metros cadrados de ocupación aberta e desmontable, así como unha zona de aseo, que non poderá superar os 30 metros cadrados.

Toda a instalación (en ambos casos) deberá adaptarse ás esixencias actuais en materia accesibilidade e eliminación de barreiras arquitectónicas (Orde TMA/851/2021 e LEI 10/2014, do 3 de decembro, de accesibilidade)

REFERENCIA LEGAL

Lei 22/1988 de costas (BOE 29/07/1988) e posteriores modificacións. (LC).

R.D. 876/2014 que aproba o Regulamento Xeral de Costas (BOE 11/10/2014). (RGC).

D. 97/2019, 18 xullo, que regula as competencias da CA de Galicia na ZSP del DPMT. (DRCG)

D. 38/2019, de 14 de marzo, polo que se aproba a catalogación dos tramos urbanos e naturais das praias de Galicia (DOG 12/04/2019). (DCPG).

CATALOGACIÓN DAS PRAIAS (Anexo DCPG e DT 24ª) RGC)

TRAMOS URBANOS

Aqueles que, non teñan sido declarados de especial interese ambiental, paisaxístico, arqueolóxico ou similar, que os faga merecedores de protección de acordo coa lexislación territorial, estean integrados en áreas urbanas que reúnan algunha das seguintes características:

a) Estean clasificadas como urbanas ou consolidadas pola edificación en polo menos un 50% da súa lonxitude.

b) Se atopen dotadas en condicións efectivas, polo menos, dos seguintes servizos:

1º. Acceso peonil e rodado, debendo estar aberto ao uso público e en condicións efectivas, nos termos esixidos polo Regulamento xeral de costas.

2º. Subministro de auga potable e enerxía eléctrica con caudais e potencia suficientes para os usos previstos. Igualmente, deberá dispoñer de iluminación en, polo menos, un terzo da súa lonxitude.

3º. Evacuación de augas residuais á rede de sumidoiros.

TRAMOS NATURAIS

Aqueles que non cumpran cos criterios de tramos urbanos.

PEQUENOS ESTABLECEMENTOS DE COMIDAS E BEBIDAS (CASETAS)*

SERVIZOS DE TEMPADA EN ZSP (Art. 18-27 DRGC)

Establecemento expendedor de comidas e bebidas ao servizo da utilización e gozo do DPMT, así como as actividades de servizo ao público para o gozo do litoral e a práctica de usos comúns e acordos coa natureza do DPMT, así como os elementos desmontables vinculados aos establecementos fixos preexistentes.

Sempre nos termos previstos no art. 51.2 da LC.

Temporada de uso (do 1 de maio ao 31 de outubro e tamén en Semana Santa).

INSTALACIÓN S PERMANENTES (Art. 28 DRGC)

Poderá outorgarse autorización autonómica para a instalación permanente de establecementos expendedores de comida e bebida ao servizo do uso e gozo do dominio público marítimo-terrestre. Para tal efecto, deberá terse en conta a natureza e condicións do servizo ofertado e a xustificación da necesidade da súa demanda con carácter continuado na praia o lugar de localización.

O outorgamento da autorización determinará o compromiso da prestación efectiva do servizo con carácter permanente, circunstancia que deberá recollese expresamente na resolución que se dite e estará condicionada á adecuada integración da proposta na contorna en que se insire, o cal será obxecto de xustificación no procedemento de tramitación da autorización, de acordo co sinalado neste artigo.

Para a autorización de calquera que sexa o tipo de instalación, achegarase a documentación listada no art. 8 do DRGC e o proxecto técnico para valorar a calidade arquitectónica da proposta, así como canta documentación resulte precisa para permitir acreditar o cumprimento.

(RCG Art. 113, 8) O Servizo Periférico de Costas poderá outorgar a autorización a outras persoas físicas ou xurídicas, previa comunicación ao Concello e tramitación conforme ao procedemento establecido en este regulamento, nos seguintes casos:

a) Cando non se producira a solicitude do Concello durante o prazo ao que se refire o apartado 3.

b) Cando dita solicitude resultase legalmente inaceptable.

c) Cando o Concello incorrera nun incumprimento das condicións do título na tempada anterior, desatendendo o requirimento expreso de dito Servizo.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

Casetas en servidume de protección do DPMT.	Procedemento XUNTA_MT701A
Casetas dentro do DP.	Procedemento MITECO

REFERENCIA LEGAL

RD lexislativo 1/2001, do 20 de xullo, polo que se aproba o texto refundido da Lei de augas (BOE 24/07/2001). (LA).
RD 849/1986, do 11 de abril, polo que se aproba o Regulamento do Dominio Público Hidráulico (BOE 30/04/1986). (RDPH).
Lei 9/2010, do 4 de novembro, de augas de Galicia. (BOE 03/12/2010). (LAG).
D 1/2015, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ordenación das augas de Galicia. (DOG 16/01/2015). (RAG).

DOMINIO PÚBLICO HIDRÁULICO DPH (Art. 2 RDPH)*

DPH do Estado (excepcións establecidas no RDPH): augas continentais, superficiais e subterráneas renovable independentemente do tempo de renovación; canles de corrente natural, continuas ou descontinuas; leitos de lagos e lagoas e os de encoros superficiais en canles públicas; acuíferos, para os efectos dos actos de eliminación ou afectación dos recursos hidráulicos e das augas procedentes da desalinización da auga do mar.

CANLES, RIBEIRAS E MARXES (Tít. I, Cap. II RDPH)*

CANLES (Art. 4 e 5 RDPH): os terreos cubertos polas augas nas crecidas máximas ordinarias. Son de dominio privado as canles polas que ocasionalmente discorren as augas pluviais sempre que atravesen, dende a súa orixe, só terreos de dominio privado sen poder construír obras que poidan cambiar o curso natural das augas ou alteren a súa calidade en prexuízo do interese público ou de terceiros.

RIBEIRAS (Art. 6 RDPH): as franxas laterais das canles públicas situadas por riba de augas baixas, e polas marxes os terreos que bordean as canles. As marxes están suxeitas, na súa totalidade lonxitudinal: a unha **zona de servidume** de cinco metros de ancho, de uso público que se regulará regulamentariamente e unha **zona policial** de 100 metros de ancho na que se acondicionará o uso do solo e as actividades que se desenvolven.

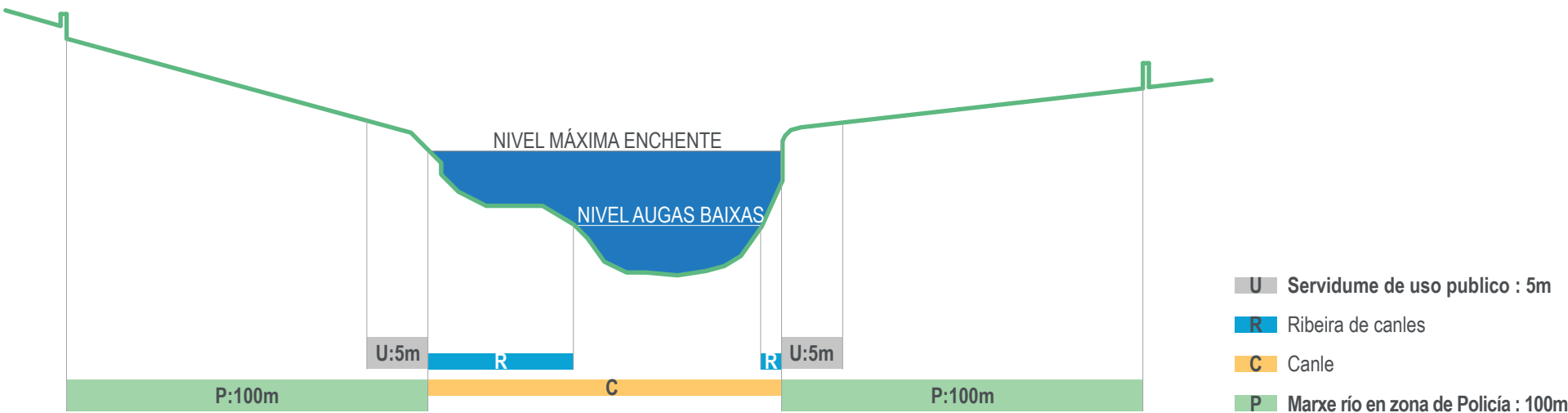
En zonas próximas á desembocadura do mar, na contorna inmediata dos encoros ou cando as condicións topográficas ou hidrográficas das canles e marxes foran necesarias para a seguridade das persoas e bens, o ancho de ambas zonas poderá modificarse na forma que regulamentariamente se determine.

ZONA DE SERVIDUME DE USO PÚBLICO (Art. 7 RDPH): esta zona ten as seguintes finalidades: protección do ecosistema fluvial e do dominio público hidráulico; paso público de peóns e para o desenvolvemento de servizos vixilancia, conservación e salvamento, salvo que por razóns ambientais ou de seguridade o organismo da conca considera oportuno limitar e varar e amarrar as embarcacións ocasionalmente e no caso de necesidade. Os propietarios poderán sementar e plantar especies non arbóreas (sen danar o ecosistema fluvial ou impedir o paso público de peóns). A tala ou plantación de árbores requirirá autorización do organización da conca. En xeral, nesta zona non se poderá realizar ningún tipo de construción agás que resulte conveniente ou necesario para o aproveitamento do dominio público hidráulico ou para a súa conservación e restauración. Só se poderán autorizar edificacións en zonas de servidume en casos moi xustificados.

ZONA DE POLICÍA (Art. 9 RDPH): están suxeitas ao disposto neste Regulamento as seguintes actividades e usos do solo: alteracións substanciais do relevo natural do solo; extraccións de áridos; ou construcións de todo tipo, xa sexan definitivas ou provisionais; calquera outro uso ou actividade que implique un obstáculo ao caudal en réxime de inundación ou podería provocar un deterioro da masa de auga, o ecosistema acuático, e do DPH. Esta área poderá ampliarse para incluír a área ou áreas onde o caudal (durante as enchentes, ou camiño de drenaxe intensa, e a zona onde, para a enchente de 100 anos de período de retorno, poden producirse graves danos en persoas e bens, delimitándose o seu límite exterior a través da envoltente de ambas zonas). Nestas zonas ou vías preferentes de fluxo, só aquelas actividades que non sexan vulnerables ás inundacións e que non supoñan unha redución significativa da capacidade de drenaxe das ditas zonas nos termos do artigo 9 bis, 9 ter e 9 quater. A execución de calquera os traballos ou traballos na zona de policía da canle requirirán autorización administrativa previa do organismo da conca.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

Obras e/ou traballos en DPH ou zona de policía de canles.	Procedemento XUNTA_AU113A
Cortas en zona de servidume de leitos.	Procedemento XUNTA_AU113B
Actuacións menores en DPH e zona de policía.	Procedemento XUNTA_AU113C
Autorizacións, concesións e outros usos Confederación Hidrográfica Miño-Sil.	Procedementos CHMS
Autorizacións, concesións e outros usos Confederación Hidrográfica del Duero.	Procedementos CHD
Autorizacións, concesións e outros usos Confederación Hidrográfica del Cantábrico.	Procedementos CHC

DELIMITACIÓN DAS DISTINTAS ZONAS DE PROTECCIÓN

ZONA DE SERVIDUME PARA USO PÚBLICO (Art. 6 RDPH): **5m**.

ZONA DE POLICÍA (Art. 6 RDPH): **100m** a partir do leito

OBSERVACIÓ NS

As actuacións menores de mantemento e conservación, tanto do dominio público hidráulico, como na zona de policía de leitos enúmeranse na Disposición Adicional Segunda do RAG.

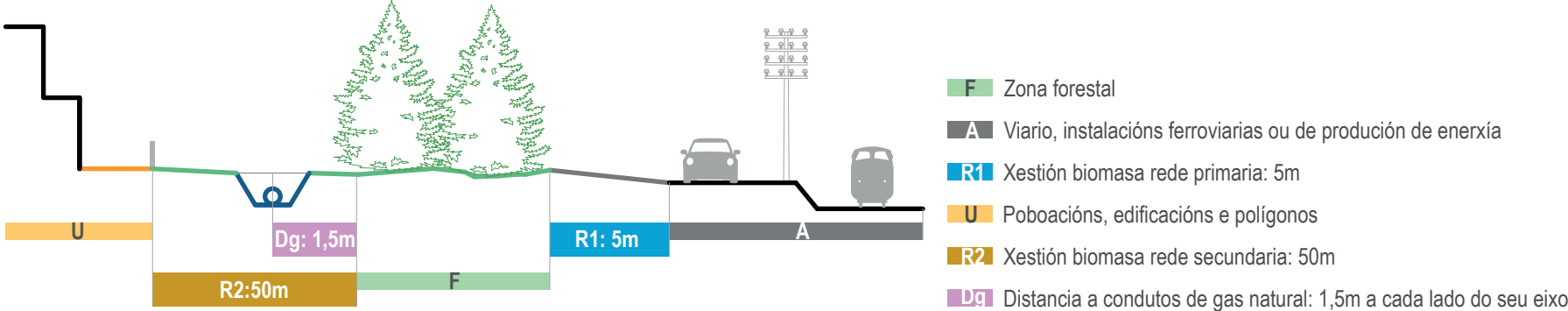
No Art. 9 bis do RDPH desenvólvense as limitacións aos usos na zona de fluxo preferente en solo rural.

No Art. 9 ter do RDPH trátanse as obras e construcións na zona de fluxo preferente en solos en situación básica de solo urbanizado.

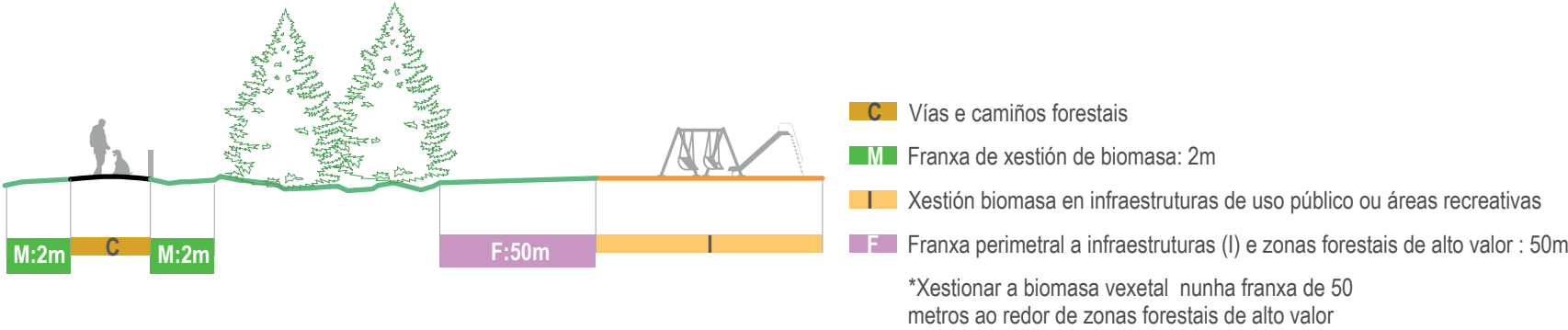
No Art. 9 quáter do RDPH trátase o Réxime Especial en municipios con máis dun 1/3 da súa superficie incluída na zona de fluxo preferente.

REDE DE FRANXA PRIMARIA E SECUNDARIA

REDE DE FRANXA TERCIARIA

DISTANCIAS MÍNIMAS A RESPECTAR

NAS REDES DE FRANXAS*

REDE DE FRANXAS PRIMARIAS (Art. 20bis LPDIF): Xestión da biomasa vexetal en: rede de estradas, estradas, corredores, autovías e estradas e rede ferroviaria, terreos da zona de dominio público. Ademais, non poderá haber árbores das especies sinaladas na Disp. Adic. 3ª da LPDIF; inst. da produción de enerxía eléctrica eólica na superficie de control total e voo e nos seus camiños interiores, no estrato arbustivo e subarbustivo, a 5 m da marxe exterior da calzada, sen necesidade de retirada de árbores; nas liñas de transporte, distribución e evacuación de enerxía eléctrica, no inst. de produción de enerxía eléctrica solar, franxa de 5m do último elemento vivo e dos muros de edificios non destinados a persoas, sen presenza de árbores da Disp. Adic. 3ª; Nas subestacións eléctricas existen edificios destinados a albergar oficinas, almacéns ou flotas móbiles, art. 21 para edificios ou vivendas illadas; canalizacións de transporte de gas natural, franxa de 1,5 m a cada lado do seu eixe; estacións de telecomunicacións, franxa de 5m de infraestruturas de telecomunicacións e de muros de edificios non destinados a persoas, sen a presenza de árbores da Disp. Adic. 3ª. Se existen edificios destinados a oficinas, almacéns ou flotas móbiles, o art. 21 para edificios ou vivendas illadas; estación de regulación e medición de gas e depósitos de distribución de gas, a unha franxa de polo menos 5 m das infraestruturas e dos muros dos edificios non destinado a persoas.

REDE DE FRANXAS SECUNDARIAS (Art. 21 LPDIF): Xestión da biomasa vexetal en franxa de 50m: perímetro do solo urbano, núcleo rural e urbanizable (dende o límite); arredor de edificacións, vivendas illadas e urbanizacións (dos límites exteriores), depósitos de lixo, gasoleiras e parques e instalacións industriais (dende o límite das instalacións) e cámpings (dende o peche perimetral) situados a menos de 400 m do monte. . Nesa franxa non poderá haber árbores das especies sinaladas na Disp. Adic. 3ª da LPDIF.

REDE DE FRANXAS TERCIARIASX (21bis LPDIF): Xestión da biomasa vexetal en: toda a superficie de infraestruturas de uso público ou áreas recreativas, así como nunha franxa perimetral de 50 m; todas as parcelas situadas dentro dunha franxa circundante de 50 m arredor de zonas forestais de alto valor; en camiños e camiños forestais, no estrato arbustivo e subarbustivo, na plataforma rodante da calzada e a menos de 2 m do bordo exterior da estrada ou camiño; no resto de infraestruturas de prevención e defensa contra incendios forestais (talas cortalumes, franxas auxiliares de pista, rozas, zonas cortalumes e outras infraestruturas de prevención e defensa contra incendios forestais) de acordo cos instrumentos de ordenación ou xestión forestal.

REFERENCIA LEGAL

Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes (BOE 22/11/2003). (LME).
LEI 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia. (DOG 23/12/2012). (LMG).
Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia (DOG 17/04/2007). (LPDIF) modificada pola Lei 9/2017, do 26 de decembro, de medidas fiscais e administrativas (DOG 28/12/2017). (LMFA).
D 2661/1967, do 19 de outubro, de distancias entre plantacións e parcelas limítrofes (BOE 04/11/1967). (DDPFC).
RD 314/2006, Código Técnico da Edificación (CTE).

PREVENCIÓN DOS INCENDIOS FORESTAIS (Tit. IV, Cap III, Art 44.3 LME)

As CCAA regularán nos montes e zonas limítrofes o exercicio de todas aquelas actividades que poidan orixinar risco de incendio, e establecerán as normas de seguridade aplicables ás edificacións, obras, instalacións eléctricas e infraestruturas de transporte en terreos forestais e a súa contorna, que poderán supoñan perigo, incendios ou verse afectados por eles. En particular, regularán especificamente a prevención de incendios forestais e as medidas de seguridade nas zonas de interface urbano-forestal. Así mesmo, poderán establecer limitacións ao tránsito polo monte, incluso suprimilo cando o perigo de incendio o faga necesario.

CONCEPTOS BASE*

MONTE OU TERREO FORESTAL (Art 2 LMG e Art 2 LPDIF): todo terreo en que vexetan especies forestais arbóreas, arbustivas, de matogueira ou herbáceas, sexa espontaneamente ou que procedan de sementes ou plantación, que cumpran ou poidan cumprir funcións ambientais, protectoras, produtoras, culturais, paisaxísticas, sociais ou recreativas. Tamén: os terreos ermos, os rochedos e os areais; construcións e as infraestruturas destinadas a servizo do monte e as de uso sociorrecreativo; todo terreo coa finalidade de ser repoboado para actividade forestal, e solos rústicos de especial protección forestal.

ZONA DE INFLUENCIA FORESTAL ZIF(Art 17.2 LMFA): as áreas estremeiras que abranguen unha franxa circundante dos terreos forestais cunha largura de 400 metros, excluindo o solo urbano, de núcleo rural e urbanizable.

XESTIÓN DA BIOMASA (Art 2.14 LPDIF): a creación e mantemento da descontinuidade horizontal e vertical da carga de combustible no terreo forestal e na súa zona de influencia, a través do control ou eliminación parcial ou total da biomasa vexetal por medio do emprego das técnicas máis recomendadas e coa intensidade e frecuencia adecuadas para o cumprimento dos obxectivos previstos.

REDE DE FRANXAS DE XESTIÓN DA BIOMASA (Art 2.15 LPDIF): a creación e mantemento da descontinuidade horizontal e vertical da carga de combustible no terreo forestal e na súa zona de influencia, a través do control ou eliminación parcial ou total da biomasa vexetal por medio do emprego das técnicas máis recomendadas e coa intensidade e frecuencia adecuadas para o cumprimento dos obxectivos previstos.

LIMITACIÓNS*

NOVAS EDIFICACIÓNS EN TERREOS FORESTAIS E ZIF E MEDIDAS DE PREVENCIÓN DE INCENDIOS FORESTAIS NAS NOVAS URBANIZACIÓNS (Art. 23.1 LPDIF)

Os instrumentos de planeamento urbanístico deberán ter en conta a avaliación de risco de incendio forestal, no que respecta á zonificación do territorio e ás zonas de alto risco de incendio que constan nos plans de prevención e defensa contra os incendios forestais de distrito.

REDES DE FRANXAS DE XESTIÓN DA BIOMASA (Art. 20 LPDIF)

REDES PRIMARIAS: infraestruturas lineais de prevención e defensa, ao longo da rede de estradas, autovías, corredores, vías rápidas e vías convencionais; das infraestruturas ferroviarias; das instalacións de produción de enerxía eléctrica eólica ou solar, liñas de transporte e distribución de enerxía eléctrica, subestacións eléctricas, liñas de transporte e distribución de gas natural, estacións de regulación e medida de gas, tanques de distribución de gas e estacións de telecomunicacións.

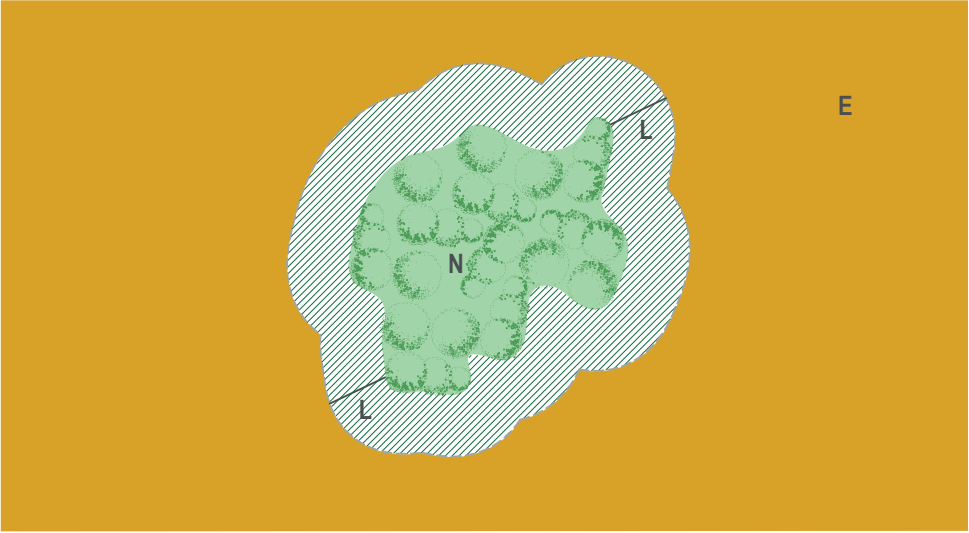
REDES SECUNDARIAS: teñen un ámbito municipal e teñen como función prioritaria a protección de núcleos de poboación, infraestruturas, equipamentos sociais, núcleos urbanizados, parques e polígonos industriais.

REDES TERCIARIAS: sitúanse en terreos forestais e zonas de influencia forestal e están vinculadas a infraestruturas de uso público, así como ás seguintes infraestruturas de prevención e defensa contra incendios forestais: camiños, estradas, pistas forestais, cortalumes, pista de franxas auxiliares, zonas cortalumes e outras infraestruturas ou construcións relacionadas coa prevención e defensa contra incendios forestais.

Os artigos 20bis, 21 e 21bis desenvolven as obrigas dos responsables dos espazos definidos en cada rede de franxas.

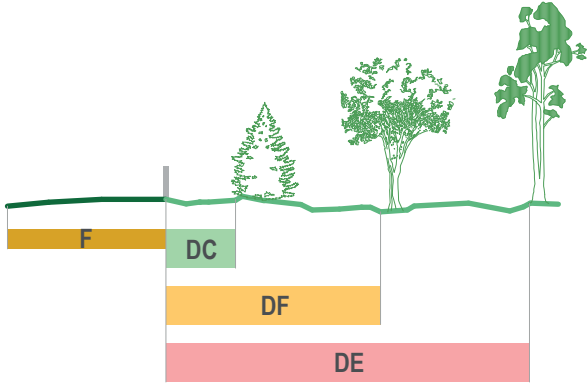
NOVAS REPOBOACIÓNS FORESTAIS

N	Novas plantacións
E	Solo rústico de especial protección agropecuaria (SRPA)
	Dominio público das vías ou ferrocarril
	Infraestrutura eléctrica
	Parcelas forestais
	Pistas > 5m de ancho con > cuneta (conc. alto risco*)
E	Zonas de labradío, cultivo ou prados
	Canles fluviais >2 metros de ancho
	Edificacións, urbanizacións, vertedoiros, parques e instalacións industriais situadas a < 400 m do monte
	Solo urbano (SU), s. de núcleo rural (SNR) e s. urbanizable (SURZ)
	Cámpins, gasoleiras e industrias ou instalacións preexistentes

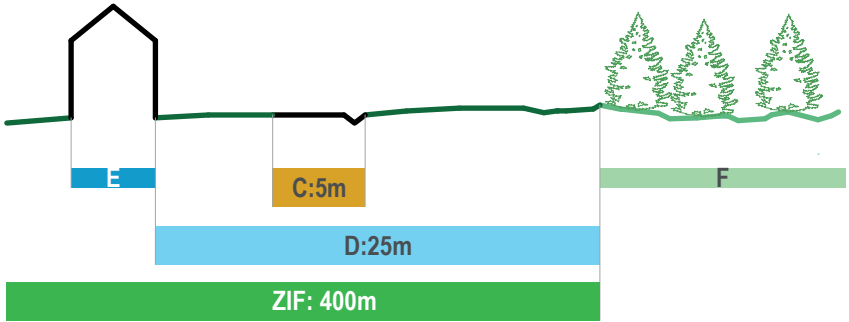
Área libre de novas plantacións	
Frondosas	Resto
10m	10m
2m	10m
5m	5m
2m	2m
2m	4m / *6m
4m	10m
5m	15m
15m	50m
2m	50m
15m	50m

PLANTACIÓNS FORESTAIS LIMÍTROFES CON CULTIVOS AGRÍCOLAS

F	Terreo	Cultivo	Pradeira
DC	Distancia a coníferas/Resinosas	3m	2m
DF	Distancia a especies frondosas	4m	3m
DE	Distancia a eucaliptos	6m	5m

ZONAS EDIFICADAS LIMÍTROFES OU INTERIORES A ÁREAS FORESTAIS

F	Áreas forestais
C	Camiño perimetral: 5m
E	Zonas edificadas
D	Distancia a zonas edificadas: 25m
ZIF	Zona de influencia forestal: 400m

DISTANCIAS MÍNIMAS A RESPECTAR

NAS NOVAS REPOBOACIÓNS FORESTAIS (Anexo II LMG): Parcelas forestais, 2m; terreo en SRPA, 10m; zonas de labranza, cultivo ou prados non en SRPA, 10m (4m para especies frondosas, anexo I LMG); do límite DP de estradas ou vías férreas, 10m (2m para EF); con vías cun ancho de gabia >5m, 4m e 6m en concellos declarados de alto risco (2m EF); do condutor máis exterior da infraestrutura eléctrica, 5m; canles fluviais >2m de ancho, a 15m do DP (5m EF); edificios, urbanizacións, vertedoiros de lixo, parques e instalacións. industrial a menos de 400m da montaña ou fóra SU ou NR e con vivendas illadas, 50m (15m EF); en SU, SNR e SURZ, 50m (2m EF); cámpings, gasoleiras e industrias preexistentes con actividades perigosas, 50m (15m EF).

NAS PLANTACIÓNS LINDEIRAS A CULTIVOS AGRÍCOLAS (Art. 2 DDPFC): 3m (especies coníferas ou resinosas); 4m (especies frondosas); 6m (especie do xénero dos eucaliptos). As distancias pódense reducir 1 m cando os límites se refiren a terras de pradaría.

EN ZONAS URBANIZADAS LIMITADAS OU INTERIORES CON ÁREAS FORESTAIS (CTE DB SI 5_1.2): Consultar FICHA 01c_RÚAS (Contorno dos edificios). Franxa de separación entre zonas construídas forestais: 25m (incluíndo camiño perimetral 5m); Dúas vías de acceso alternativas. En caso de acceso único: rúa sen saída circular cun radio de 12,50 m.

REFERENCIA LEGAL

Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes (BOE 22/11/2003). (LME).

LEI 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia. (DOG 23/12/2012). (LMG).

Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia (DOG 17/04/2007). (LPDIF) modificada pola Lei 9/2017, do 26 de decembro, de medidas fiscais e administrativas (DOG 28/12/2017). (LMFA).

D 2661/1967, do 19 de outubro, de distancias entre plantacións e parcelas limítrofes (BOE 04/11/1967). (DDPFC).

RD 314/2006, Código Técnico da Edificación (CTE).

PREVENCIÓN DOS INCENDIOS FORESTAIS (Tit. IV, Cap III, Art 44.3 LME)

As CCAA regularán nos montes e zonas limítrofes o exercicio de todas aquelas actividades que poidan orixinar risco de incendio, e establecerán as normas de seguridade aplicables ás edificacións, obras, instalacións eléctricas e infraestruturas de transporte en terreos forestais e a súa contorna, que poderán supoñan perigo, incendios ou verse afectados por eles. En particular, regularán especificamente a prevención de incendios forestais e as medidas de seguridade nas zonas de interface urbano-forestal. Así mesmo, poderán establecer limitacións ao tránsito polo monte, incluso suprimilo cando o perigo de incendio o faga necesario.

CONCEPTOS BASE*

MONTE OU TERREO FORESTAL (Art 2 LMG e Art 2 LPDIF): todo terreo en que vexetan especies forestais arbóreas, arbustivas, de matogueira ou herbáceas, sexa espontaneamente ou que procedan de sementeira ou plantación, que cumpran ou poidan cumprir funcións ambientais, protectoras, produtoras, culturais, paisaxísticas, sociais ou recreativas. Tamén: os terreos ermos, os rochedos e os areais; construcións e as infraestruturas destinadas a servizo do monte e as de uso sociorrecreativo; todo terreo coa finalidade de ser repoboado para actividade forestal, e solos rústicos de especial protección forestal.

ZONA DE INFLUENCIA FORESTAL ZIF(Art 17.2 LMFA): as áreas estremeiras que abranguen unha franxa circundante dos terreos forestais cunha largura de 400 metros, excluindo o solo urbano, de núcleo rural e urbanizable.

XESTIÓN DA BIOMASA (Art 2.14 LPDIF): a creación e mantemento da discontinuidade horizontal e vertical da carga de combustible no terreo forestal e na súa zona de influencia, a través do control ou eliminación parcial ou total da biomasa vexetal por medio do emprego das técnicas máis recomendadas e coa intensidade e frecuencia adecuadas para o cumprimento dos obxectivos previstos.

REDE DE FRANXAS DE XESTIÓN DA BIOMASA (Art 2.15 LPDIF): a creación e mantemento da discontinuidade horizontal e vertical da carga de combustible no terreo forestal e na súa zona de influencia, a través do control ou eliminación parcial ou total da biomasa vexetal por medio do emprego das técnicas máis recomendadas e coa intensidade e frecuencia adecuadas para o cumprimento dos obxectivos previstos.

LIMITACIÓNS*

NOVAS EDIFICACIÓNS EN TERREOS FORESTAIS E ZIF E MEDIDAS DE PREVENCIÓN DE INCENDIOS FORESTAIS NAS NOVAS URBANIZACIÓNS (Art. 23.1 LPDIF)

Os instrumentos de planeamento urbanístico deberán ter en conta a avaliación de risco de incendio forestal, no que respecta á zonificación do territorio e ás zonas de alto risco de incendio que constan nos plans de prevención e defensa contra os incendios forestais de distrito.

REDES DE FRANXAS DE XESTIÓN DA BIOMASA (Art. 20 LPDIF)

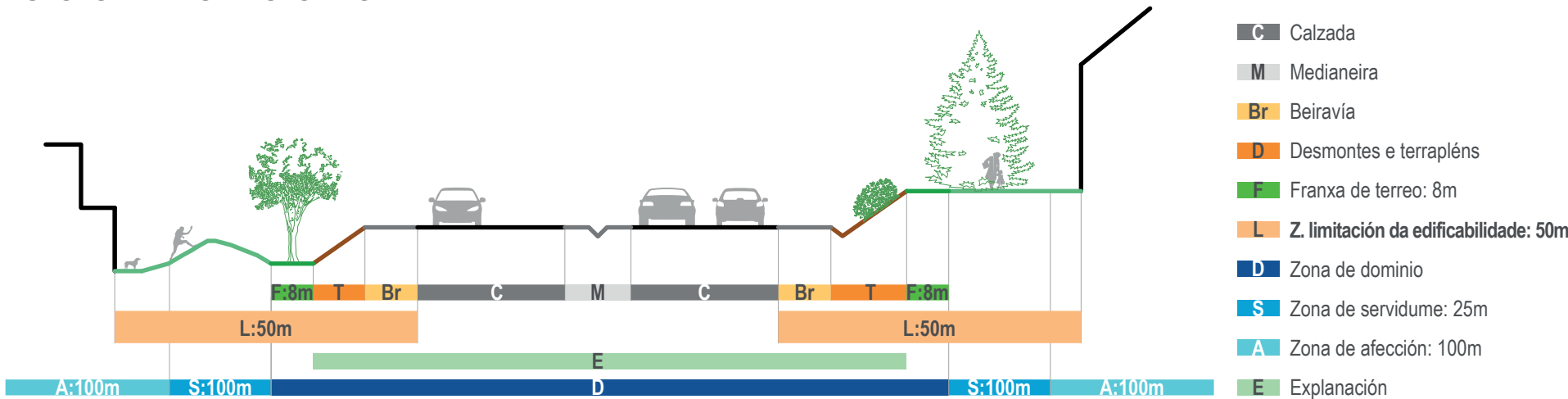
REDES PRIMARIAS: infraestruturas lineais de prevención e defensa, ao longo da rede de estradas, autovías, corredores, vías rápidas e vías convencionais; das infraestruturas ferroviarias; das instalacións de produción de enerxía eléctrica eólica ou solar, liñas de transporte e distribución de enerxía eléctrica, subestacións eléctricas, liñas de transporte e distribución de gas natural, estacións de regulación e medida de gas, tanques de distribución de gas e estacións de telecomunicacións.

REDES SECUNDARIAS: teñen un ámbito municipal e teñen como función prioritaria a protección de núcleos de poboación, infraestruturas, equipamentos sociais, núcleos urbanizados, parques e polígonos industriais.

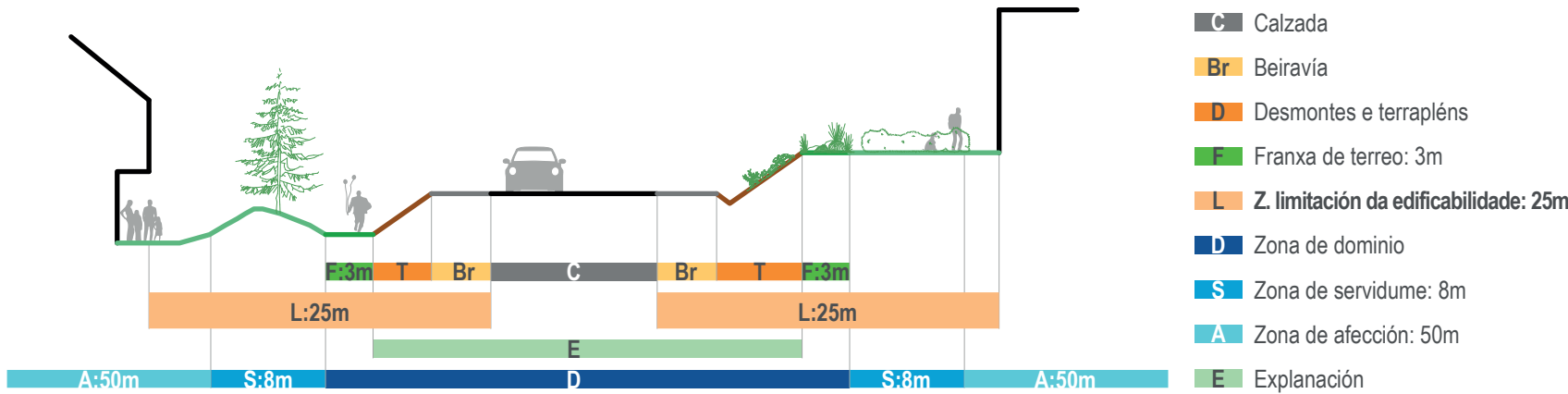
REDES TERCARIAS: sitúanse en terreos forestais e zonas de influencia forestal e están vinculadas a infraestruturas de uso público, así como ás seguintes infraestruturas de prevención e defensa contra incendios forestais: camiños, estradas, pistas forestais, cortallumes, pista de franxas auxiliares, zonas cortallumes e outras infraestruturas ou construcións relacionadas coa prevención e defensa contra incendios forestais.

Os artigos 20bis, 21 e 21bis desenvolven as obrigas dos responsables dos espazos definidos en cada rede de franxas.

AUTOESTRADAS E AUTOVÍAS

ESTRADAS CONVENCIONAIS

DELIMITACIÓN DAS DISTINTAS ZONAS DE PROTECCIÓN

ZONA DE DOMINIO PÚBLICO (Art. 29 LCE)

Os terreos ocupados polas propias estradas do Estado, os seus elementos funcionais e unha franxa de terreo a cada lado da vía:

- _8m en autoestradas e autovías.
- _3m en estradas multicarril e convencionais e vías de servizo.

ZONA DE SERVIDUME (Art. 31 LCE)

Delimitadas interiormente pola zona de dominio público e desde aí:

- _25m en autoestradas e autovías.
- _8m en estradas multicarril e convencionais

ZONA DE AFECCIÓN (Art. 32 LCE)

Delimitadas interiormente pola zona de servidume e desde aí:

- _100m en autoestradas e autovías.
- _50m en estradas multicarril e convencionais.

ZONA DE LIMITACIÓN DA EDIFICABILIDADE (Art. 33 LCE)

A partir da aresta exterior da calzada:

- _50m en autoestradas e autovías (incluídos os nós viarios e cambios de viraxe, as interseccións, as vías de xiro e os ramais e aquelas variantes ou estradas de circunvalación que se constrúan co obxecto de evitar o paso por poboacións).
- _25m en estradas convencionais e estradas multicarril.

REFERENCIA LEGAL

Lei 37/2015, de estradas estatais (BOE 30/09/2015) e posteriores modificacións. (LEE)

RD 1812/1994, do 2 de setembro, polo que se aproba o Regulamento xeral de estradas (BOE 23/11/1994). (RGC).

Orde TMA/178/2020, do 19 de febreiro, pola que se modifica a Orde do 16 de decembro de 1997, pola que se regula o acceso ás estradas estatais, vías de servizo e a construción de instalacións de servizos.

ZONAS DE PROTECCIÓN DA ESTRADA (Art. 28 LEE)*

Non se poderán realizar obras ou instalacións, nin se permitirán máis usos ou servizos que os compatibles coa seguridade viaria e coas dotacións e aproveitamentos adecuados da vía. A realización de calquera actividade que poida afectar o réxime das zonas de protección require autorización do Ministerio de Fomento, sen prexuízo doutras competencias concorrentes.

Débase considerar que para os efectos do réxime xurídico de protección do dominio público viario e para a determinación das limitacións á titularidade dos terreos lindeiros, cruces viarios, ramais, cambios de sentido, interseccións e carrís de viraxe, vías colectoras- distribuidoras e as laterais terán a mesma consideración de estrada convencional.

Así mesmo considerarase no caso das vías de servizo, pero só para os efectos da existencia dunha zona de dominio público, non das restantes zonas de protección. As limitacións de titularidade non se estenderán aos restantes elementos funcionais da estrada.

LIMITACIÓNS EN CADA ZONA DE PROTECCIÓN

DOMINIO PÚBLICO (Art. 29.4 LEE)

No ámbito de dominio público só poderán realizarse obras, instalacións ou outros usos cando a prestación dun servizo público de interese xeral así o requira, porque así o estableza unha disposición legal ou, con carácter xeral, cando se xustifique debidamente que non existe ningunha outra alternativa técnica ou economicamente viable, ou con motivo da construción ou substitución dos accesos ou conexións autorizados.

ZONA DE SERVIDUME (Art. 31.2 LEE)

Na zona de servidume non se poderán realizar obras ou instalacións, nin se permitirán usos distintos dos compatibles coa seguridade viaria e a correcta explotación da vía, previa autorización do Ministerio de Fomento, e sen prexuízo doutros poderes concorrentes.

ZONA DE AFECCIÓN (Art. 32.2 e 3 LEE)

Para realizar calquera tipo de obras ou instalacións fixas ou provisionais na zona afectada, cambiar o uso ou destino dos existentes e plantación ou tala de árbores, requirirase autorización previa do Ministerio de Fomento, sen prexuízo das demais competencias concorrentes. Nas construcións e instalacións existentes poderán realizarse obras de reparación ou mellora, unha vez comprobada a súa finalidade e contido, sen que se supoña un incremento do volume da construción e sen que se teña en conta o incremento de valor que implica para os efectos expropiatorios.

ZONA DE LIMITACIÓN DA EDIFICABILIDADE (Art. 33.1 LEE)*

Prohíbese neste ámbito calquera tipo de obra de construción, reconstrución ou ampliación, incluídas as que se realicen no subsolo, ou cambio de uso, agás aquelas que sexan imprescindibles para a conservación e mantemento dos edificios ou instalacións existentes.

PUBLICIDADE (Art. 37.1 LEE)*

Fóra dos tramos urbanos das vías, está prohibido facer publicidade en calquera lugar visible desde a calzada, evitando así chamar a atención dos condutores que circulan pola vía.

SOLO URBANO (Art. 46 e 47 LEE)*

Nos cruces urbanos e tramos de estradas do Estado correspóndelle ao Ministerio de Fomento, previo informe do concello correspondente, o outorgamento de autorizacións relativas á propia vía ou aos terreos e edificacións limítrofes cando afecte aos elementos da estrada ou á zona de dominio público.

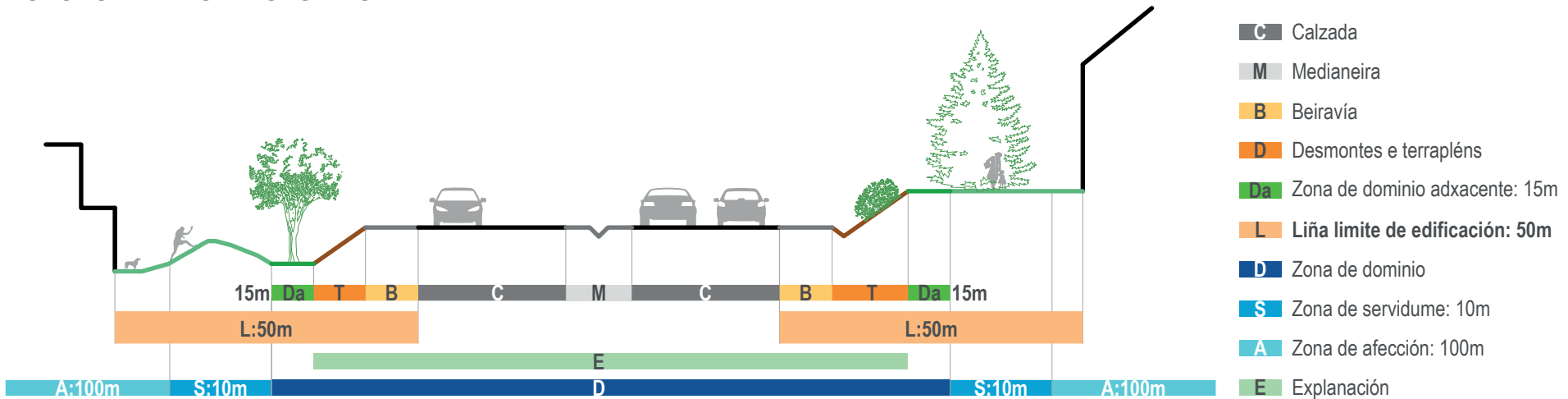
Considéranse lindeiros os terreos e edificacións contiguas ao bordo exterior da rasante. Cando existan beirarrúas, illas, xardíns ou medianeiras adxacentes á plataforma, con ou sen interposición de vías de servizo de titularidade estatal, esta consideración referirase a aquelas situadas a unha distancia máxima de 2 m do bordo exterior desde a plataforma, ou ata o bordo da beirarrúa máis afastada da calzada se a súa distancia á beiravía é inferior a 2 m.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

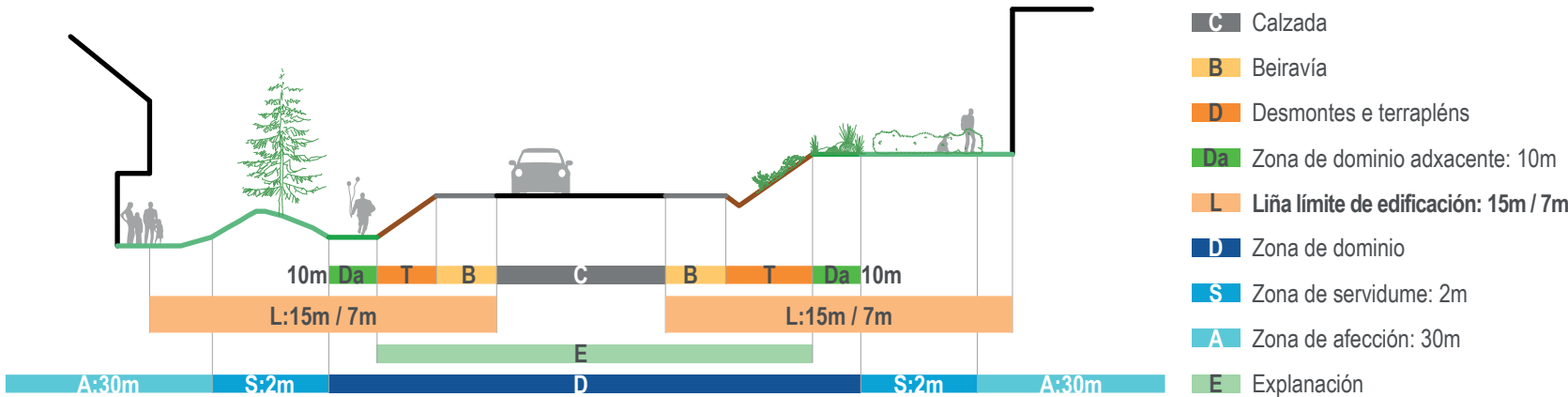
Obras, instalacións, actividades, letreiros e anuncios

Procedemento MITMA

AUTOESTRADAS E AUTOVÍAS

ESTRADAS CONVENCIONAIS

DELIMITACIÓN DAS DISTINTAS ZONAS DE PROTECCIÓN

ZONA DE DOMINIO PÚBLICO (Art. 37 LEG)

O ámbito de dominio público está constituído polos terreos ocupados por todos os elementos do dominio público viario adquiridos por título lexítimo pola administración titular. A zona de dominio público adxacente é a parte da superficie de dominio público formada polos terreos lindeiros ás vías e os seus elementos funcionais cuxo límite exterior medido desde o bordo exterior da rasante correspondente ás calzadas e elementos funcionais previstos non excederá de:

- _15m en autoestradas, autovías e estradas para coches.
- _10m en vías convencionais e elementos funcionais.

Nos tramos nos que existan túneles, pontes, viadutos, estruturas ou obras similares, estes serán adquiridos e pasarán a formar parte, como norma xeral, da zona de dominio público adxacente, o terreo comprendido entre a proxección vertical das liñas de delimitación exterior das obras sobre o terreo. En todo caso, cando menos, será adquirido e pasará a formar parte da zona de dominio público adxacente é o terreo ocupado polos apoios e cimentacións das estruturas ou obras similares e unha franxa de terreo de tres metros ao seu redor.

ZONA DE SERVIDUMIDADE (Art. 39 LEG)

Delimitado internamente pola zona de dominio público e desde aí:

- _10m en autoestradas, estradas e estradas para coches.
- _2m en vías convencionais e elementos funcionais.

ZONA DE AFECCIÓN (Art.40 LEG)

Delimitado internamente pola zona de servidume e desde aí:

- _100m en autoestradas, autovías e vías para automóviles.
- _30m en vías convencionais e elementos funcionais.

LIÑA LÍMITE DE EDIFICACIÓN (Art.41 LEG)

Comezando dende o bordo exterior da estrada:

- _50m en autoestradas, autovías e vías para automóviles.
- _15m en vías convencionais e elementos funcionais.

No caso de que unha administración categorice as súas estradas segundo o establecido no D66/2016 RLCG:

- _15m para as vías da rede estruturante e da rede complementaria.
- _7m para estradas da rede local.

_Nos elementos funcionais da vía, a LLE situarase a 7 m. desde a liña de delimitación exterior da calzada do elemento funcional.

Nos tramos urbanos das estradas non se establecen nin zonas de protección (servidume nin afección) nin liña límite de edificación..

REFERENCIA LEGAL

Lei 8/2013 de Estradas de Galicia (BOE 25/07/2013) e posteriores modificacións (LEG).

D. 66/2016, do 26 de maio, polo que se aproba o Regulamento xeral de estradas de Galicia (DOG 26/05/2016). (RLEG)

Orde do 23 de maio de 2019 pola que se regula o acceso ás estradas de Galicia e nas súas vías de servizo.

RESUMO DISPOSICIÓNS XERAIS (Título I LEG)*

O dominio público constituído por: estradas de titularidade autonómica ou das entidades locais de Galicia (autoestradas, estradas, vías para automóviles e vías convencionais. Tamén terán a consideración de vías os cruces e tramos urbanos para os efectos do disposto nesta lei; os terreos ocupados polos elementos funcionais das devanditas vías, así como as edificacións e instalacións existentes nelas; zonas de dominio público adxacentes ás vías de titularidade da Comunidade Autónoma ou das entidades locais de Galicia e os seus elementos funcionais.

LIMITACIÓNS EN CADA ZONA DE PROTECCIÓN*

DOMINIO PÚBLICO DP (Art. 43 LEG)

Na explanación da estrada e nos seus elementos funcionais só se poderán autorizar os seguintes usos::

Cruzamentos subterráneos ou aéreos imprescindibles para dar continuidade ás redes e infraestruturas de servizos públicos ou para conectarse a elas; baixo ou sobre os chanzos; obras de acceso á propia estrada; apoio ás redes e infraestruturas aéreas dos servizos públicos con carácter excepcional; conducións lonxitudinais subterráneas de redes e infraestruturas de servizo público con carácter excepcional; elementos, obras, actuacións e inst. necesarios para que as administracións públicas poidan exercer as súas competencias, cando pola súa natureza ou finalidade non poden ter outra localización; inst. provisionais, con prazo fixado, asociado a actividades de interese ou aproveitamento público.

Nas zonas de dominio público adxacentes só: permitíranse usos autorizados na explanada e elementos funcionais; conducións lonxitudinais subterráneas das redes e infraestruturas de servizos públicos; apoios de redes de infraestruturas aéreas de servizos públicos con carácter excepcional.

ZONA DE SERVIDUME (Art. 44 LEG)

Só se admitirán: os usos autorizables na zona de dominio público adxacente; cultivos agrícolas; plantación e corta de arboredo; peches completamente diáfanos, sobre piquetes sen cimentación de fábrica, por circunstancias especiais de aproveitamento agrícola ou gandeiro debidamente acreditado; movementos de terras e explanacións e excepcionalmente vías, aparcamentos, illotes e zonas axardinadas de uso público.

ZONA DE AFECCIÓN (Art. 45 LEG)

Poderán autorizarse todos aqueles usos que non prexudiquen a integridade da estrada, a seguridade viaria ou a súa adecuada explotación, coas excepcións establecidas nesta lei na parte da zona de afección comprendida entre a estrada e a liña límite de edificación.

ZONA ENTRE A ESTRADA E A LIÑA LÍMITE DA EDIFICACIÓN (Art. 46 LEG)

Entre a estrada e a liña límite da edificación prohibese calquera tipo de obra nova, por encima ou por debaixo da rasante, peches non diáfanos ou de fábrica, así como a instalación, agás cruzamentos, de apoios das redes e infraestruturas aéreas de servizos públicos, coas excepcións establecidas nesta lei ou nos seus regulamentos, cando se trate de elementos que non teñan natureza edificatoria.

Art. 143 RLEG: Nas edificacións, instalacións e peches preexistentes poderán autorizarse, sempre que se garanta a seguridade viaria na vía e nos seus accesos e non se produza ningún cambio de uso ou incremento do volume construído, por encima ou por baixo do rasante: mantemento, conservación e rehabilitación. ; excepcionalmente, obras de rehabilitación estrutural, naqueles supostos de interese público ou social, así cualificados (Disp. adic. 1º LEG).

PUBLICIDADE (Art. 53 LEG)

Fóra dos tramos urbanos, queda prohibida a colocación, fixa ou temporal, de carteis ou outros elementos publicitarios que sexan visibles desde a zona PD da vía, sen que esta prohibición dea dereito a indemnización. Nos tramos urbanos estará suxeito ás ordenanzas municipais, debendo situarse no exterior da zona DP e non afectar nin interferir coa sinalización viaria, iluminación ou sinalización da estrada.

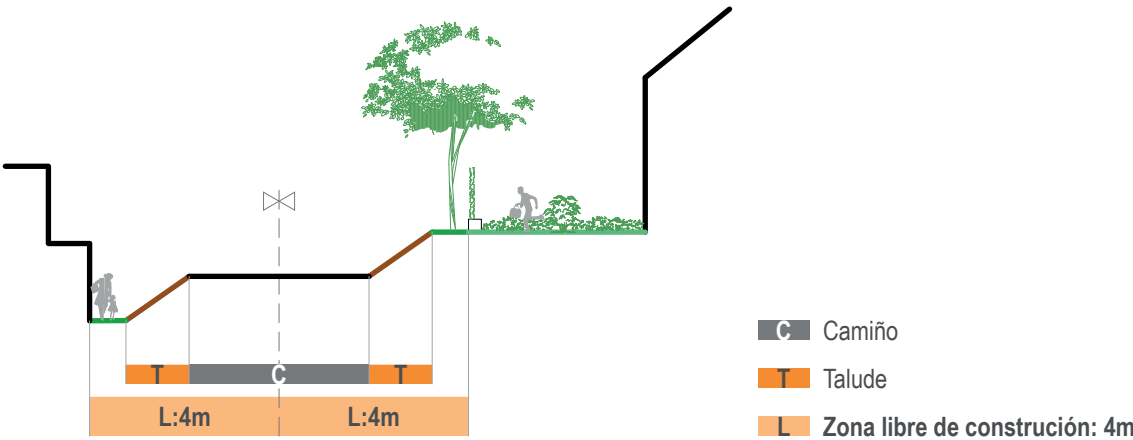
TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

Obras menores de conservación e mantemento, instalacións e peches.

Resto obras, instalacións ou calquera outra actividade e cambios de uso.

Procedemento XUNTA_IF321H

Procedemento XUNTA_IF204A

CAMIÑOS

REFERENCIA LEGAL

LEI 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (BOE 04/04/2016). (LSG).

Decreto 143/2016 polo que se aproba o Regulamento de desenvolvemento da Lei do solo de Galicia (DOG 11/09/2016). (DLSG).

Orde TMA/851/2021, do 23 de xullo, pola que se desenvolve o documento técnico de condicións básicas de accesibilidade e non discriminación no acceso e uso dos espazos públicos urbanizados (BOE 08/06/2021).

PROTECCIÓN DAS VÍAS DE CIRCULACIÓN (Art. 217 DLSG)

CONSTRUCIÓNS E PECHES

- As construcións e cerramentos que se constrúan con obra de fábrica, vexetación ornamental ou outros elementos permanentes en zonas non consolidadas pola edificación terán que desprazarse un mínimo de 4 metros do eixe da vía pública á que dean fronte, agás que o instrumento de ordenación urbanística estableza unha distancia superior.
- Unicamente se exclúe desta obriga a colocación de marcos e cerramentos de postes e arame destinados a delimitar a propiedade rústica así como o establecido nos artigos 26.1.e) da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, e 40.1.e) deste regulamento (artigo 92.1 da LSG).
- . En todo caso, deberá cumprirse o disposto pola lexislación sectorial de aplicación (artigo 92.2 da LSG).

LIMITACIÓN

4m do eixe do camiño.

OUTRAS VÍAS

REFERENCIA LEGAL

Lei 3/1995 de vías pecuarias (BOE 24/03/1995). (LVP).

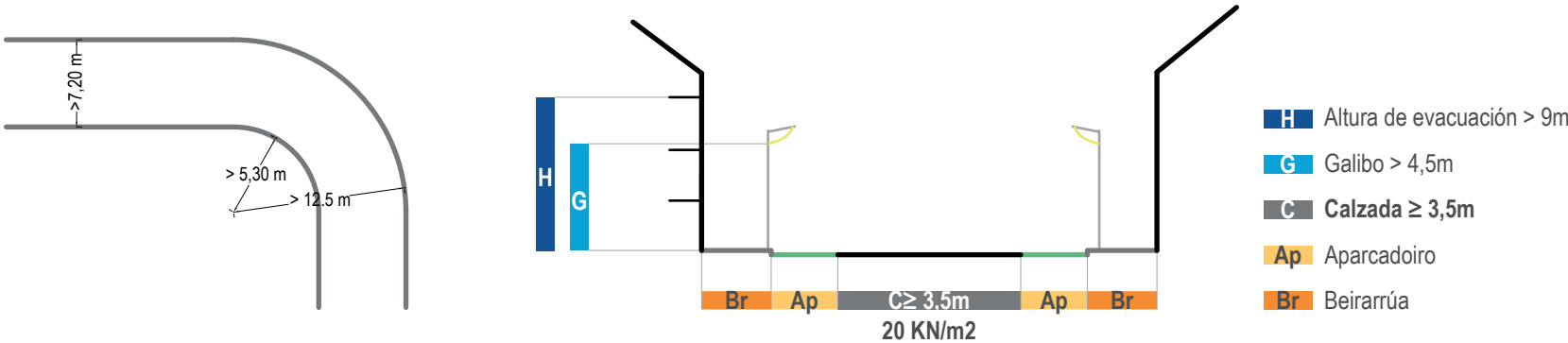
Lei 2/2006, do 14 de xuño, de dereito civil de Galicia (DOG 29/06/2006). (LDCG).

TIPOS DE VÍAS PECUARIAS (Art. 4 LVP)

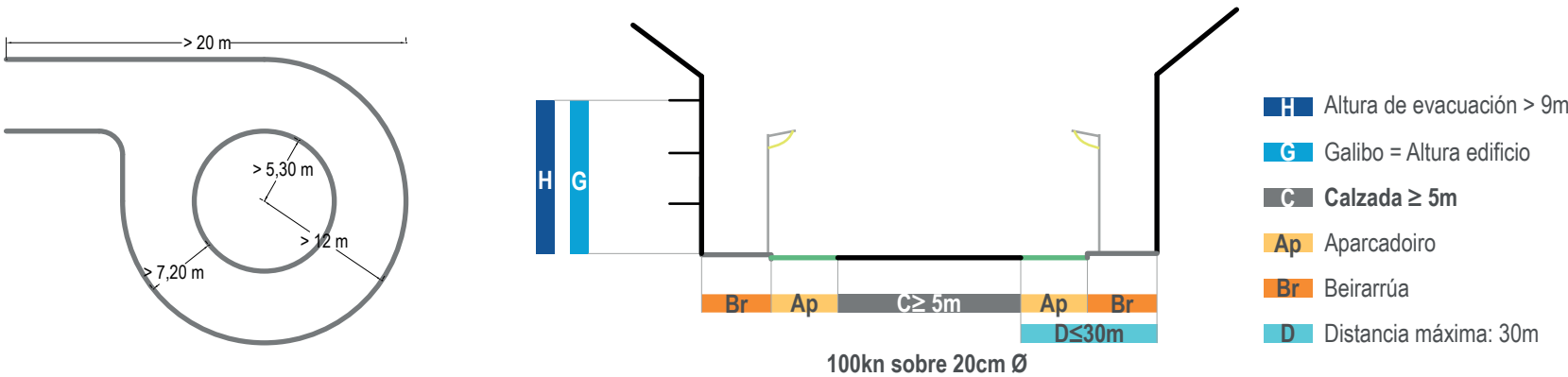
- As rutas gandeiras denomínanse xeralmente: corredoiras, cordeis e vereas (só se establecen anchos, non afeccións).
 - As corredoiras son aqueles camiños cuxo ancho non supere os 75 metros
 - Son cordeis, cando o seu ancho non supere os 37,5 metros.
 - As vereas son vías que teñen unha anchura non superior a 20 metros.

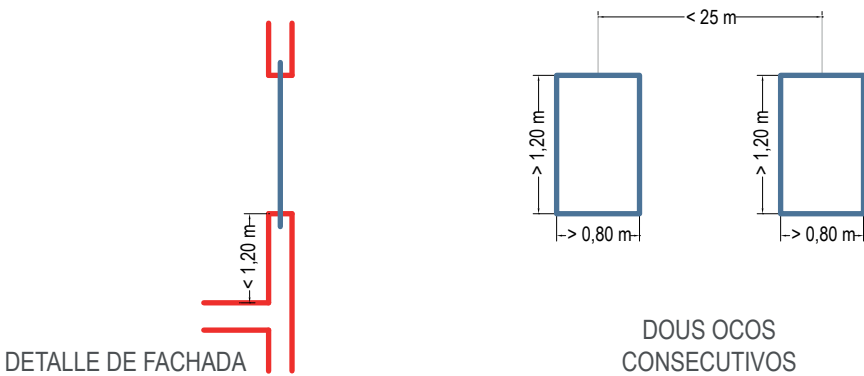
APROXIMACIÓN AOS EDIFICIOS

CONTORNO DOS EDIFICIOS

ACCESIBILIDADE POR FACHADA

INTERVENCIÓN POR BOMBEIROS

REFERENCIA LEGAL

RD 314/2006, Código Técnico da Edificación. (CTE)
LEI 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (BOE 04/04/2016). (LSG)
D 143/2016 polo que se aproba o Regulamento de desenvolvemento da Lei do solo de Galicia (DOG 09/11/2016) (DLSG).

APROXIMACIÓN AOS EDIFICIOS (CTE DB SI 5_1.1)*

Viario de aproximación a edificios (H>9m):
Ancho libre mínimo: 3,5 m. En tramos curvos: ancho > 7,20, Ø mín. 5,30 m e 12,50 m.
Altura libre ou libre mínima: 4,5 m
Capacidade de carga do viario 20 KN/m2

CONTORNO DOS EDIFICIOS (CTE DB SI 5_1.2)*

Espazo de manobra (edificios H>9m):
Ancho libre mínimo: 5m
Altura libre: a do edificio
Separación máxima do vehículo contra incendios da fachada do edificio:

9m < H < 15m	23m
15m < H < 20m	18m
20m < H	10m

Distancia máxima a calquera acceso ao edificio: 30 m
Pendente máxima: 10%
Resistencia á perforación do chan: 100 kn sobre 20 cm de Ø (incluíndo tapas de sumidoiros de máis de 15 x 15 cm).
Sempre libre de obstáculos (mobiliario urbano, árbores,...) facilitando tamén o acceso á fachada con escaleiras ou plataformas hidráulicas libres de cables eléctricos, ramais,...
No caso de edificio con columna seca: equipos de bombeo a menos de 18 m de cada punto de conexión a el.
Vías de acceso sen saída de máis de 20m: disporán de espazo de manobra para vehículos de bombeiros.
Zonas edificadas limítrofes ou interiores con zonas forestais:
Franxa de separación entre superficie edificada e forestal: 25m (incluíndo camiño perimetral 5m).
Dúas vías de acceso alternativas. En caso de acceso único: rúa sen saída circular cun radio de 12,50 m.

ACCESIBILIDADE POR FACHADAS (CTE DB SI 5_2)*

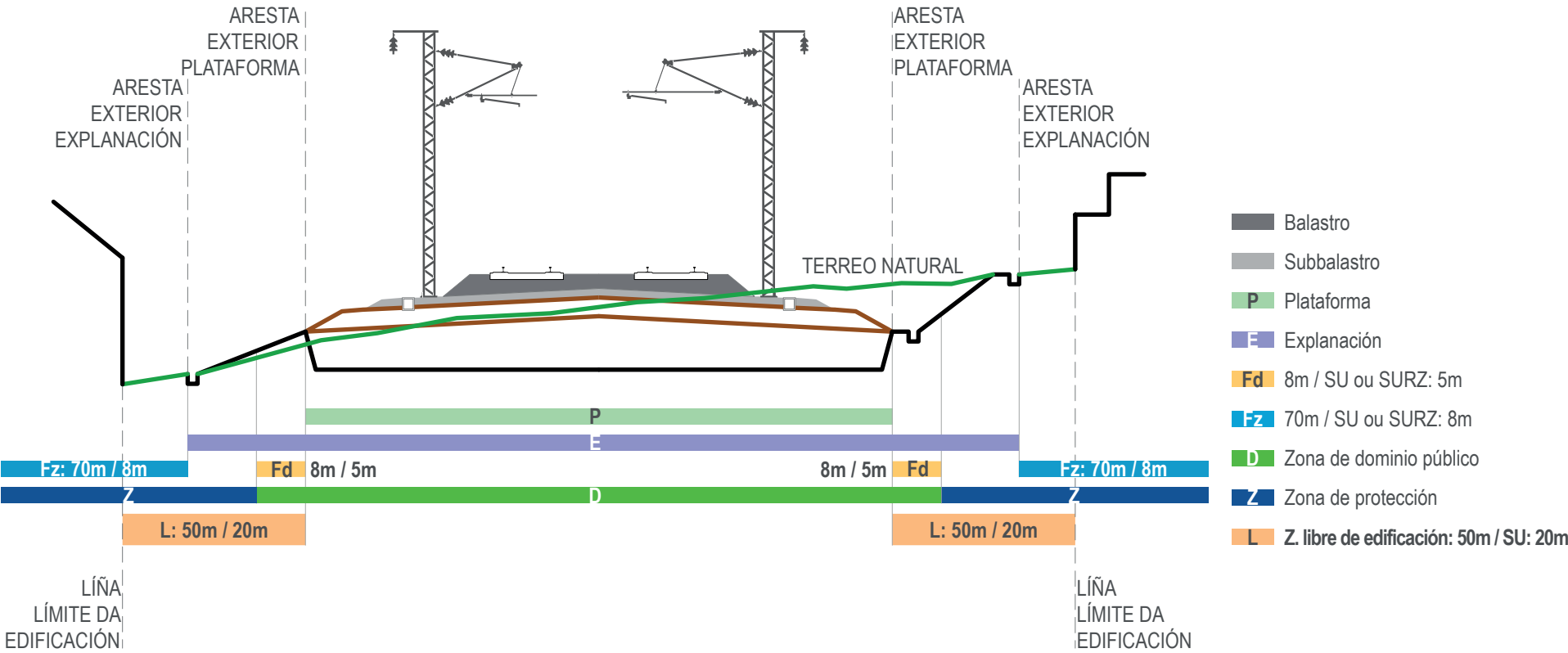
As fachadas dos edificios con evacuación descendente H >9m deberán contar con ocos que permitan o acceso desde o exterior ao persoal do servizo de extinción de incendios e que cumpran:

H soleira con respecto ao nivel do piso ao que accede < 1,20m
Dimensións dos buratos: horizontais: mínimo 0,80m; vertical: mínimo 1,20 m
Distancia máxima entre eixes verticais de dous ocos consecutivos <25 m (medida en fachada)
Non se poderán instalar na fachada elementos que impidan ou dificulten o acceso ao interior da edificación a través dos ditos ocos, agás os elementos de seguridade situados nos ocos das plantas cuxa altura de evacuación non supere os 9 m.

OBSERVACIÓNS

Así mesmo, deberán cumprirse as condicións de accesibilidade reguladas pola Lei 10/2014 e D. 35/2000 (DOG 29/02/00) de accesibilidade e eliminación de barreiras arquitectónicas, así como o establecido no DB-SUA 9.
(Art. 74 DLSG) O largo mínimo das vías con circulación rodada nos novos desenvolvementos en solo urbanizable e solo urbano non consolidado en que sexan necesarios procesos de urbanización cumprirá as seguintes condicións:

- Nos sectores e ámbitos de uso residencial ou hoteleiro, o largo mínimo da vía será de 10 metros.
- Nos sectores e ámbitos de uso industrial ou terciario distinto do hoteleiro, o largo mínimo da vía será de 12 metros.

DELIMITACIÓN DAS LIMITACIÓNS DA PROPIEDAD

ZONA DE DOMINIO PÚBLICO (Art. 13 LSF): 8m. a cada lado da plataforma (5m. en solo urbano ou urb anizable).

ZONA DE PROTECCIÓN (Art. 14 LSF): 70m. dende as arestas exteriores da explanación (8m. en solo urbano ou urbanizable).

LÍNEA LÍMITE DA EDIFICACIÓN (Art. 15 LSF): 50m. dende a aresta máis próxima á plataforma (20m. en solo urbano).

REFERENCIA LEGAL

Lei 38/2015, do 29 de setembro, do sector ferroviario (BOE 30/09/2015). (LSF).

RD 2387/2004, do 30 de decembro, polo que se aproba o Regulamento do Sector Ferroviario. (BOE 31/12/2004). (RDS).

LIMITACIÓNS DA PROPIEDAD (Tít. II, Cap. III LSF)*

ZONA DE DOMINIO PÚBLICO ZDP (Art. 13 LSF)

Comprende os terreos ocupados polas liñas de ferrocarril que forman parte da Rede Ferroviaria de Interese Xeral e unha franxa de terreo de 8 m. a cada lado da plataforma, medido horizontal e perpendicularmente ao seu eixe, desde o bordo exterior da rasante. En solo urbano ou urbanizable esta distancia será de 5m. Estas distancias poderán ser reducidas sempre que se acredite a necesidade ou interese público da dita redución.

O bordo exterior da rasante é a intersección da rasante do desmonte, do terraplén ou, se é o caso, dos muros de apoio contíguos ao terreo natural. Cando as características do terreo non permitan definir o devandito bordo, esta será unha liña imaxinaria, paralela ao eixe da vía, a 3m. medido perpendicularmente ao devandito eixe, desde o bordo exterior do carril exterior. No caso de pontes, viadutos, estruturas ou similares, por norma xeral, fixaranse como bordos exteriores da rasante as liñas de proxección verticais do bordo das obras sobre o terreo. Cando exista altura suficiente, só a área necesaria para garantir a conservación e mantemento da obra.

ZONA DE PROTECCIÓN ZP (Art. 14 LSF)

Franxa de terreo a cada lado delas delimitada internamente, pola ZDP definida no artigo anterior e, exteriormente, por dúas liñas paralelas situadas a 70 m entre si. dos bordos exteriores da gradación. En solo urbano (SU) ou urbanizable (SURZ) será de 8m. Estas distancias poderán reducirse sempre que se acredite a necesidade. ou o interese público da devandita redución. Esta liña non será de aplicación en túneles e liñas subterráneas ou cubertas.

LÍNEA LÍMITE DE EDIFICACIÓN LE (Art. 15 LSF)

Establécese a ambos lados das liñas de ferrocarril. Dende esta liña ata a vía do ferrocarril prohibese calquera tipo de obra de construción, reconstrución ou ampliación, agás aquelas que sexan imprescindibles para a conservación e mantemento das edificacións existentes no momento da entrada en vigor desta lei. Así mesmo, prohibese o establecemento de novas liñas eléctricas de alta tensión dentro da superficie afectada pola liña límite da edificación. En túneles e en vías de ferrocarril subterráneas ou cubertas con lousas non será de aplicación a liña límite da edificación. Tampouco será de aplicación a liña límite da edificación cando a obra que se vaia realizar sexa valado ou cerramento.

A liña límite de edificación sitúase a 50 m. do bordo exterior máis próximo da plataforma, medido horizontalmente dende o borde mencionado. En SU esta liña está situada a 20m. Pódese determinar unha distancia inferior en función das características das liñas. Estas distancias poderán modificarse sempre que se acredite a necesidade ou interese público do devandito cambio. No caso de obras a distancia poderá ser reducida previa solicitude do interesado e tramitado o correspondente expediente administrativo.

OBRAS E ACTIVIDADES (Art. 16 LSF)

Realizar, nos ámbitos de dominio público e protección da infraestrutura ferroviaria, calquera tipo de obras ou instalacións fixas ou provisionais, modificar o seu destino ou o tipo de actividade que nelas se poida desenvolver e plantar ou cortar árbores, previamente. será necesaria a autorización do xestor de infraestruturas ferroviarias.

Na zona de protección non se poderán realizar obras nin se permitirán usos distintos dos compatibles coa seguridade do tráfico ferroviario previa autorización, en todo caso, do xestor de infraestruturas ferroviarias.

Na zona de protección poderán cultivarse cultivos agrícolas, sen necesidade de autorización previa, sempre que se garanta a correcta evacuación das augas de rega e non se produzan danos na rasante, quedando prohibida a queima de restollos.

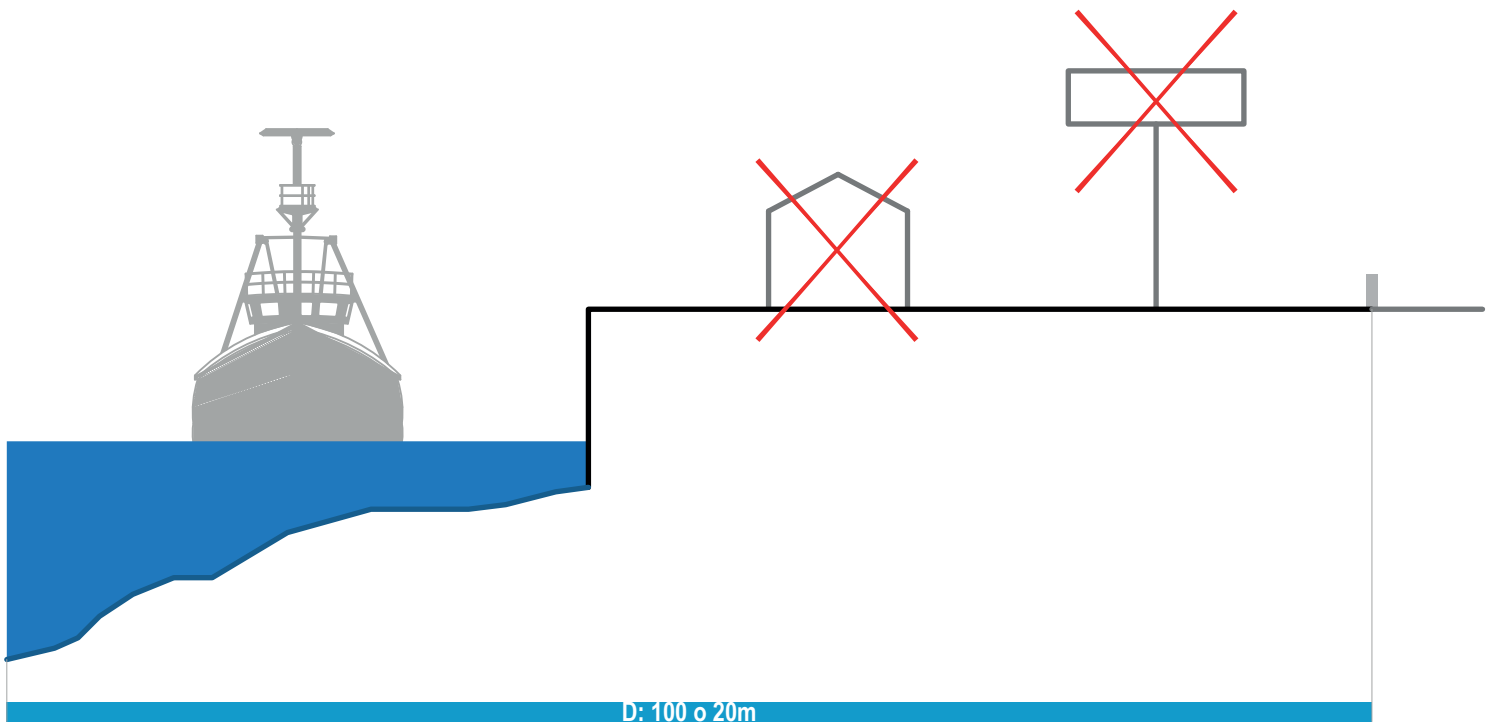
Nas construcións e instalacións existentes poderán realizarse exclusivamente obras de reparación e mellora, sempre que non supoñan un aumento do volume da construción e sen que se teña en conta para os efectos expropiatorios o incremento de valor que supoñan.

Sempre que se asegure a conservación e mantemento da infraestrutura ferroviaria, o planeamento urbanístico poderá cualificarse con diferentes usos, superficies superpostas, en terra e subterráneas ou en voo, co propósito de establecer un complexo inmobiliario, tal e como permite a lexislación estatal de terras.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

Autorización de actuacións en zona de afección ferroviaria. **Procedementos ADIF**

(redución limitacións da propiedade ou autorización de obras e/ou actividades)

D Dominio Público Portuario: 100 o 20m

REFERENCIA LEGAL

RDL 2/2011, do 5 de setembro, polo que se aproba o Texto Refundido da Lei de Portos do Estado e Mariña Mercante (BOE 20/10/2011). (LPE).

Lei 6/2017, do 12 de decembro, de portos de Galicia (BOE 02/09/2018). (LGP).

D. 130/2013, do 1 de agosto, polo que se regula o funcionamento dos portos deportivos e zonas portuarias para uso náutico-deportivo competitivo da CA de Galicia (DOG 08/12/2013). (DPDG)

PORTOS DO ESTADO (LPE) E PORTOS DE GALICIA (LPG)

DOMINO PÚBLICO PORTUARIO ESTATAL (TÍTULO V Art.67 LPE) E DE GALICIA (TÍTULO III Art. 50 LPG) *

Está formado polos terreos, obras e instalacións portuarias fixas de titularidade estatal adscritos ao servizo dos portos, os adquiridos polas Autoridades Portuarias, os que axudan á navegación marítima e os espazos acuáticos incluídos na zona de servizo dos ditos portos. Considérase dominio público portuario estatal o dominio público marítimo-terrestre afectado por portos e instalacións portuarias de titularidade estatal. O dominio público marítimo-terrestre ocupado por un porto da competencia dunha comunidade autónoma mantén a súa titularidade estatal, aínda que ten a condición de adscrito a dita comunidade autónoma.

ZONA DE SERVIZO (Art.68 LPE)

A zona de servizo dun porto concedido en concesión estará composta polo dominio público cuxa ocupación fose autorizada e os espazos de titularidade privada que, sen ser de dominio público, se incorporen á dita zona de servizo en virtude do disposto no título concesional.

DELIMITACIÓN DE ESPAZOS DE USO PORTUARIO (Art.69 LPE) (Art. 52 LPG) *

Espazos de terreo e auga necesarios para o desenvolvemento dos usos portuarios, espazos de reserva para a actividade portuaria e a relación porto-cidade. O espazo de auga comprende as áreas de auga e dársena onde se realizan as operacións portuarias (mercancías, pasaxeiros, construción e reparación, reserva de espazos para posibles ampliacións...). Esta divídese en dúas: ZONA 1 (interior): espazos de auga abrigados ben naturalmente ou por efecto de diques de abrigo. e ZONA 2 (exterior): resto de augas.

USOS E ACTIVIDADES PERMITIDAS E PROHIBIDAS NO DPP (Art.72 LPE) (Art. 55 e 56 LPG)*

Só se poderán realizar actividades, instalacións e construcións de acordo cos usos portuarios e sinalización marítima (agás contadas excepcións relacionadas coa conservación do patrimonio arquitectónico que integran os faros, que permiten instalacións hostaleiras, albergues,...sempre que non afecten a dita actividade).

Quedan prohibidas as ocupacións e usos do DPP destinados a edificacións para residencia ou habitación, a tendido aéreo de liñas eléctricas de alta tensión e a publicidade comercial a través de carteis ou valados, medios acústicos ou audiovisuais situados fóra dos edificios. Excepcionalmente, por razóns de interese xeral, algunhas destas prohibicións poderán ser levantadas, pero estas instalacións nunca poderán situarse nos primeiros 20 metros medidos terra adentro desde o límite interior da ribeira do mar ou o bordo da dársena.

As obras que supoñan un aumento de volume na edificación xa existente só poderán situarse fóra da **zona de 100 ou 20 metros (se é S.U.) dende a liña interior da ribeira do mar.**

As obras realizadas en DPP deberán adaptarse ao PE para a ordenación da zona de servizo e deberán someterse a informe da administración urbanística competente (Art. 59 LPE) e naqueles que se realicen en superficies lindoiras á dita zona ou instalación marítima, esta autorización non se poderá dar sen solicitar previamente informe a Portos de Galicia (Art. 44). GLP).

PORTOS DEPORTIVOS (DPDG)

REALIZACIÓN DE OBRAS (Art. 15 h) DPDG)

Prohíbese traballar nas instalacións portuarias sen autorización previa de Portos de Galicia, salvo obras de conservación que, de acordo coas condicións do título de concesión, constitúan unha obriga para o concesionario.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

Presentación do formulario na sede electrónica da Xunta:

Obras non desmontables, instalacións e equipamentos desmontables: Modelo 01.

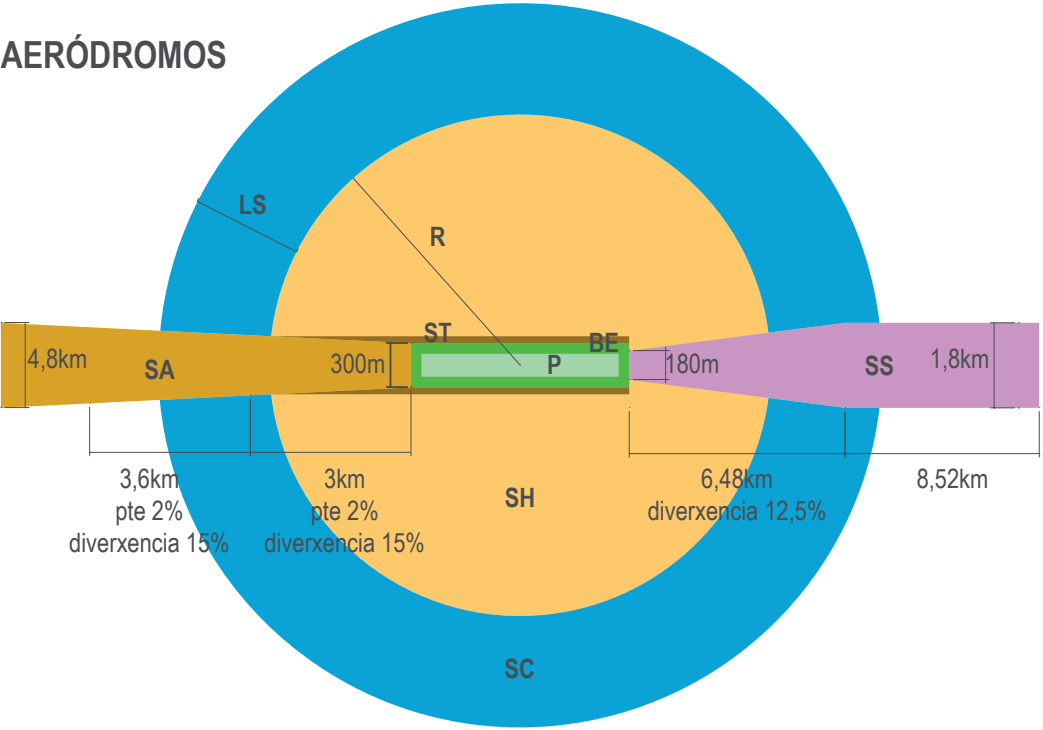
Obras menores de conservación: Modelo 13.

Obras en DP non concesionado: Modelo 33.

E demais modelos correspondentes ás ampliacións da concesión das obras, modificacións, dirección e fin de obra...

Selección de formularios: **web Portos Galicia / xestións / modelos e formularios**

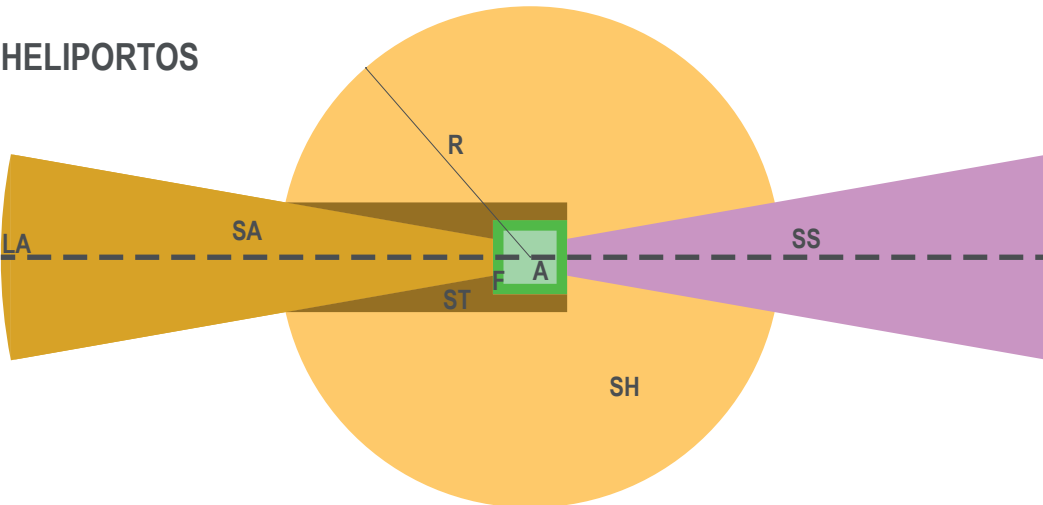
AERÓDROMOS

- P Pista
- BE Bordo exterior
- ST Sup. de transición interna (pte)
- SA Sup. de aproximación: 15km
- SS Superficie de subida: 15km
- SH Sup. horizontal interna (H: 45m)
- R Radio
- SC Superficie cónica
- LS Límite Superior SC

	A	B	C	D	E
	60m	60m	60m	60m	60m
	14,3%	14,3%	14,3%	20%	20%
	4km	4km	4km	2,5km	2km
	5%	5%	5%	5%	5%
	100m	100m	75m	55m	35m

HELIPORTOS

- A Área de ateraxe e despegue (anch.)
- F Franxa (anchura / longitud)
- ST Superficie de transición, pte 25%
- SA Superficie de aproximación
- SS Superficie de subida
- LA Lonxitude de área (lonx. / pte.)
- SH Superficie horizontal (H: 45m)
- R Radio

	A	B	C	D
	>30m	>20m	>15m	>15m
	+15m/+10m	+15m/+10m	+15m/+10m	+15m/+10m
	5%	10%	10%	10%
	2km/15%	1,5km/10%	1km/10%	1km/10%
	5%	10%	10%	10%
	800m	600m	100m	400m

CLASIFICACIÓN PARA DELIMITACIÓN DAS SERVIDUMES

CLASIFICACIÓN DOS AERÓDROMOS (Art. 3 DSA)

Clasifícanse segundo os tipos de aeronaves que os utilizarán e en función da lonxitude básica da pista necesaria para satisfacer as necesidades operativas dos devanditos tipos de avións:

LETRA CLAVE DE PISTA	LONXITUDE BÁSICA
A	Maíor de dous mil cen metros.
B	Entre dous mil cen e mil cincocentos metros.
C	Entre mil cincocentos e novecentos metros.
D	Entre novecentos e setecentos cincuenta metros
E	Menos de setecentos cincuenta metros

CLASIFICACIÓN DOS HELIPORTOS (Art. 4 DSAH)

Clasifícanse segundo as dimensións básicas da zona de ateraxe e despegue:

LETRA CLAVE DE PISTA	LONXITUDE BÁSICA DA ÁREA DE ATERAXE E DESPEGUE
A	Noventa metros o máis.
B	Desde corenta metros ata noventa metros exclusive.
C	Desde quince metros ata corenta metros exclusive.
D	Quince metros ou menos.

As delimitacións de ambas servidumes especifícanse nos seus respectivos esquemas.

OBSERVACIÓNS

As afeccións dos aeroportos galegos pódense consultar no Decreto 83/2018, do 26 de xullo, polo que se aproba o Plan Básico Autonómico de Galicia PBA (DOG 16/09/2018).

O DSA tamén regula as servidumes das instalacións radioeléctricas aeronáuticas (Cap. II) e as de operacións de aeronaves (Cap. III). No seu artigo 29 sinala a incorporación de todas as servidumes desenvolvidas no decreto aos plans directores e á ordenación territorial e urbanística.

REFERENCIA LEGAL

D 584/1972, do 24 de febreiro, de servidumes aeronáuticas (BOE 21/03/1972). (DSA).

RD 2591/1998, do 4 de decembro, de ordenación dos aeroportos de interese xeral e a súa Zona de Servizo, en execución do disposto no artigo 166 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de Medidas Fiscais, Administrativas e do Orden Social. (BOE 07/12/1998). (RDOA).

D 1844/1975, do 10 de xullo, polo que se definen as servidumes aeronáuticas correspondentes aos heliportos. (BOE 08/11/1975). (DSAH).

AEROPORTOS

ZONA DE SERVIZO E PLAN DIRECTOR (Art. 1 e 2 RDOA)*

O Ministerio de Fomento delimitará para os aeroportos de interese xeral unha zona de servizos que incluírá as superficies necesarias para a execución das actividades aeroportuarias, as destinadas a tarefas complementarias destas e os espazos de reserva que garantan a posibilidade de desenvolvemento e crecemento do aeroporto. conxuntamente e aprobará o correspondente Plan Director do mesmo, que incluírá, ademais das actividades contempladas no art. 39 da L 48/1960 de Navegación Aérea, do 21 de xullo de 1960, os usos industriais e comerciais cuxa localización neles sexa necesaria ou conveniente pola súa relación co tráfico aéreo ou os servizos que prestan aos usuarios dos aeroportos.

OBRAS (Art. 10 RDOA)*

As obras que se realicen no ámbito do aeroporto e da súa zona de servizo en virtude de autorización ou arrendamento non eximen aos seus promotores da obtención dos permisos, licenzas e demais autorizacións que sexan exixidas polas disposicións vixentes. O proxecto de construción deberá adaptarse ao Plan Especial de ordenación do espazo aeroportuario e irá acompañado dun informe do xestor sobre compatibilidade co Plan Especial ou, noutro caso, sobre a necesidade das obras e a súa conformidade co Plan Director do aeroporto.

AERÓDROMOS

SERVIDUME DOS AERODROMOS E AS SÚAS OBRAS (Art. 1, 2 e 4 DSA)

As que sexa necesario establecer no seu contorno e, se é o caso, no seu interior para garantir a continuidade das operacións aéreas en condicións de seguridade adecuadas. Cando o Ministerio do Aire proxecte a construción dun aeródromo, definírase polas súas coordenadas xeográficas un punto que será o centro dunha circunferencia cun radio de 7 km e dentro do cal non se poderán realizar alteracións físicas sen a autorización previa do devandito Ministerio. Esta restrición establecerase mediante Decreto e terá vixencia durante o prazo dun ano, dentro do cal deberán definirse as servidumes específicas definitivas, en caso contrario quedará nula a dita restrición. Nestes espazos restrinxirase a construción de novos obstáculos nestas instalacións, a redución ou eliminación dos existentes, ou a súa sinalización, así como as actividades que supoñan un perigo para a propia actividade do aeródromo.

HELIPORTOS

SERVIDUMES DOS AERÓDROMOS E AS SÚAS OBRAS (Art. 2,3 e 5 DSAH)*

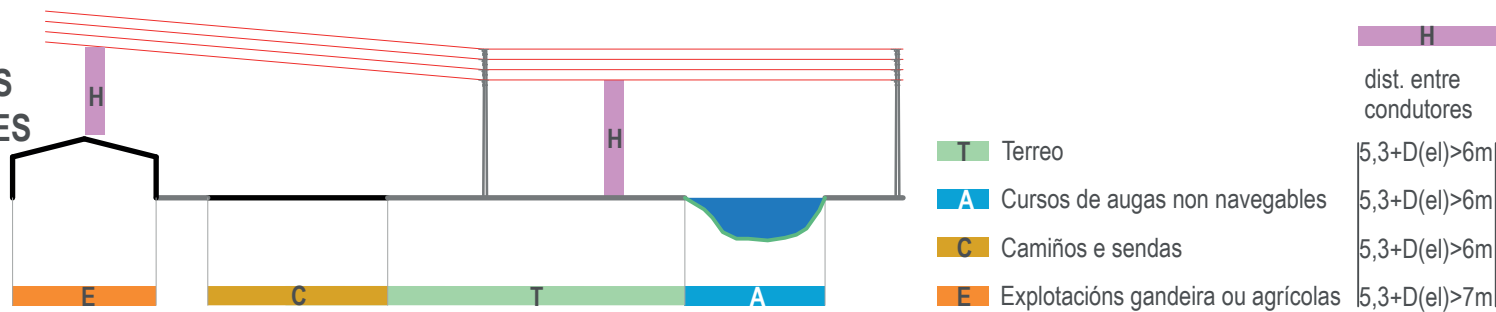
As que sexan necesarias establecer nestes e na súa contorna, para a seguridade dos movementos das aeronaves que os utilicen. Cando estea programada a construción dun heliporto, definírase polas súas coordenadas xeográficas e altitude un punto que será o centro dun círculo horizontal de 1500 m de radio. Na superficie de terreo ou auga comprendida dentro da proxección na dirección vertical do círculo así definido, non se poderán realizar alteracións físicas sen a autorización previa do Ministerio do Aire. Esta restrición establecerase mediante Decreto e terá vixencia polo prazo dun ano, dentro do cal deberán definirse as servidumes específicas definitivas; En caso contrario, dita restrición quedará nula. A construción estará restrinxida nestes espazos e novos obstáculos nestas instalacións, redución ou eliminación dos existentes, ou a súa sinalización.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

Guía de tramitación, consulta e planimetría das servidumes,...
Autorizacións de obras en servidumes aeronáuticas.

Servidumes aeronáuticas AESA
Procedemento MINISDEF

DISTANCIA A TERREO, CAMIÑO, SENDAS E CURSOS DE AUGAS NON NAVEGABLES

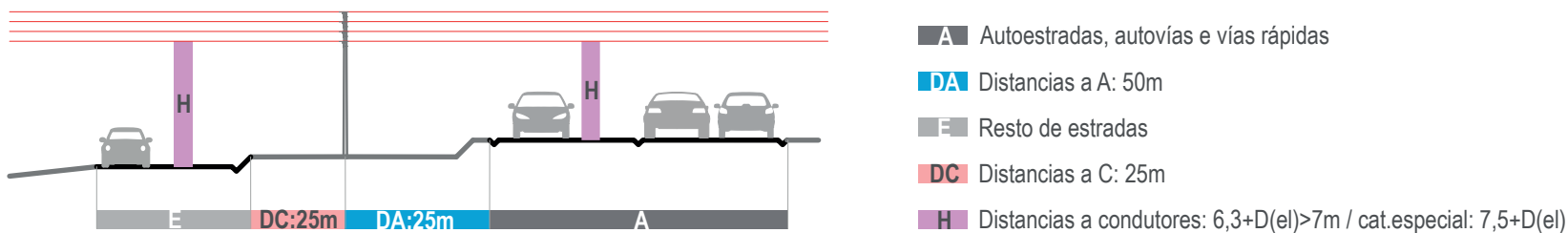

DISTANCIA A OUTRAS LÍÑAS ELÉCTRICAS AÉREAS OU DE TELECOMUNICACIÓN E A EDIFICIOS E CONSTRUCIÓNS URBANAS

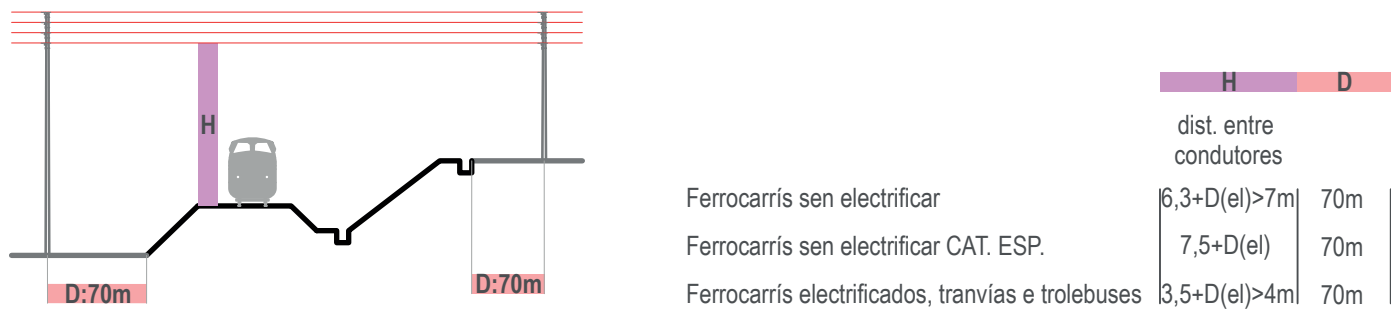

*Distancias D1 e D2 en casos de mutuo acordo entre as partes

DISTANCIA A ESTRADAS

DISTANCIA A FERROCARRÍS

DISTANCIAS MÍNIMAS DE SEGURIDADE E AS SÚAS LIMITACIÓNS AO PASO POR ZONAS (Art. 5.12, ITC-LAT, RCTAT)

BOSQUES, ÁRBORES E MASAS DE MADEIRA: Zona de protección: ZSV + (1,5+D(el) >2m). Espazo libre de residuos da túa propia limpeza. As árbores que poidan supoñer un perigo para a conservación da liña serán cortadas. Ademais, as marxes onde discorren estas liñas estarán libres de vexetación. O art 5.3 do DDIE especifica o incremento das distancias de seguridade ao paso polas zonas arboradas, establecendo a ambos os dous lados da liña unha zona de tala de árbores (ZTA) cuxo ancho será o necesario para que a separación mínima non sexa inferior a 5m (para cat. 1ª e 2ª) e 3m (para cat. 3ª). Estas distancias pódense reducir cando se usan condutores revestidos.

EDIFICIOS, CONSTRUCIÓNS E ZONAS URBANAS: Non se construírán edificios e instalacións industriais na ZSV, incrementadas a ambos os dous lados polos seguintes DMS: 3,3+D(el)>5m. Do mesmo xeito, non se construírán liñas sobre edificios e instalacións industriais na ZSV. Nos casos de mutuo acordo entre as partes, o DMS nas condicións máis desfavorables Serán: 5,5+D(el)>6m (en puntos accesibles a persoas) e 3,3+D(el)>4m (en puntos non accesibles a persoas). Farase un esforzo, nas condicións máis desfavorables, por manter estas distancias en proxección horizontal entre os condutos da liña e as edificacións e construcións inmediatas.

AEROPORTOS: Segundo a lexislación correspondente(FICHA 07_INSTALACIÓNS AERONÁUTICAS).

PARQUES EÓLICOS: Non se poderán instalar novos aeroxeradores na seguinte franxa de terreo: ZSV + altura aeroxerador (pala incluída) + 10m.

REFERENCIA LEGAL

Lei 24/2013, do 26 de decembro, do sector eléctrico (BOE 27/12/2013) (LSE).

RD 1955/2000, do 1 de decembro, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de enerxía eléctrica (BOE 27/12/2000) (RIEE) e CIRCULAR E-1/2002 da DG de Industria, Enerxía e Minas, sobre a interpretación do artigo 162 do RIEE.

D 275/2001, do 4 de outubro, polo que se establecen determinadas condicións técnicas específicas de deseño e mantemento ás que deben someterse as instalacións de distribución eléctrica (DOG 25/10/2001) (DDIE).

RD 223/2008, do 15 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de condicións técnicas e garantías de seguridade nas liñas eléctricas de alta tensión e as súas instrucións técnicas complementarias ITC-LAT 01 a 09. (BOE 19/03/2008) (RCTAT).

CONCEPTOS BASE

CATEGORÍAS DAS LÍÑAS (Art. 3 RCTAT): Cat. especial (TN> 220 kV e a menor tensión da rede de transporte segundo o art. 5 do RIEE); 1ª cat. (TN 66 - 220 kV); 2ª cat. (TN 30 - 66 kV) e 3ª cat. (TN 1 - 30 kV).

DISTANCIAS EXTERNAS (Art. 5.1, ITC-LAT 07,RCTAT): Úsase para determinar as distancias de seguridade entre condutores activos e obxectos debaixo ou nas proximidades da liña.

DISTANCIA DE ILLAMENTO EN AIRE D(el) (Art. 5.2, ITC-LAT 07,RCTAT)*: Distancia mínima de illamento no aire especificada para evitar unha descarga perturbadora entre condutores de fase e obxectos en potencial de terra en sobretensións de fronte lenta ou rápida. Distancia exterior ao considerar a distancia do condutor a un obstáculo.

ZONA DE SERVIDUME DE VOO ZSV (Art. 5.12, ITC-LAT 07,RCTAT): Franxa de terreo definida pola proxección no chan dos condutores extremos, considerados estes e as súas cadeas de illantes nas condicións máis desfavorables, sen contemplar ningunha distancia adicional. As liñas aéreas de alta tensión deberán cumprir o RIEE en todo o relativo ás limitacións para a constitución de dereitos de paso.

SERVIDUME DE PASO ENERXÉTICO SPE (Art. 158, 159, 161 e 162 RIEE e Art. 57 e 58 LSE)*: Dous tipos: aérea (voo sobre a propiedade servinte, establecemento de postes, torres ou apoios fixos de apoio de enerxía- cables condutores, todo isto incrementado polas distancias de seguridade establecidas regulamentariamente) e subterráneos (a ocupación do subsolo polos cables condutores, á profundidade e coas demais características sinaladas pola lexislación urbanística aplicable, todo isto incrementado pola seguridade). Distancias que se establezan regulamentariamente). Tamén inclúe o paso, acceso e ocupación temporal de terreos e/ou bens para construción, vixilancia, conservación, reparación de instalacións e tala de árbores.

Non se poderá impoñer SPE para as liñas de AT en edificios, os seus patios, currais, colexios, campos deportivos e xardíns e hortas (de menos de media hectárea), tamén pechadas, adosadas a vivendas xa existentes cando se decretou a servidume; nin en ningún tipo de propiedade privada, se a liña pode instalarse, sen variación de trazado superior á que determina a norma, en terreos de dominio, uso ou servizo público ou propiedade do Estado, CCAA, provincias ou concellos, ou seguindo os límites das propiedades de propiedade privada. Estas prohibicións, segundo o Circ. E-1/2002, non se aplican para as inst. industriais e edificacións existentes e si ás que se vaian construír con posterioridade á entrada en vigor do RIEE.

DIST. MÍNIMAS DE SEGURIDADE, CRUZAMENTOS (Art. 5.5 ao 5.11, ITC-LAT, RCTAT)

AO TERREO, CAMIÑOS, CAMIÑOS E CURSOS DE AUGA NON NAVEGABLES: Hmin: 5,3+D(el)>6m (reducible 1m en lugares de difícil acceso). Ao cruzar explotacións gandeiras ou agrícolas cercadas Hmin: 5,3+D(el)>7m (reducible en 1m no caso de hipótese de cálculo de máximas deflexións do vento).

A OUTRAS LÍÑAS ELÉCTRICAS OU LÍÑAS DE TELECOMUNICACIÓNS AÉREAS: 1,5+D(el)>2m (liñas de tensión ata 45kw); >3m (45-66kw); >4m (66-132kw); >5m (132-220kw); >7m (220-400kw).

A ESTRADAS: Dist. para a instalación de apoios (FICHAS 1a e 1b, liliña límite da edificación nas vías do Estado e Galicia). Dist. a condutores: 7,5+D(el)>7m para liñas de Cat. especial e 6,3+D(el)>7m para o resto de liñas.

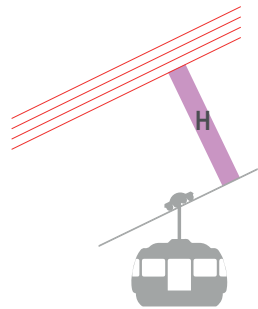
A VÍAS FERROVIARIAS NON ELECTRIFICADAS: Dist. para instalación dos apoios (FICHA 05, liña límite da edificación e zona de protección ferroviaria). Dist. a condutores: igual que nas estradas.

A VÍAS FERROVIARIAS ELECTRIFICADAS, TRANVÍAS E TROLEBUSES: Dist. para instalación dos apoios: igual que os ferrocarrís non electrificados. Dist. a condutores: 3,5+D(el)>4m.

A TELÉFÉRICOS E CABLES DE TRANSPORTE: Dist. a condutores: 4,5+D(el)>5m.

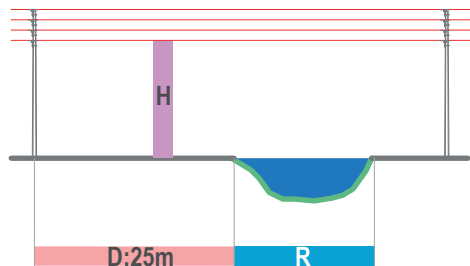
A RÍOS E CANAIS, NAVEGABLES OU FLOTABLES: Dist. para instalación dos apoios >25m e polo menos unha vez e media hora dos apoios, dende a beira do canal. Distancia aos condutores: G+3,5+D(el) para liñas cat. especial e G+2,3+D(el) para o resto das liñas (onde G é o galibo, se non estivese definido 4,7m)

DISTANCIA A TELEFÉRICOS E CABLES TRANSPORTADORES

H Dist. a conductores: $4,5+D(El)>5m$

DISTANCIA A RÍOS E CANAIS, NAVEGABLES OU FLOTABLES

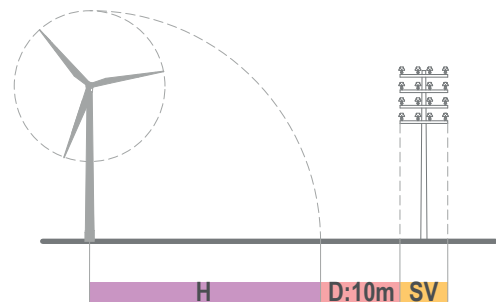
R Ríos e canais, navegables ou flotables

H Altura mín.: $G + 2,3 + D(El)$ /
cat. especial: $G + 3,5 + D(El)$

D Distancia a apoios: 25m / $>1,5xH$

*G: gálibo. Se non existe gálibo definido: 4,7m

DISTANCIA A PARQUES EÓLICOS

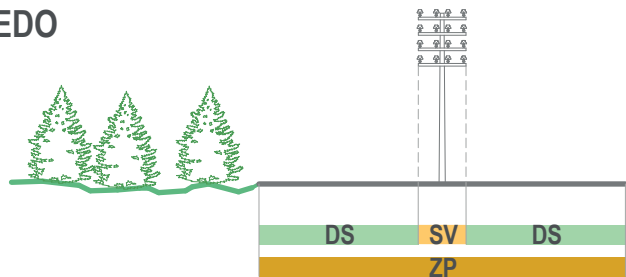

H altura do aerogenerador

D 10m

SV Servidume de voo

DISTANCIA A BOSQUES, ÁRBORES E MASAS DE ARBOREDO

SV Servidume de voo

DS Dist. de seguridade: $1,5+D(El)>2m$

ZP Zona de protección

DISTANCIAS MÍNIMAS DE SEGURIDADE E AS SÚAS LIMITACIÓNS AO PASO POR ZONAS (Art. 5.12, ITC-LAT, RCTAT)

BOSQUES, ÁRBORES E MASAS DE MADEIRA: Zona de protección: $ZSV + (1,5+D(El) > 2m)$. Espazo libre de residuos da túa propia limpeza. As árbores que poidan supoñer un perigo para a conservación da liña serán cortadas. Ademais, as marxes onde discorren estas liñas estarán libres de vexetación. O art 5.3 do DDIE especifica o incremento das distancias de seguridade ao paso polas zonas arboradas, establecendo a ambos os dous lados da liña unha zona de tala de árbores (ZTA) cuxo ancho será o necesario para que a separación mínima non sexa inferior a 5m (para cat. 1ª e 2ª) e 3m (para cat. 3ª). Estas distancias pódense reducir cando se usan conductores revestidos.

EDIFICIOS, CONSTRUCIÓNS E ZONAS URBANAS: Non se construírán edificios e instalacións industriais na ZSV, incrementadas a ambos os dous lados polos seguintes DMS: $3,3+D(El)>5m$. Do mesmo xeito, non se construírán liñas sobre edificios e instalacións industriais na ZSV. Nos casos de mutuo acordo entre as partes, o DMS nas condicións máis desfavorables Serán: $5,5+D(El)>6m$ (en puntos accesibles a persoas) e $3,3+D(El)>4m$ (en puntos non accesibles a persoas). Farase un esforzo, nas condicións máis desfavorables, por manter estas distancias en proxección horizontal entre os condutos da liña e as edificacións e construcións inmediatas.

AEROPORTOS: Segundo a lexislación correspondente(FICHA 07_INSTALACIÓNS AERONÁUTICAS).

PARQUES EÓLICOS: Non se poderán instalar novos aerogeneradores na seguinte franxa de terreo: $ZSV + \text{altura aerogenerador (pala incluída)} + 10m$.

REFERENCIA LEGAL

Lei 24/2013, do 26 de decembro, do sector eléctrico (BOE 27/12/2013) (LSE).

RD 1955/2000, do 1 de decembro, polo que se regulan as actividades de transporte, distribución, comercialización, subministración e procedementos de autorización de instalacións de enerxía eléctrica (BOE 27/12/2000) (RIEE) e CIRCULAR E-1/2002 da DG de Industria, Enerxía e Minas, sobre a interpretación do artigo 162 do RIEE.

D 275/2001, do 4 de outubro, polo que se establecen determinadas condicións técnicas específicas de deseño e mantemento ás que deben someterse as instalacións de distribución eléctrica (DOG 25/10/2001) (DDIE).

RD 223/2008, do 15 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de condicións técnicas e garantías de seguridade nas liñas eléctricas de alta tensión e as súas instrucións técnicas complementarias ITC-LAT 01 a 09. (BOE 19/03/2008) (RCTAT).

CONCEPTOS BASE

CATEGORÍAS DAS LIÑAS (Art. 3 RCTAT): Cat. especial (TN> 220 kV e a menor tensión da rede de transporte segundo o art. 5 do RIEE); 1ª cat. (TN 66 - 220 kV); 2ª cat. (TN 30 - 66 kV) e 3ª cat. (TN 1 - 30 kV).

DISTANCIAS EXTERNAS (Art. 5.1, ITC-LAT 07,RCTAT): Úsase para determinar as distancias de seguridade entre conductores activos e obxectos debaixo ou nas proximidades da liña.

DISTANCIA DE ILLAMENTO EN AIRE D(El) (Art. 5.2, ITC-LAT 07,RCTAT)*: Distancia mínima de illamento no aire especificada para evitar unha descarga perturbadora entre conductores de fase e obxectos en potencial de terra en sobretensións de fronte lenta ou rápida. Distancia exterior ao considerar a distancia do condutor a un obstáculo.

ZONA DE SERVITUDE DE VOO ZSV (Art. 5.12, ITC-LAT 07,RCTAT): Franxa de terreo definida pola proxección no chan dos conductores extremos, considerados estes e as súas cadeas de illantes nas condicións máis desfavorables, sen contemplar ningunha distancia adicional. As liñas aéreas de alta tensión deberán cumprir o RIEE en todo o relativo ás limitacións para a constitución de dereitos de paso.

SERVIDUME DE PASO ENERXÉTICO SPE (Art. 158, 159, 161 e 162 RIEE e Art. 57 e 58 LSE)*: Dous tipos: aérea (voo sobre a propiedade servinte, establecemento de postes, torres ou apoios fixos de apoio de enerxía- cables conductores, todo isto incrementado polas distancias de seguridade establecidas regulamentariamente) e subterráneos (a ocupación do subsolo polos cables conductores, á profundidade e coas demais características sinaladas pola lexislación urbanística aplicable, todo isto incrementado pola seguridade). Distancias que se establezan regulamentariamente). Tamén inclúe o paso, acceso e ocupación temporal de terreos e/ou bens para construción, vixilancia, conservación, reparación de instalacións e tala de árbores.

Non se poderá impoñer SPE para as liñas de AT en edificios, os seus patios, currais, colexios, campos deportivos e xardíns e hortas (de menos de media hectárea), tamén pechadas, adosadas a vivendas xa existentes cando se decretou a servidume; nin en ningún tipo de propiedade privada, se a liña pode instalarse, sen variación de trazado superior á que determina a norma, en terreos de dominio, uso ou servizo público ou propiedade do Estado, CCAA, provincias ou concellos, ou seguindo os límites das propiedades de propiedade privada. Estas prohibicións, segundo o Circ. E-1/2002, non se aplican para as inst. industriais e edificacións existentes e si ás que se vaian construír con posterioridade á entrada en vigor do RIEE.

DIST. MÍNIMAS DE SEGURIDADE, CRUZAMENTOS (Art. 5.5 ao 5.11, ITC-LAT, RCTAT)

AO TERREO, CAMIÑOS, CAMIÑOS E CURSOS DE AUGA NON NAVEGABLES: Hmin: $5,3+D(El)>6m$ (reducible 1m en lugares de difícil acceso). Ao cruzar explotacións gandeiras ou agrícolas cercadas Hmin: $5,3+D(El)>7m$ (reducible en 1m no caso de hipótese de cálculo de máximas deflexións do vento).

A OUTRAS LIÑAS ELÉCTRICAS OU LIÑAS DE TELECOMUNICACIÓNS AÉREAS: $1,5+D(El)>2m$ (liñas de tensión ata 45kw); $>3m$ (45-66kw); $>4m$ (66-132kw); $>5m$ (132-220kw); $>7m$ (220-400kw).

A ESTRADAS: Dist. para a instalación de apoios (FICHAS 1a e 1b, liliña límite da edificación nas vías do Estado e Galicia). Dist. a conductores: $7,5+D(El)>7m$ para liñas de Cat. especial e $6,3+D(El)>7m$ para o resto de liñas.

A VÍAS FERROVIARIAS NON ELECTRIFICADAS: Dist. para instalación dos apoios (FICHA 05, liña límite da edificación e zona de protección ferroviaria). Dist. a conductores: igual que nas estradas.

A VÍAS FERROVIARIAS ELECTRIFICADAS, TRANVÍAS E TROLEBUSES: Dist. para instalación dos apoios: igual que os ferrocarrís non electrificados. Dist. a conductores: $3,5+D(El)>4m$.

A TELÉFÉRICOS E CABLES DE TRANSPORTE: Dist. a conductores: $4,5+D(El)>5m$.

A RÍOS E CANAIS, NAVEGABLES OU FLOTABLES: Dist. para instalación dos apoios $>25m$ e polo menos unha vez e media hora dos apoios, dende a beira do canal. Distancia aos conductores: $G+3,5+D(El)$ para liñas cat. especial e $G+2,3+D(El)$ para o resto das liñas (onde G é o galibo, se non estivese definido 4,7m)

REFERENCIA LEGAL

Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos (BOE 08/10/1998) (LSH).
Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, polo que se aproba o Regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias ICG 01 a 11 (BOE 04/11/2006) (RTCG).

SERVIDUMES E AUTORIZACIÓNS DE PASO (Art. 107 LSH)*

As servidumes e autorizacións de paso comprenderán, cando proceda, a ocupación do subsolo por instalacións e canalizacións á profundidade e coas demais características sinaladas polas normas e ordenanzas municipais. As servidumes e autorizacións incluírán tamén o dereito de paso e acceso, e a ocupación temporal dos terreos ou outros bens necesarios para atender á vixilancia, conservación e reparación de instalacións e canalizacións. O impacto sobre os inmobles privados derivado da construción de instalacións de gas e oleodutos especificarase do seguinte xeito:

- a) Expropiación forzosa dos terreos sobre os que se vaian construír as instalacións de superficie fixa.
- b) Para as canalizacións e cables de comunicación das conducións:

1.º Imposición de **servidume de paso permanente, nunha franxa de terreo de ata 4 m, 2 a cada lado do eixo**, que se especificará na resolución de autorización, pola canle pola que discurrirá soterrada o tubo ou tubos necesarios para a condución e suxeitos ás seguintes limitacións de dominio:

i. Prohibición de realizar **labores de arado ou similares a unha profundidade superior a 50cm**, así como a **plantación de árbores ou arbustos de talo alto, a unha distancia inferior a 2m**, contando dende o eixe da tubaxe ou tubos.

ii. **Prohibición de realizar calquera tipo de obras, construción, edificación, ou realizar calquera acto que poida danar ou perturbar o bo funcionamento das instalacións, a unha distancia inferior a 10 m do eixe do trazado**, a ambos lados desta. Esta distancia poderá ser reducida sempre que se solicite expresamente e se cumpran as condicións que en cada caso estableza o órgano competente da Administración Pública.

iii. Permitir o libre acceso do persoal e dos equipos necesarios para supervisar, manter, reparar ou renovar as instalacións con pagamento, se é o caso, dos danos causados.

iv. Posibilidade de instalar fitos de sinalización ou delimitación e tubos de ventilación, así como realizar a obras superficiais ou subterráneas que sexan necesarias para a execución ou explotación das instalacións.

2.º Ocupación temporal dos terreos necesarios para a execución das obras da franxa que se reflectirá, para cada predio, nos planos parcelarios de expropiación. Nesta zona eliminaranse provisionalmente todos os obstáculos e realizaranse as obras necesarias para a colocación e instalación da canalización e elementos anexos, realizando os traballos e operacións necesarias para estes efectos.

As condicións e limitacións que deban impoñerse en cada caso por razóns de seguridade poderán ser modificadas de acordo co Reglamento e Normas Técnicas que se diten para estes efectos.

PREVENCIÓN DE AFECCIÓNS A TERCEIROS (ITC-ICG 01, Art. 8 RTCG)

Cando nun concello existan instalacións de distribución de gas por canalización, calquera entidade ou persoa que desexe realizar obras na vía pública deberá comunicar a súa intención e solicitar información á distribuidora propietaria destas instalacións cunha antelación mínima de 30 días ao inicio das obras. A solicitude de información realizarase por escrito, mediante carta, fax ou correo electrónico, e indicaranse os datos concretos do local, tendo a distribuidora un prazo de 20 días para facilitar ao solicitante a mellor información dispoñible correspondente á localización das súas instalacións. así como as obrigas e normas a respectar no seu contorno, e os medios de comunicación co servizo de asistencia ás emerxencias. A información facilitada terá un período de validez limitado. O solicitante non poderá iniciar o seu traballo ata que reciba e acepte formalmente esta información, debendo utilizala adecuadamente para non danar as instalacións de distribución de gas. Posteriormente, a entidade solicitante comunicará á distribuidora o inicio das súas actividades cunha antelación mínima de 24 horas No caso de que os traballos previstos polo solicitante afecten directamente á disposición ou localización das instalacións de distribución de gas, as distribuidoras poderán denegar realizadas por razóns técnicas ou de seguridade. En caso de desacordo, resolverá o órgano competente da Comunidade Autónoma. Corresponde ao solicitante a carga de acreditar a necesidade de realizar os traballos que afectan ao gasoduto.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

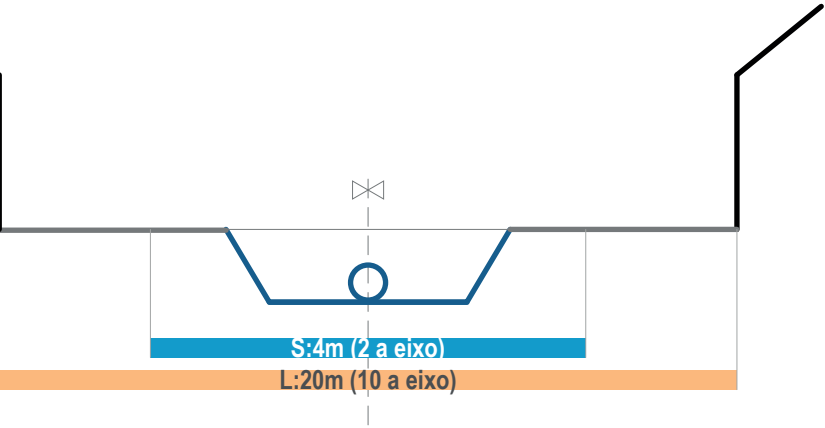
Tramitación municipal con aviso á empresa enerxética da instalación afectada.

DELIMITACIÓN DAS DISTINTAS ZONAS DE PROTECCIÓN (Art. 107 LSH)

SERVIDUME PERMANENTE DE PASO: 4m. (2 a cada lado do eixo)

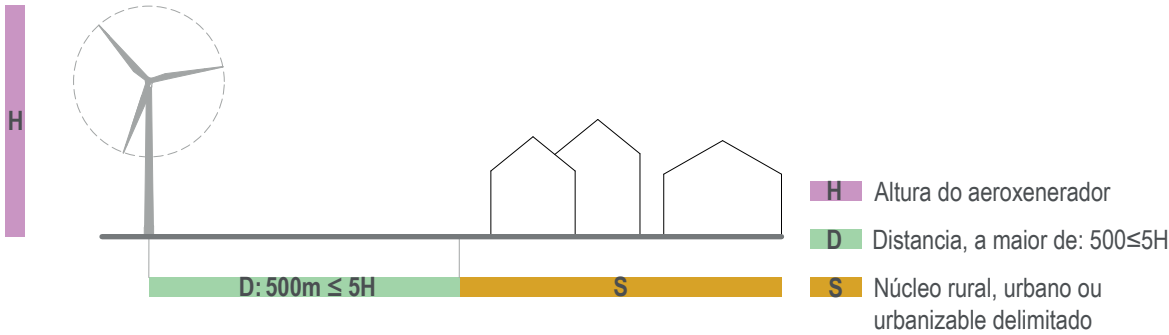
ZONA LIBRE DE OBRAS: 20m. (10m a cada lado do eixo)

EN TODO CASO CONSULTAR O
PROXECTO DE EXECUCIÓN DA CANALIZACION

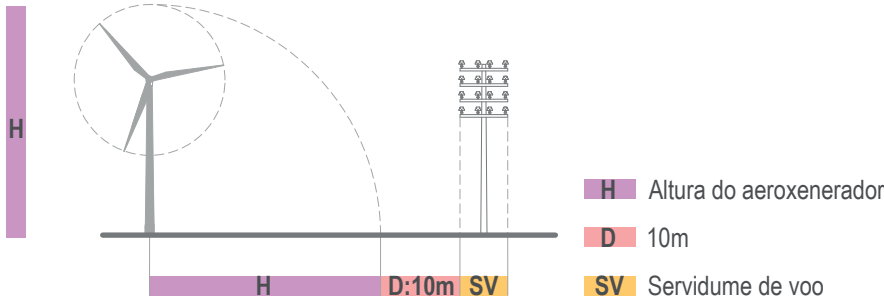

- S** Servidume de paso: 4m.
- L** Zona libre de obras: 20m.

DISTANCIA A NÚCLEOS DE POBOACIÓ N

DISTANCIA A LIÑAS ELÉCTRICAS

DISTANCIAS MÍNIMAS DE SEGURIDADE*

A NÚCLEOS DE POBOACIÓ N (Disp. Adic. 5ª LAEG): AA distancia dos aeroxeradores ás delimitaci3ns de solo de n3cleo rural, urbano ou urbanizable delimitado ser3 a maior destas d3as: 500 metros ou 5 veces a altura total do aeroxerador (buxe m3is pa).

A REDES ELÉCTRICAS (Art. 5.12.4, ITC-LAT, RCTAT): Non se poder3n instalar novos aeroxeradores na seguinte franxa de terreo: ZSV + altura aeroxerador (incl3ida a pa) + 10m.

REFERENCIA LEGAL

Lei 8/2009, do 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento e3lico de Galicia e se crea o canon e3lico e o Fondo de Compensaci3n Ambiental (DOG 29/12/2009). (LAEG), modificada pola Lei 18/2021, do 27 de decembro, de medidas fiscais e administrativas (DOG 31/12/2021) (LMFA).

Lei 24/2013, do 26 de decembro, do sector el3ctrico (BOE 27/12/2013). (LSE).

RD 223/2008, do 15 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de condici3ns t3cnicas e garant3as de seguridade nas li3as el3ctricas de alta tensi3n e as s3as instrucci3ns t3cnicas complementarias ITC-LAT 01 a 09 (BOE 19/03/2008). (RCTAT).

ORDE do 29 de marzo de 2010 pola que se asignan 2.325 MW de potencia na modalidade de novos parques e3licos en Galicia.

CONCEPTOS BASE (T3tulo I LAEG)

OBXECTO DA LEI (Art. 1 LAEG)

Esta lei ten por obxecto regular no 3mbito da Comunidade Aut3noma de Galicia:

- a) A planificaci3n do aproveitamento da enerx3a e3lica mediante a elaboraci3n do Plan sectorial e3lico de Galicia (en tr3mite de aprobaci3n no momento de elaboraci3n desta ficha).
- b) O canon e3lico e o Fondo de Compensaci3n Ambiental, como instrumentos para garantir o equilibrio territorial afectado pola instalaci3n de parques e3licos e a sustentabilidade dos valores naturais.
- c) O establecemento dun procedemento para a autorizaci3n administrativa das instalaci3ns de parques e3licos baseado nos principios de concorrencia, transparencia, simplicidade, publicidade e axilizaci3n administrativa, que garanta o pleno respecto 3 seguridade xur3dica.
- d) Outras cuesti3ns conexas co r3xime autorizatorio como o procedemento para a declaraci3n de utilidade p3blica das instalaci3ns nos procedementos de expropiaci3n.

DEFINICIÓ NS (Art. 2 LAEG)*

1. Parque e3lico: instalaci3n de produci3n de electricidade a partir de enerx3a e3lica, constitu3da por un ou varios aeroxeradores interconectados electricamente con li3as propias, que comparten unha mesma estrutura de accesos e control, con medici3n de enerx3a propia, as3 como coa obra civil necesaria.
3. 3rea de desenvolvemento e3lico (ADE): espazo territorial, delimitado en coordenadas UTM e comprendido dentro do 3mbito do Plan sectorial e3lico de Galicia, susceptible de acoller un ou varios parques e3licos dedicados 3 actividade de produci3n de enerx3a el3ctrica en r3xime especial.
7. Poligonal de delimitaci3n dun parque e3lico: area efectivamente afectada pola instalaci3n dun parque e3lico determinada no seu proxecto de execuci3n.

OBSERVACIÓ NS

O T3tulo IV da LAEG establece o Procedemento de autorizaci3n administrativa de instalaci3ns de parques e3licos mentres que o t3tulo VI trata da declaraci3n de utilidade p3blica dos mesmos con vistas 3s expropiaci3ns e servidumes derivadas da instalaci3n destas infraestruturas.

TRAMITACIÓ N DOS PERMISOS

Tramitaci3n das instalaci3ns.

Procedemento MITECO

REFERENCIA LEGAL

Lei 9/2014, do 9 de maio, Xeral de Telecomunicacións (BOE 05/10/2014). (LXT).

RD 123/2017, do 24 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de uso do dominio público radioeléctrico (BOE 03/08/2017). (RDPR).

RD 424/2005, do 15 de abril, polo que se aproba o Regulamento de condicións para a prestación dos servizos de comunicacións electrónicas, servizo universal e protección dos usuarios (BOE 29/04/2005). (RSCE).

RD 1066/2001, do 28 de setembro, polo que se aproba o Regulamento polo que se establecen condicións de protección do dominio público radioeléctrico, restricións de emisións radioeléctricas e medidas de protección sanidade fronte ás emisións radioeléctricas (BOE 29/11/2001). (CPDPR).

Lei 12/2012, do 26 de decembro, de medidas urxentes de liberalización do comercio e de determinados servizos. (BOE 27/12/2012). (LCDS).

OCUPACIÓN DA PROPIEDAD PRIVADA (Art. 44 LXT)*

Os operadores terán dereito a ocupar a propiedade privada cando resulte estritamente necesario para a instalación, implantación e explotación da rede na medida prevista no proxecto técnico presentado e sempre que non existan outras alternativas viables técnica ou economicamente, xa sexa a través de: a súa expropiación forzosa ou mediante a declaración de paso forzoso para a instalación, despregamento e explotación de infraestrutura de redes públicas de comunicacións electrónicas. En ambos os casos terán a condición de beneficiarios nos expedientes que se tramiten, de conformidade co disposto na lexislación sobre expropiación forzosa. Os operadores asumirán os custos que se poidan derivar por esta ocupación.

OUTRAS SERVIDUMES E LIMITACIÓNS (Art. 47 LXT)*

A protección do dominio público radioeléctrico ten como obxectivos o seu óptimo aproveitamento, evitando a súa degradación e o mantemento dun nivel adecuado de calidade no funcionamento dos distintos servizos de radiocomunicacións e aqueles outros que fagan uso do dominio público radioeléctrico.

O Ministerio de Asuntos Económicos e Transformación Dixital poderá establecer as limitacións á titularidade e intensidade do campo eléctrico e das servidumes que sexan necesarias para a protección radioeléctrica de determinadas instalacións ou para garantir o bo funcionamento das estacións radioeléctricas ou instalacións utilizadas para a prestación de servizos públicos, por razóns de seguridade pública ou cando sexa necesario en virtude de acordos internacionais.

Así mesmo, o Ministerio de Asuntos Económicos e Transformación Dixital poderá impoñer limitacións aos dereitos de uso do dominio público radioeléctrico para a protección doutros bens ou servizos públicos prevalentes amparados legalmente que poidan verse afectados pola utilización do devandito dominio público. Á hora de impoñer estes límites, deberá realizarse unha audiencia previa cos titulares dos dereitos de uso do dominio público radioeléctrico que poidan resultar afectados e respectar os principios de transparencia e publicidade.

PROXETOS DE URBANIZACIÓN E OBRAS CIVÍS (Art. 51 LXT)*

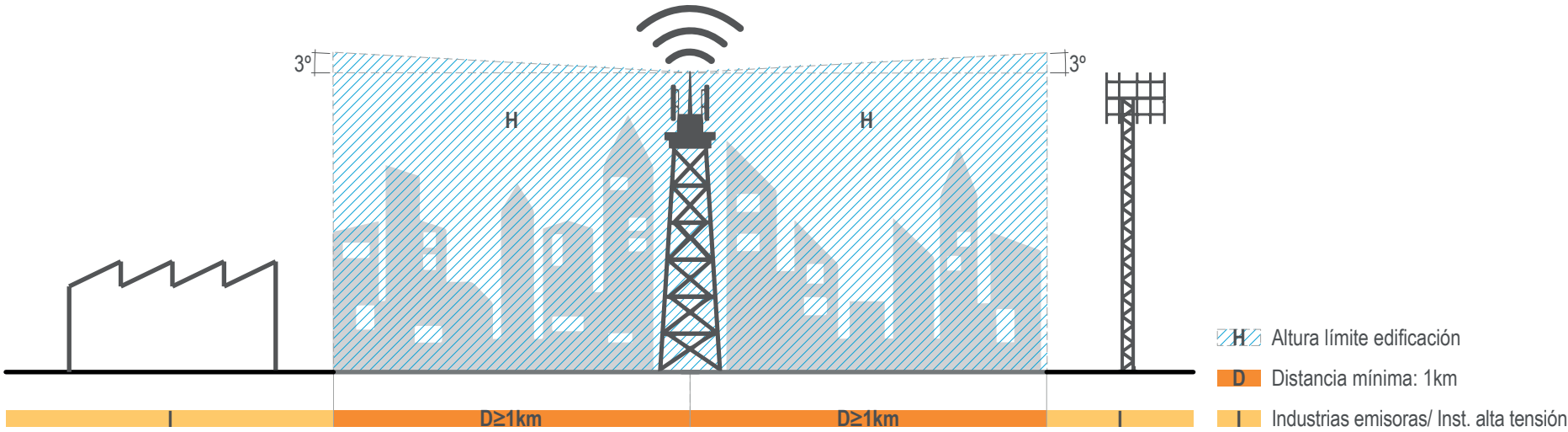
As infraestruturas que se instalen para facilitar o despregamento das redes públicas de comunicacións electrónicas segundo o parágrafo anterior formarán parte do conxunto resultante das obras de urbanización e integraranse no dominio público municipal. A administración pública titular do devandito dominio público porá a disposición dos operadores interesados as devanditas infraestruturas en condicións de igualdade, transparencia e non discriminación.

LIMITACIÓNS E SERVIDUMES (Tít. IX, Cap. I, Art 107 RDPR)*

Entenderase por limitación de propiedade para a protección radioeléctrica das instalacións a obriga non individualizada de non facer e soportar, imposta aos titulares e propietarios dos predios próximos ás estacións ou instalacións obxecto de protección.

Entenderase por servidume a obriga de non facer e soportar de carácter individualizado, resarcible nos termos da lexislación de expropiación forzosa. Así mesmo, as limitacións patrimoniais, cando efectivamente causen privación singular, serán resarcibles de conformidade co disposto na lexislación sobre expropiación forzosa.

Os propietarios non poderán realizar obras ou modificacións dos predios serventes que impidan as ditas servidumes ou limitacións, unha vez establecidas, conforme o previsto no artigo seguinte deste regulamento.

DELIMITACIÓN (Anexo 2 RDPR)

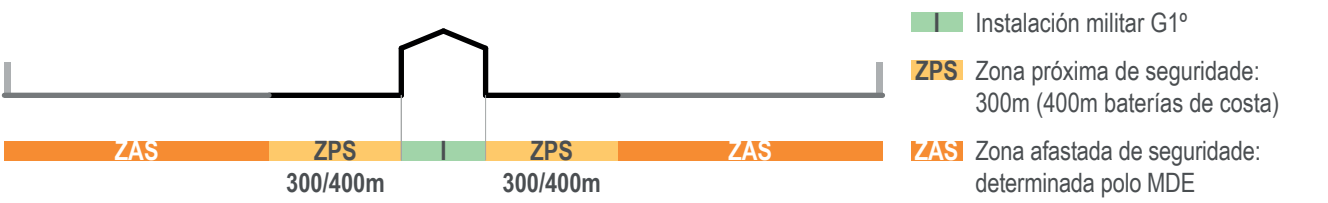
Establécense tres tipos de limitacións e servidumes para a protección radioeléctrica ou para garantir o bo funcionamento das estacións ou instalacións de radio:

- Á **altura máxima dos edificios**. Para distancias inferiores a 1.000 metros, o ángulo sobre a horizontal no que se observa, desde a parte superior das antenas receptoras máis baixas da estación, o punto máis alto dun edificio será como máximo de tres graos.
- Á **distancia mínima á que se poidan situar as industrias produtoras de emisións radioeléctricas e instalacións eléctricas de alta tensión e liñas de ferrocarril electrificadas non soterradas**. A limitación máxima esixida de separación entre unha industria ou unha liña eléctrica ou ferroviaria de alta tensión e calquera das antenas receptoras da estación que se vai protexer será de 1.000 metros.
- Á **distancia mínima á que se poden instalar os radiotransmisores, con ou sen condicións de radio requiridas** (CRE). Para determinados servizos de radiocomunicación pódese optar entre manter as distancias mínimas establecidas sen CRE ou reducir estas distancias coa CRE necesaria. (segundo o cadro que se achega no anexo 2 pto 1).

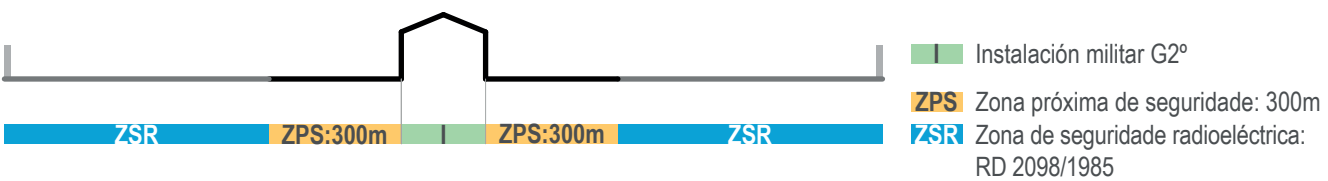
Con excepción da normativa legal vixente aplicable á defensa nacional e á navegación aérea e á radioastronomía, non poderán establecerse regulamentariamente limitacións de bens ou servidumes que conteñan condicións máis gravosas que as anteriormente citadas (en referencia á Disp. Adic. 2ª LXT).

Nota: As normas reguladoras das telecomunicacións vixentes con anterioridade á entrada en vigor desta lei ou ditadas en desenvolvemento da Lei 32/2003, do 3 de novembro, Xeral de Telecomunicacións ou a Lei 9/2014, do 9 de maio, Xeral de Telecomunicacións, continuarán vixentes na medida en que non se opoñan a esta lei, mentres non se aprobe o seu regulamento de desenvolvemento (Disp. Trans. 1ª LXT).

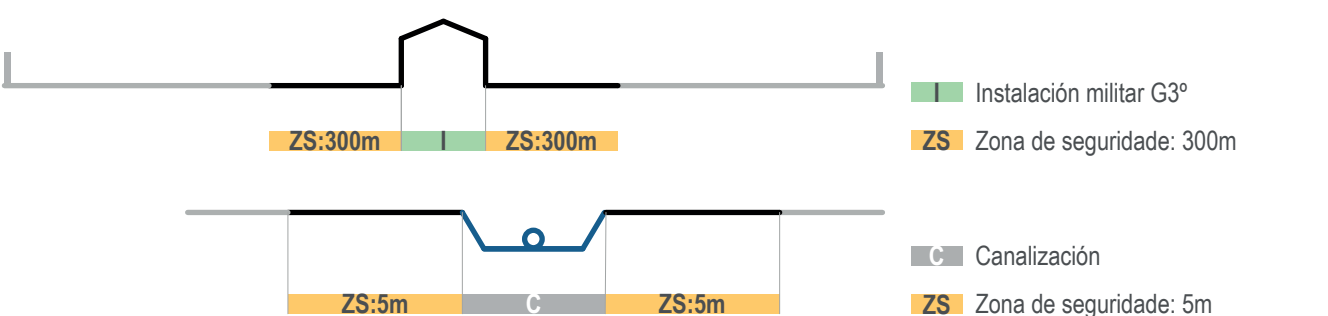
GRUPO 1º

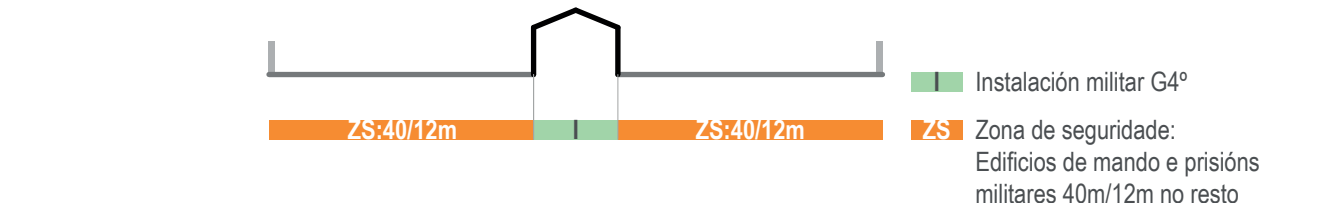
GRUPO 2º

GRUPO 3º

GRUPO 4º

GRUPO 5º

LIMITACIÓNS E DELIMITACIÓNS DAS ZONAS DE SEGURIDADE

G1º: Nas ZPS (Art. 12 RZIDN) non se poderán realizar obras, obras, instalacións ou actividades de ningún tipo sen autorización do Ministerio de Defensa. Será responsabilidade da CCAA autorizar usos agrícolas ou forestais, así como escavacións ou movementos de terras e construción de valos ou sebes, casetas ou cuarteis provisionais e instalacións de liñas telegráficas, telefónicas e de transporte de enerxía eléctrica, sempre que non obstaculicen inequivocamente os fins militares da propia zona. Non requirirán autorización as obras de mera conservación de edificios ou instalacións existentes ou previamente autorizados. **Como norma xeral, a ZPS terá unha anchura de 300 m**, contados desde o límite exterior que define o perímetro máis avanzado da instalación (nas **baterías costeiras** será de **400m**). Na ZAS (Art. 14 RZIDN) só será necesaria a autorización previa do Ministro de Defensa para realizar plantacións de árbores ou arbustos e levantar edificios ou instalacións similares en superficie. A súa delimitación farase para cada caso polo Ministerio de Defensa (MDE).

G2º: As ZPS (Art. 17 RZIDN) teñen as **mesmas** limitacións e **delimitacións** que as do **grupo 1º**. A ZLS (Art. 20 e 21 RZIDN) denomínase zona de seguridad radioeléctrica (ZSR) e non autorizará a construción de edificacións ou instalacións análogas de superficie ou plantacións que superen a superficie de limitación de altura correspondente á instalación. Os restantes edificios, instalacións e plantacións poderán ser obxecto de autorización, de acordo co establecido no artigo 14 da RZIDN, será necesaria a autorización do MINISDEF para a instalación fixa ou móbil de calquera tipo de transmisor radioeléctrico, aínda que cumpra co as recomendacións da Unión Internacional de Telecomunicacións, así como calquera dispositivo que poida dar lugar a radiacións electromagnéticas que perturban o normal funcionamento da instalación radioeléctrica militar. **A distancia da ZSR establécese no anexo I da RZIDN, que se modifica no RD 2098/1985.**

G3º: As ZPS (Art. 24 RZIDN) terán unha única zona de seguridad (ZS) e o mesmo se aplicará ás ZPS do **grupo 1º (tamén no que se refire á delimitación)**, salvo algunhas excepcións recollidas no artigo, para o que será establecido tras estudo e informe dos órganos competentes). Cando se trate de **canalizacións**, xa sexan enterradas ou de superficie, a zona de seguridad terá un ancho mínimo de **5m** a cada lado dos límites da canalización.

G4º: Os edificios nos que se instalen **corpos de mando e cárceres militares** disporán dunha única zona de seguridad (**ZS**) (Art. 26 RZIDN) de **40 m**. A ZS do **resto de instalacións** deste grupo será de **12m**. Aplicaranse as mesmas limitacións que ás ZPS do grupo 1.

G5º: As instalacións deste grupo (Art. 27 RZIDN)* non requirirán ZPS. Contarán cunha **ZAS** na que estea prohibida a instalación de industrias ou actividades que, de acordo coa normativa xeral (e local, se é o caso), vixente en materia, poidan ser tipificadas como «molestas, insalubres, nocivas ou peligrosas», nunha franxa de **2.000m de ancho** arredor do campamento militar, dende o seu perímetro exterior.

REFERENCIA LEGAL

Lei 8/1975, do 12 de marzo, de zonas e instalacións de interese para a defensa nacional (BOE 14/03/1975). (LZIDN).
RD 689/1978, do 10 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de zonas e instalacións de interese para a defensa nacional, polo que se desenvolve a Lei 8/1975, do 12 de marzo, de zonas e instalacións de interese para a defensa nacional (BOE 14/04/1978).) (RZIDN).
RD 2098/1985, do 6 de novembro, polo que se modifica o cadro II do anexo I do Regulamento de zonas e instalacións de interese para a defensa nacional (BOE 11/12/1985).
Lei 36/2015, do 28 de setembro, de Seguridad Nacional (BOE 19/12/2015). (LSN).

ZONAS DE SEGURIDADE (Cap. II LZIDN)*

DEFINICIÓN (Art. 7 LZIDN): as instalacións militares e civís declaradas de interese militar estarán dotadas de zonas de seguridad, nas que se poderá establecer a distinción entre «Zona próxima» e «Zona afastada», para as que se aplicarán as limitacións e características das instalacións. eles mesmos. Para estes efectos, todas as instalacións militares, e as instalacións civís cando sexan declaradas de interese militar, serán cedidas polo Ministerio de que dependen, unha clase ou categoría de acordo coas normas e clasificacións que regulamentariamente se establezan.

ZONA PRÓXIMA DE SEGURIDADE (Art. 8 e 9 LZIDN): as zonas próximas de seguridad terán, por norma xeral, unha anchura de 300 m, agás nos portos militares, que incluírán non só o seu interior e a canle de acceso, senón tamén un marítimo. sector que, cun radio mínimo dunha milla, abrangue a fronte e ámbolos dous lados, computando tales distancias na forma que regulamentariamente se estableza. Nas zonas próximas de seguridad, as obras, instalacións e actividades de calquera índole non poderán realizarse sen autorización do Ministro correspondente. Non obstante, será competencia das autoridades autonómicas autorizar a explotación agrícola ou forestal, así como as escavacións ou movementos de terras e a construción de valos ou sebes, casetas ou cuarteis provisionais e instalacións de liñas telegráficas, telefónicas e de transporte de enerxía eléctrica, sempre que: inequivocamente non obstaculizan os fins militares da propia zona. Non requirirán autorización as obras de mera conservación de edificios ou instalacións existentes ou previamente autorizados.

ZONA AFASTADA DE SEGURIDADE (Art. 10 e 11 LZIDN): esta zona ten por obxecto garantir o óptimo aproveitamento das armas ou elementos que compoñen a instalación, tendo en conta as características do terreo e dos medios integrados nel. A súa amplitude será a mínima necesaria para tal fin. Só será necesario previa autorización da consellería correspondente para a realización de plantacións de árbores ou arbustos e a construción de edificacións ou instalacións análogas de superficie. A autorización só poderá ser denegada cando os devanditos edificios, instalacións ou plantacións supoñan prexuízos para o óptimo aproveitamento dos medios integrados na instalación militar de que se trate, ou estean expostos a sufrir polo devandito uso danos susceptibles de indemnización.

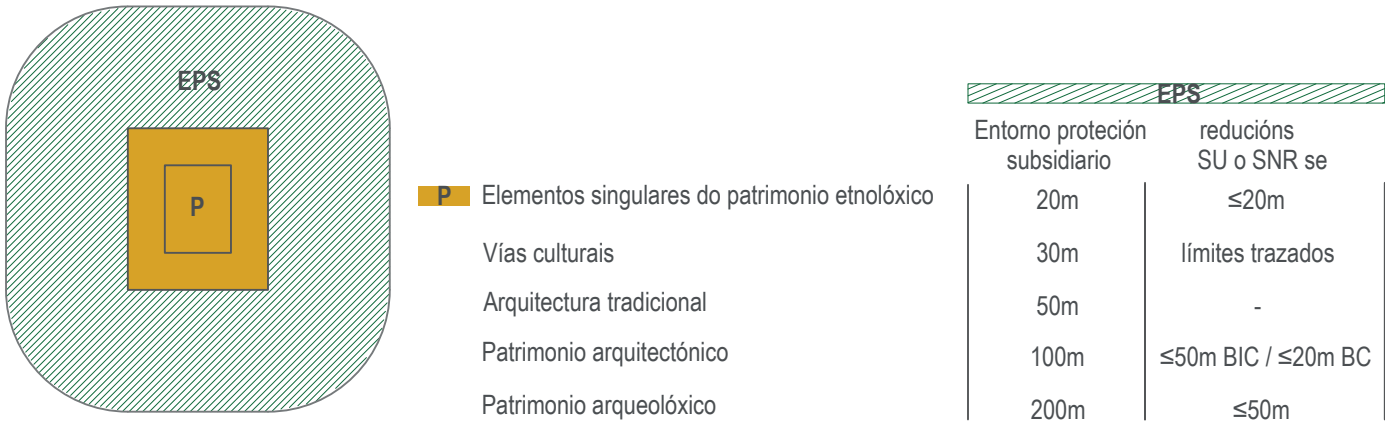
CLASIFICACIÓN DAS INSTALACIÓNS MILITARES (Cap. II, Art. 8 RZIDN)

- 1º. Bases terrestres, navais e aéreas e estacións navais; portos, peiraos e aeródromos militares; cuarteis permanentes para unidades das forzas armadas; academias e centros de ensino e instrución; polígonos de experiencia de armas e municións; asentamento de armas ou sistemas de armas; obras de fortificación, postos de mando, observación, detección ou sinalización; direccións de tiro; sistemas de defensa portuaria e estacións de calibración magnética e, en xeral, todas as organizacións e instalacións militares directamente relacionadas coa execución de operacións militares para a defensa terrestre, marítima ou aérea da nación.
- 2º. Centros e liñas de transmisión e instalacións radioeléctricas (conxunto de equipamentos radioeléctricos: transmisores, receptores, reflectores, equipos activos e pasivos e outros), as súas antenas, liñas eléctricas de transmisión e sistemas de terra, construcións que os conteñan, sosteñan ou protexan, e instalacións para establecer una transferencia de información o datos).
- 3º. Talleres e almacéns de munición, explosivos, combustibles, gases e produtos tóxicos, así como os lugares de experimentación destes últimos e, en xeral, os edificios, instalacións e canalizacións que poidan considerarse perigosos polos materiais que se manipulan, almacenan ou transporten.
- 4º. Edificios ocupados polo MINISDEF, Capitanías e Comandos Xerais, Gobiernos e Comandos Militares e calquera outro que sirva de cuartel xeral dos corpos de mando militar; establecementos e almacéns non perigosos; cárceres militares e, en xeral, instalacións non incluídas nos grupos anteriores, destinadas ao aloxamento, preparación ou mantemento das forzas armadas.
- 5º. Campos de adestramento e manobra, e campos ou campos de tiro ou de bombardeo.

TRAMITACIÓN DOS PERMISOS

Autorizacións de Obras, Traballos ou Instalacións. **Procedemento MDE**

CONTORNO DE PROTECCIÓN SUBSIDIARIO

DELIMITACIÓN E LIMITACIÓNS DAS DISTINTAS ÁREAS

CONTORNO DE PROTECCIÓN SUBSIDIARIO EPS (Art. 38 e 39 LPCG)

20m para os elementos singulares do patrimonio etnolóxico como hórreos, cruceiros e petos de ánimas, pombais, alvarizas, pesqueiras, muíños, foxos de lobo ou chozos; 30m no caso de vías culturais; 50 metros cando se trate de bens integrantes da arquitectura tradicional; 100 m cando se trate de bens integrantes do patrimonio arquitectónico, xa sexa relixioso, civil ou militar, e do patrimonio industrial; 200m en bens integrantes do patrimonio arqueolóxico.

Reduciranse en SU ou NR: a propia parcela ou o espazo público no que se encontre o ben ata unha distancia de 20 m para bens integrantes do patrimonio etnolóxico e da arquitectura tradicional; as parcelas e edificacións que constitúen os límites do trazado das vías culturais; as parcelas, edificios e espazos públicos situados a unha distancia inferior a 50m no caso de BIC e a 20m no caso de bens catalogados; os soares e as parcelas contiguas á propia do ben cultural e os espazos libres públicos ou privados ata unha distancia de 50m cando se trate de bens integrantes do patrimonio arqueolóxico.

Os contornos de protección subsidiarios afectarán as edificacións e parcelas completas incluídas na delimitación das franxas recollidas neste artigo, así como as fachadas que delimitan os espazos públicos indicados. Cando varios elementos singulares se articulen nun conxunto, o contorno de protección trazarase a partir dos elementos máis exteriores do conxunto e abranguerá a súa totalidade. As intervencións que se pretendan realizar en bens de interese cultural ou catalogados, así como, de ser o caso, no seu contorno de protección ou na súa zona de amortecemento, terán que ser autorizadas pola consellería competente en materia de patrimonio cultural, coas excepcións que se establecen nesta lei.

REFERENCIA LEGAL

Lei 5/2016, do 4 de maio, do patrimonio cultural de Galicia (DOG 16/05/2016). (LPCG).
Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (DOG 19/02/2016). (LSG).
Lei 1/2019, do 22 de abril, de rehabilitación e rexeneración e renovación urbanas de Galicia (DOG 05/02/2019). (LRRRG).
INSTRUCCIÓN do 8 de novembro de 2017 relativa á tramitación de autorizacións en materia de patrimonio cultural en bens inmobles catalogados e declarados de interese cultural, os seus contornos de protección e zonas de amortecemento (DOG 12/05/2017).
RESOLUCIÓN do 2 de agosto de 2019 pola que se publica a Instrución interpretativa conxunta da Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Vivenda e da Consellería de Cultura e Turismo para a aplicación dos apartados 1, Normas de aplicación directa, e 2o, Licenzas directas, do capítulo V do título I da Lei 1/2019, do 22 de abril, de rehabilitación e rexeneración e renovación urbanas de Galicia (DOG 13/08/2019).

ADAPTACIÓN AO AMBIENTE E PROTECCIÓN DA PAISAXE (Art. 91 LSG)

As construcións e instalacións deberán adaptarse ao ambiente no que estean situadas, e para tal efecto: as construcións en lugares inmediatos a un edificio ou a un conxunto de edificios de carácter histórico ou tradicional deberán harmonizar con el; nos lugares de paisaxe aberta ou natural, ou nas perspectivas que ofrezan os conxuntos urbanos de características históricas ou tradicionais e nas inmediacións das estradas ou camiños de traxecto pintoresco, non se permitirá que a situación, masa ou altura das construcións, muros e cerramentos, ou a instalación doutros elementos, limiten o campo visual para contemplar as belezaas naturais, rompan a harmonía da paisaxe, desfiguren a perspectiva propia dela ou limiten ou impidan a contemplación do conxunto; a tipoloxía das construcións e os materiais e as cores empregados deberán favorecer a integración no contorno inmediato e na paisaxe, as construcións deberán presentar todos os seus paramentos exteriores e cubertas totalmente terminados; queda prohibida a publicidade estática que polas súas dimensións, localización ou colorido non cumpra as anteriores prescricións; nas zonas de fluxo preferente e nas áreas ameazadas por graves riscos naturais ou tecnolóxicos como explosión, incendio, contaminación, afundimento ou outros análogos só se permitirán as construcións e usos admitidos polas lexislacións sectoriais correspondentes.

SOLO RÚSTICO DE PROTECCIÓN PATRIMONIAL SRPP (Art. 34, 35 e 36 LSG)

Os terreos protexidos pola lexislación de patrimonio cultural. No art. Enuméranse 35 usos e actividades permitidas en calquera categoría de solo rústico. En todo caso, en solo rústico de especial protección será necesario a obtención da autorización ou informe favorable do órgano competente correspondente con anterioridade á obtención do título habilitante municipal ou autorización autonómica no caso de edificación residencial, privada asociada á actividade agraria ou centrada ao turismo, a pequena construción artesanal vinculada á natureza ou actividade agrícola ou gandeira da parcela, e as dedicadas a instalacións e equipamentos.

BENS DE PATRIMONIO CULTURAL DE GALICIA (Tít. I, Cap. I LPCG)

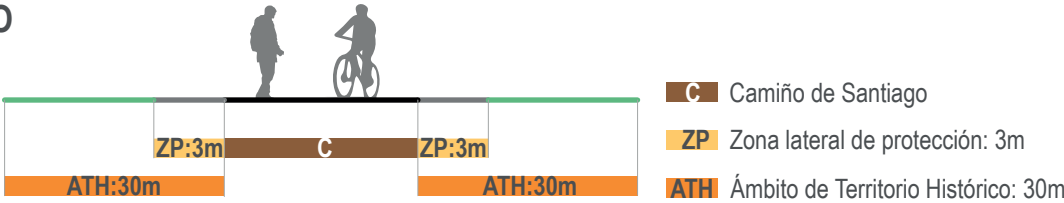
Poden ser BIC (bens declarados de interese cultural) ou catalogados (incluídos no Catálogo do Patrimonio Cultural de Galicia). Poden ser inmobles, mobles ou inmateriais. Os inmobles son: monumentos; xardíns históricos; sitios históricos; xacementos ou zonas arqueolóxicas; vías culturais; lugares de valor etnolóxico; conxuntos históricos; paisaxes culturais e/ou territorios históricos. Contarán cun contorno de protección EPS (espazos e construcións próximas cuxa alteración afecte á percepción e comprensión dos valores culturais dos bens no seu contexto ou poida afectar á súa integridade, valoración ou estudo) máis unha zona de amortecemento AA (co fin de reforzar a súa protección e as súas condicións de implantación no territorio). Na declaración destas servidumes deberán facerse explícitas as limitacións de usos e actividades.

TRAMITACIÓN

Proteccións de Patrimonio:
Procedemeento xenérico PR004A dirixido a: Consellería de Cultura XUNTA / Xefatura territorial (provincia correspondente) / Servizo de patrimonio cultural

ÁMBITO DE PRTOCCIÓN DOS CAMIÑOS DE SANTIAGO

DELIMITACIÓN E LIMITACIÓNS DAS DISTINTAS ÁREAS

ÁMBITO DE PROTECCIÓN DOS CAMIÑOS DE SANTIAGO (Art. 78 e DT. 6ª.1 LPCG)*

No **ámbito de 3m** a ambos os dous lados da traza a partir da súa liña exterior prohibense os seguintes usos e actividades: corta xeneralizada de frondosas autóctonas (salvo casos permitido pola lexislación forestal); o establecemento de campamentos e, en xeral, calquera tipo de acampada colectiva ou individual; nos tramos non urbanos, calquera tipo de actividade construtiva, agás as que sexan necesarias para o acondicionamento, conservación ou protección dos Camiños de Santiago ou as que respondan ás características tradicionais do ámbito polo que discorren os Camiños; a plantación de especies forestais alóctonas.

Dentro do **ámbito delimitado do territorio histórico dos Camiños de Santiago** prohibense os seguintes usos e actividades: explotacións mineiras e canteiras, incluída a extracción de grava e area; instalacións de xestión de residuos e vertedoiros, provisionais ou permanentes; publicidade ou carteis en tramos non urbanos que excedan da finalidade meramente indicativa para a localización de servizos ou establecementos, segundo o correspondente informe e autorización. Nos tramos urbanos correspóndelle a súa regulación ao concello respectivo.

Os trazados dos Camiños de Santiago que non teñan unha delimitación definitivamente aprobada do seu territorio histórico estarán definidos polo trazado determinado nos anteriores expedientes incoados e polas parcelas e edificacións que constitúan os seus límites. Este itinerario estenderase a todos os solos de núcleo rural tradicional delimitados que atravesese e ata os 30 metros no caso de solo rústico de calquera natureza, excluídos os terreos urbanos e infraestruturas.

REFERENCIA LEGAL

Lei 5/2016, do 4 de maio, do patrimonio cultural de Galicia (DOG 16/05/2016) (LPCG).

Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (DOG 19/02/2016) (LSG).

Lei 1/2019, do 22 de abril, de rehabilitación e rexeneración e renovación urbanas de Galicia (LRRRG).

CAMIÑOS DE SANTIAGO (Tít. VI LPCG)

Os Camiños de Santiago están formados polo conxunto de rutas recoñecidas documentalmente das que pode testemuñarse o seu uso como rutas de peregrinación de longo percorrido e que estruturan, conforman e caracterizan o territorio que atravesan. O conxunto de rutas dos Camiños de Santiago está constituído por vías de dominio e uso público, os seus elementos funcionais e o territorio que o define. Son elementos funcionais dos Camiños de Santiago os que forman parte da súa fisionomía como peches, muros, cómaros, valos, pasos, pontellas, pontes, fontes, lavadoiros ou espazos similares, así como os destinados á súa conservación e servizo e os que sexan necesarios para o seu uso.

As rutas dos Camiños de Santiago que sexan incluídas na Lista do Patrimonio Mundial da Unesco terán a consideración de bens de interese cultural.

REHABILITACIÓN NOS CAMIÑOS DE SANTIAGO (Art 14 LRRRG)

As actuacións de rehabilitación edificatoria nos ámbitos delimitados dos camiños de Santiago deberán ser compatibles coa conservación e a protección dos seus valores propios e mais garantir as características principais do territorio afectado, mantendo os núcleos tradicionais e as actividades agropecuarias e forestais. Estas actuacións de rehabilitación non supoñerán en ningún caso un perigo de destrución, deterioración ou menoscabo dos seus valores culturais.

Nos edificios localizados no territorio histórico dos camiños de Santiago que non contén con protección cultural específica será aplicable o recollido na sección 1ª do capítulo V do título I desta lei.

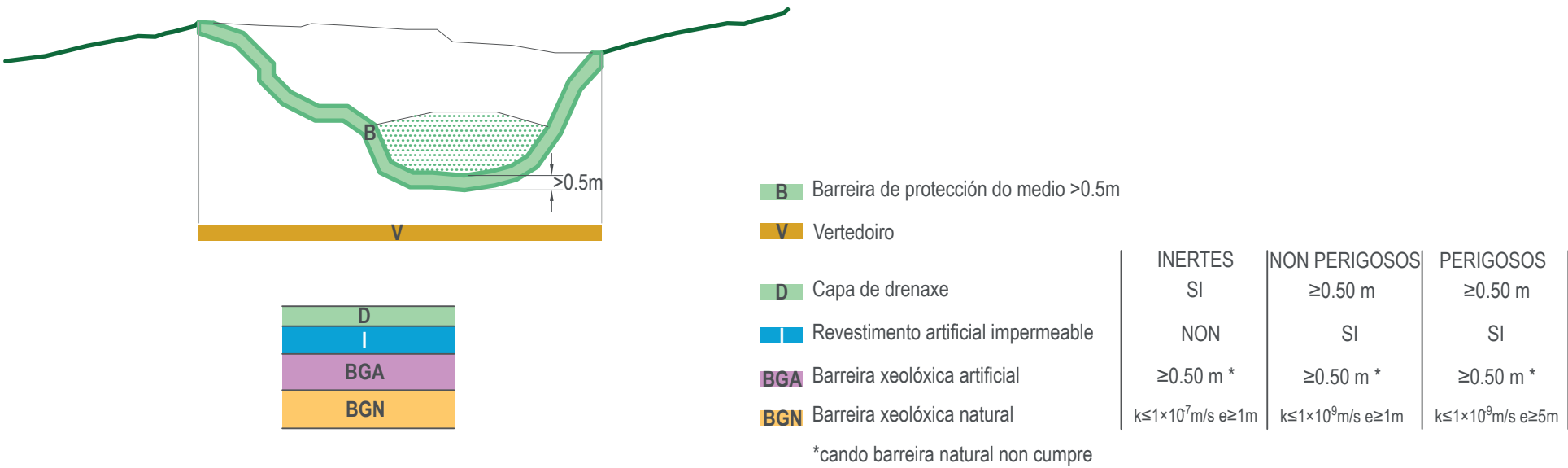
TRAMITACIÓN

Proteccións no Camiño de Santiago:

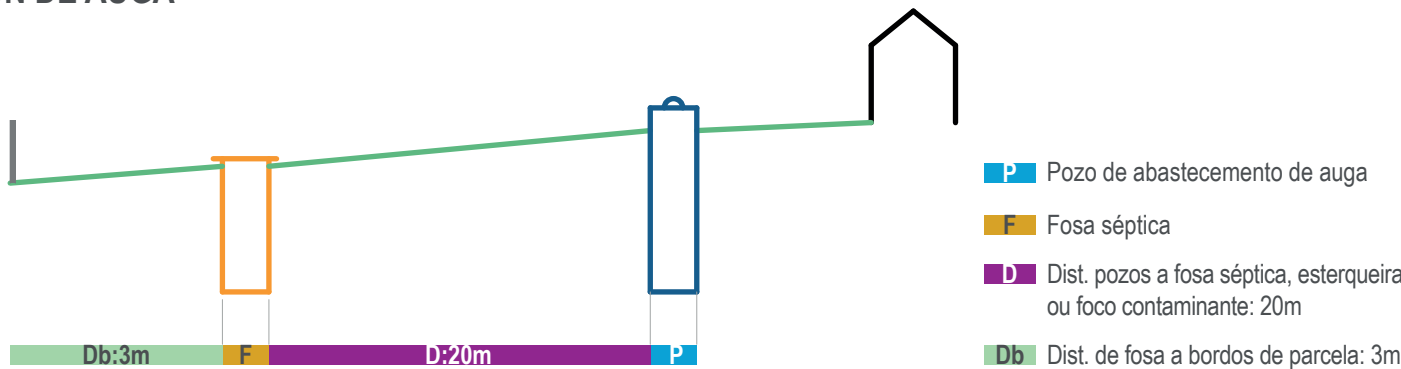
Procedemento xenérico PR004A dirixido a:

Consellería de Cultura XUNTA / Dirección Xeral de
Patrimonio Cultural / Servizo de protección e fomento

PROTECCIÓN DO SOLO E AS AUGAS EN VERTEDOIRO

DISTANCIA A POZOS DE CAPTACIÓN DE AUGA

DISTANCIAS

PROTECCIÓN DO SOLO E DA AUGA EN VERTEDOIRO (Anexo I Art. 3.2 ERDV)

Condicións para a existencia dunha **barreira xeolóxica natural**: a base e os laterais do vertedoiro terán unha capa mineral con **condicións de permeabilidade e espesor** cuxo efecto combinado en materia de protección do solo, augas subterráneas e superficiais sexa polo menos equivalente ao derivado dos seguintes requisitos:

a) Vertedoiros de residuos perigosos: $k \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s e espesor ≥ 5 m.

b) Vertedoiros de residuos non perigosos: $k \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s e espesor ≥ 1 m.

c) Vertedoiros de residuos inertes: $k \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s e espesor ≥ 1 m.

(k = coeficiente de permeabilidade; m/s = metro/segundo).

Cando a barreira xeolóxica natural non reúna as citadas condicións, poderá complementarse cunha **barrera xeolóxica artificial** que proporcione unha protección equivalente. O espesor da dita capa mineral **non será inferior a 0,5 metros no fondo e nos flancos** ou, cse é o caso, nos flancos, unha combinación de materiais xeosintéticos que aporten unha calidade de impermeabilidade equivalente.

Debaixo da masa de residuos deberá engadirse un **revestimento artificial impermeable** e, para minimizar a acumulación de lixiviados na base do vertedoiro, un sistema de recollida de lixiviados, de acordo coas seguintes condicións:

Clase de vertedoiro	Revestimento artificial impermeable	Sistema de recollida de lixiviados (capa de drenaxe $\geq 0,5$ m)
Para residuos non perigosos	Sí	Sí
Para residuos perigosos.	Sí	SI

DISTANCIA AOS POZOS DE RECOLLIDA DE AUGA (Anexo II Art. 5 NNHH e Art. 54.4 PBA)

A distancia mínima dos pozos de abastecemento de auga a calquera fosa séptica ou fonte de contaminación será a que estableza a lexislación urbanística ou a que determine a lexislación sectorial correspondente. A distancia mínima da devandita edificación respecto dos lindes será a que estableza a lexislación urbanística vixente segundo a clasificación do solo.

As distancias mínimas de separación de calquera fosa séptica, vertedoiro ou calquera fonte contaminante segundo o PBA son:

- a pozos de auga: D>20m
- a bordos de parcela: D>3m (situada a fosa na parte máis baixa da parcela).

REFERENCIA LEGAL

D83/2018, do 26 de xullo, polo que se aproba o Plan básico autonómico de Galicia (DOG 27/08/2018). (PBA). D 29/2010, do 4 de marzo, polo que se aproban as normas de habitabilidade das vivendas de Galicia (DOG 18/03/2010). (NNHH).

RD 646/2020, do 7 de xullo, polo que se regula a eliminación de residuos en vertedoiros (BOE 07/08/2020). (ERDV).

RDL 1/2016, do 16 de decembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei de prevención e control integrados da contaminación (BOE 31/12/2016). (LPC).

DECRETO 141/2012, do 21 de xuño, polo que se aproba o Regulamento marco da función pública de Saneamento e Depuración de Augas Residuais de Galicia (DOG 07/06/2012). (RSDA).

ORDE do 20 de xullo de 2009 pola que se regula a construción e xestión de vertedoiros na Comunidade Autónoma de Galicia (DOG 27/08/2009).

Lei 6/2021, do 17 de febreiro, de residuos e solos contaminados de Galicia (DOG 25/02/2021). (LRSCG).

RD 980/2017, do 10 de novembro, polo que se modifican os reais decretos 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 e 1078/2014, todos do 19 de decembro, ditados para a aplicación da Política en España do Código Agrario Común (BOE 11/2017). 11/2017). (RDPAC).

RD 47/2022, do 18 de xaneiro, sobre protección das augas contra a contaminación difusa producida por nitratos procedentes de fontes agrarias (BOE 20/01/2022). (PACFA).

VERTEDOIRO

DEFINICIÓ (Art. 2 i) ERDV)

Instalación para a eliminación de residuos mediante depósito superficial ou subterráneo. Tamén se consideran vertedoiros as seguintes instalacións: as instalacións onde se almacenan residuos perigosos, dentro ou fóra do lugar de produción, durante un período de tempo superior a 6 meses; aqueles que almacenan residuos non perigosos, dentro e fóra do lugar de produción dos mesmos, durante un período de tempo superior a 1 ano se o destino previsto para eles é a disposición e 2 anos se o destino previsto é a valoración. Non se consideran vertedoiros as instalacións nas que se descargan residuos e se acondicionan para o seu transporte a outras instalacións onde sexan valorados, tratados ou eliminados.

TIPOS DE VERTEDOIRO (Art. 5 ERDV)

Clasifícanse en: vertedoiros de residuos perigosos; para residuos non perigosos e/ou para residuos inertes. Un vertedoiro poderá clasificarse en máis dunha das categorías sinaladas no apartado anterior, sempre que dispoña de celas independentes que cumpran os requisitos especificados neste real decreto para cada tipo de vertedoiro.

LOCALIZACIÓN (Anexo I.1 ERDV)

Teranse en conta os seguintes requisitos, que serán avaliados polo Instituto Xeolóxico e Mineiro de España:

- a) As distancias entre o límite do vertedoiro e as zonas residenciais e recreativas, vías navegables, masas de auga e outras zonas agrícolas ou urbanas.
- b) A existencia de augas subterráneas, costeiras ou reservas naturais na zona.
- c) As condicións xeolóxicas, hidrolóxicas e hidroxeolóxicas da zona.
- d) O risco de eventos sísmicos, inundacións, afundimentos, desprendementos ou avalanchas no lugar do vertedoiro.
- e) A protección do patrimonio natural ou cultural da zona.

O vertedoiro só poderá ser autorizado se as características do lugar respecto dos requisitos mencionados anteriormente, ou as medidas correctoras adoptadas, indiquen que non suporá ningún risco grave para o medio ambiente.

PROTECCIÓN DO SOLO E DA AUGA (Anexo I Art 3 ERDV)

Todo vertedoiro deberá estar situado e proxectado de forma que reúna as condicións necesarias para evitar a contaminación do solo, augas subterráneas ou superficiais e garantir a recollida efectiva dos lixiviados nas condicións establecidas no apartado 2 anterior. A protección do solo, augas subterráneas e superficiais durante a fase activa ou de explotación do vertedoiro conseguirase mediante a combinación dunha barreira xeolóxica e un forro artificial estanco baixo a masa de residuos e, cando as autoridades o consideren necesario, un revestimento superior durante a fase pasiva ou posterior ao peche.

AUTORIZACIÓN AMBIENTAL INTEGRADA (Anexo I LPC)

Os vertedoiros de todo tipo de residuos que reciban máis de 10 Tn/día ou que teñan unha capacidade total superior a 25.000 Tns, excluídos os vertedoiros de residuos inertes, someteranse á tramitación da autorización ambiental integrada.

REFERENCIA LEGAL

RD 2857/1978, do 25 de agosto, polo que se aproba o Regulamento xeral de réxime mineiro (BOE 12/11/1977). (RGRM).
Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas. (BOE 24/07/1973). (LM).

DOMINIO PÚBLICO (Art. 2 RGRM)

Todos os xacementos minerais e demais recursos xeolóxicos existentes no territorio nacional, mar territorial e plataforma continental, son bens de dominio público e o Estado poderá realizar a súa investigación, explotación ou aproveitamento, directamente ou ceder a realización destas actividades na forma e condicións que se sinalan. Neste regulamento, mediante calquera das modalidades previstas no capítulo II do título II ou mediante a concesión previa de:

a) Unha autorización de explotación, se trata de xacementos ou recursos minerais da Sección A).

b) A autorización ou concesión de uso, cando se trate de depósitos ou recursos da Sección B).

c) Un permiso de exploración, un permiso de investigación ou unha concesión de explotación, no caso de depósitos ou recursos da Sección C).

En canto ao control das augas, aplicarase o disposto no Código Civil e Leis especiais, sen prexuízo do que establezan a Lei de Minas e este Regulamento para a súa investigación e aproveitamento.

O outorgamento dunha autorización, permiso ou concesión para a exploración, investigación, aproveitamento ou explotación de xacementos minerais e recursos xeolóxicos enténdese sen prexuízo de terceiros e non exclúe a necesidade de obter outras autorizacións e concesións que de acordo coas leis sexan necesarias.

AUGAS (Art. 74 LM)

Os titulares das concesións de explotación comunicaranlle á Delegación Provincial do Ministerio de Industria calquera recollida de augas que realicen como consecuencia do desenvolvemento da súa obra, podendo utilizar as augas subterráneas que alumeen para fins mineiros, salvo que sexan de pertenza. á Sección B) sexan consideradas pola Administración máis útiles para outros fins. Así mesmo, poderán utilizar a auga para outros usos excedentes, poñelos a disposición do Estado ou vertelos en canles públicas, con carácter previo ás oportunas autorizacións, con especial atención á protección do medio ambiente.

Se as obras previstas puidesen afectar o réxime de mananciais e tomas de auga de calquera natureza, a Delegación Provincial, oídos os Organismos competentes, condicionará a súa aprobación ao cumprimento de requisitos especiais que garantan a conservación daqueles e requirirá, se é o caso, o depósito legalmente aplicable.

Cando as augas que alimentan mananciais, alumeado ou usos preexistentes de calquera natureza, debidamente legalizados, estivesen cortadas, ou se danen os acuíferos, os titulares da concesión estarán obrigados a repoñer a cantidade e calidade das augas afectadas e , en todo caso, a aboar a correspondente indemnización polos danos e prexuízos causados, con independencia da responsabilidade penal en que se puidese incurrir.

CUADRÍCULA MINEIRA (Art. 75 LM)

Para os efectos desta lei, denominarase cuadrícula mineira ao volume de profundidade indefinida cuxa base superficial se engloba entre dous paralelos e dous meridianos, cuxa separación sexa de vinte segundos sesaxesimais, que deberán coincidir en graos e minutos enteiros e, se é o caso, cun número de segundos que debe ser necesariamente vinte ou corenta.

A cuadrícula mineira será indivisible, agás os casos de exceso a que se refire a disposición transitoria sétima e as superficies que, non completando cuadrícula, se estendan desde un dos seus lados, por extensión de meridianos ou paralelos, ata liñas de límite do territorio nacional e das augas territoriais.

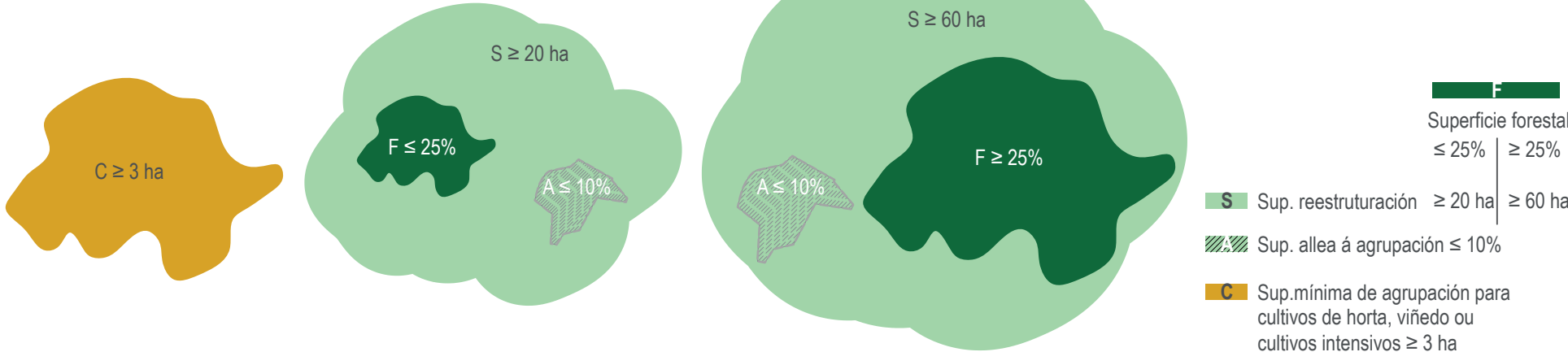
DISTANCIAS (Art. 3 RGRM)

Non se poderán realizar sondaxes, levantamentos nin traballos mineiros dentro dos seguintes límites (medidos cos puntos de referencia establecidos no art. 4 do RGRM):

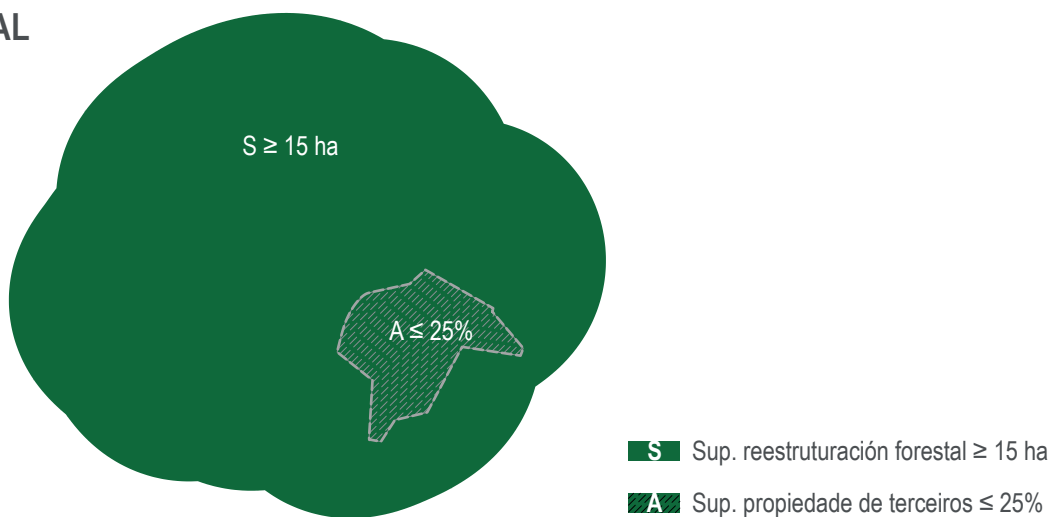
- _40m de edificios, pontes, canalizacións de auga e liñas de ferrocarril.
- _as distancias áticos establecidas polas leis de estradas, autoestradas e autovías.
- _100m de alumeado, canles, gabias, bebedoiros e fontes públicas.
- _1.400m de puntos militares fortificados.
- _do perímetro de protección de baños ou augas mineiro-medicinais ou mineiro-industriais ou termais, e recursos xeotérmicos.

No contorno de presas ou encoros, pantanos e as súas obras asociadas, tales como vertedoiros, sumidoiros de fondo e tomas de auga, a distancia mínima será fixada, en cada caso, polo órgano administrativo encargado da vixilancia e conservación das obras.

REQUISITOS MÍNIMOS PARA A REESTRUTURACIÓN PARCELARIA

REESTRUTURACIÓN DE FINCAS DE NATUREZA FORESTAL

REQUISITOS MÍNIMOS PARA A REESTRUTURACIÓN PARCELARIA (Art. 46 LETG)

Para a solicitude de iniciación do proceso, a agrupación deberá definir a delimitación cartográfica do perímetro de reestruturación e as áreas excluídas do proceso. Dentro do perímetro será necesario o cumprimento dos seguintes requisitos:

- A agrupación deberá estar constituída por un mínimo de tres titulares de predios de vocación agraria.
- A superficie afectada polo proceso será, como mínimo, de tres hectáreas se a totalidade das terras que se van reordenar van ser utilizadas para cultivos de horta, viñedo ou cultivos intensivos, e de vinte hectáreas para todo tipo de orientacións, cun máximo de terras clasificadas como terreo forestal do 25 %.
Se a porcentaxe de terreo forestal é superior, a superficie mínima será de sesenta hectáreas. De non ser así, deberá segregarse a superficie forestal, que será sometida ao procedemento sinalado no artigo 47, no caso de cumprir cos requisitos mínimos establecidos neste.
- Deberase acreditar na solicitude o dominio das terras correspondentes a cada partícipe da agrupación.
- A superficie constituída polos enclaves das persoas titulares alleas á agrupación non poderá superar o 10 % do conxunto das terras incluídas no perímetro.

REESTRUTURACIÓN DE PREDIOS DE NATUREZA FORESTAL (Art. 47 LETG)

- As agrupacións con destino ao aproveitamento forestal deberán cumprir, ademais dos requisitos recollidos no artigo anterior, os seguintes:
 - A superficie mínima será de 15 hectáreas, formada por un máximo de tres unidades de superficie en cunto redondo, cada unha delas cun 25 %, como mínimo, da superficie total.
 - A superficie das parcelas propiedade de terceiros incluídas en cada unidade de superficie que se vaia reestruturar non será superior ao 25 % do total.
 - A xestión e o aproveitamento en común das parcelas de forma sustentable e viable, concretada nos aproveitamentos forestais.
- Na realización do procedemento de avaliación da reestruturación de predios de natureza forestal contarase co preceptivo informe da dirección xeral competente en materia de montes, que deberá ser emitido no prazo dun mes desde a recepción da solicitude, co obxecto de constatar que o proxecto de reestruturación se adecúa ao documento de planificación que a dita dirección xeral establece para este tipo de terreos.
Transcorrido o prazo sinalado no parágrafo anterior sen que se emitise o citado informe, deixarase constancia deste aspecto no expediente, e continuarase, sen máis, coa tramitación.

REFERENCIA LEGAL

- Lei 4/2015, do 17 de xuño, de mellora da estrutura territorial agraria de Galicia (DOG 14/07/2015). (LETG).
D 330/1999, do 9 de decembro, polo que se establecen as unidades mínimas de cultivo para o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia. (DOG 23/12/1999). (DUMC).
Lei 11/2021, do 14 de maio, de recuperación de solos agrarios de Galicia. (DOG 21/05/2021). (LRTAG).

A REESTRUTURACIÓN PARCELARIA (Cap. III LETG)

FASES E ACTUACIÓNS COMPLEMENTARIAS DE REESTRUTURACIÓN PARCELARIA (Art. 18 LETG)

- O proceso de reestruturación parcelaria comprenderá as seguintes fases:
 - Bases de reestruturación parcelaria.
 - Acordo de reestruturación parcelaria.
 - Acta de reorganización da propiedade.
- No procedemento de reestruturación parcelaria inclúense as seguintes actuacións complementarias e necesarias para o seu desenvolvemento:
 - A preparación dos planos parcelarios cartográficos.
 - A elaboración do documento ambiental previo e do estudo de impacto ambiental, se é o caso.
 - A elaboración do Plan de ordenación de predios de especial vocación agraria.
 - A elaboración do plan de obras
 - A implantación dos predios de substitución.
 - A inmatriculación rexistral destes.
- Así mesmo, forman parte do procedemento de reestruturación parcelaria o conxunto das actuacións sobre as infraestruturas sinaladas no número 2 do artigo 8, e que se desenvolven no título VI.
- Determinaranse regulamentariamente os procedementos técnicos de execución das diferentes operacións que forman parte das devanditas actuacións.

Ao longo do capítulo III desenvólvense todos os puntos enumerados neste artigo.

OS SOLOS DE NÚCLEO RURAL EN PROCESO DE REESTRUTURACIÓN TERRITORIAL (Art. 40 LETG)

- A inclusión no proceso de reestruturación parcelaria dun núcleo rural común requirirá a solicitude previa e expresa, por parte do concello afectado, á dirección xeral competente en materia de desenvolvemento rural.
- O conxunto dos solos clasificados como de núcleo rural será considerado como un subperímetro e as operacións técnicas de reestruturación serán desenvolvidas de forma independente do resto da zona, sen que poida existir intercambio de superficies entre un e outra, agás por petición expresa das persoas titulares que soliciten que as súas atribucións se produzan fóra do devandito subperímetro.
- Os solos obxecto da reestruturación parcelaria manterán inalteradas as súas clasificacións e cualificacións urbanísticas.
- No caso dos solos cualificados como rústicos poderán establecerse, durante a elaboración das bases, réximes especiais de protección segundo o ditado polo departamento sectorial competente e a normativa vixente do solo.

SILENCIO ADMINISTRATIVO (Art. 6bis LETG)

Nas materias reguladas por esta lei, e sen prexuízo da obriga da Administración de ditar resolución expresa, as persoas interesadas poderán entender desestimadas por silencio administrativo as súas solicitudes en materia de reestruturación parcelaria se, transcorrido o prazo máximo de resolución, este non fora emitido e notificado.

TRAMITACIÓN

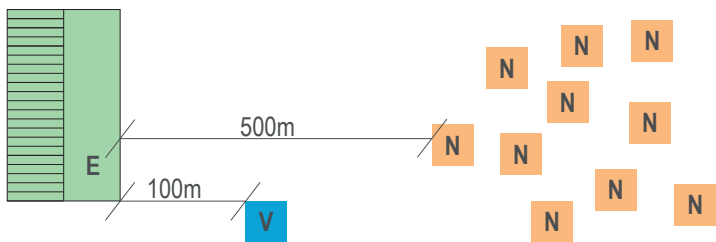
Proceso de concentración parcelaria

Procedemento XUNTA_MR101A

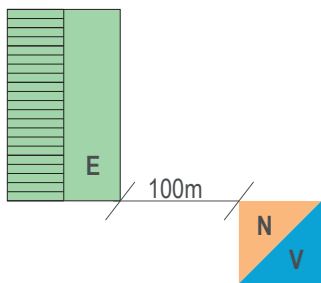

ASENTAMENTO

SEN BASE TERRITORIAL

CON BASE TERRITORIAL

- E** Nova explotación gandeira
- N** Núcleo rural / urbano
- V** Vivenda máis próxima

EXPLOTACIÓNS GANDEIRAS. XENERALIDADES

REFERENCIA LEGAL

Lei 34/2007, do 15 de novembro, de calidade do aire e protección da atmosfera (BOE 16/11/2007). (LCAPA).

Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (BOE 04/04/2016) (LSG).

D 143/2016, do 22 de setembro, polo que se aproba o Regulamento da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (DOG 09/11/2016) (RLSG).

Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal (LSA).

ORDENACIÓN SANITARIA (Art. 36 LSA)

As novas explotacións de animais, ou a ampliación das existentes, deberán cumprir as distancias mínimas establecidas respecto de núcleos de poboación, estradas, camiños e demais explotacións ou instalacións que poidan representar unha posible fonte ou medio de contaxio de enfermidades. contando coa autorización previa da autoridade competente.

Para os efectos da autorización prevista no parágrafo anterior, a autoridade competente verificará o cumprimento dos requisitos en materia de protección animal. En todo caso, as explotacións onde repousan animais durante a viaxe deberán estar autorizadas e rexistradas pola autoridade competente en materia de protección animal.

As condicións sanitarias básicas que deberán cumprir as explotacións de animais serán as establecidas pola normativa vixente. En todo caso, as explotacións intensivas e os aloxamentos en explotacións extensivas deberán estar illados, de forma que se limite e se regule sanitariamente o libre acceso de persoas, animais e vehículos.

DISTANCIAS MÍNIMAS (Art. 39 g) LSG)

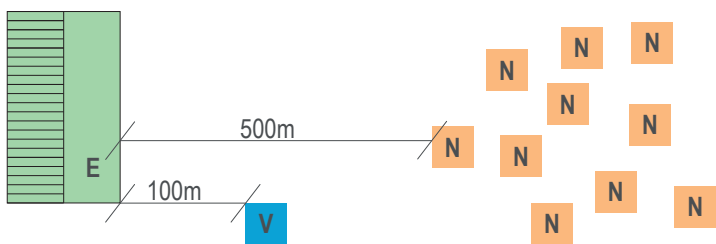
As novas explotacións gandeiras sen base territorial non poderán situarse a unha distancia inferior a **500 metros dos núcleos rurais ou urbanos** e a **100 metros da vivenda máis próxima**, agás que o planeamento municipal motive, atendendo as circunstancias propias do territorio, outras distancias diferentes, sempre salvagardando a calidade ambiental do contorno. Cando se trate de **novas explotacións con base territorial**, a distancia mínima aos asentamentos de poboación e á vivenda máis próxima será de **100 metros**.

A distancia á vivenda non será tida en conta se esta e a explotación son do mesmo titular.

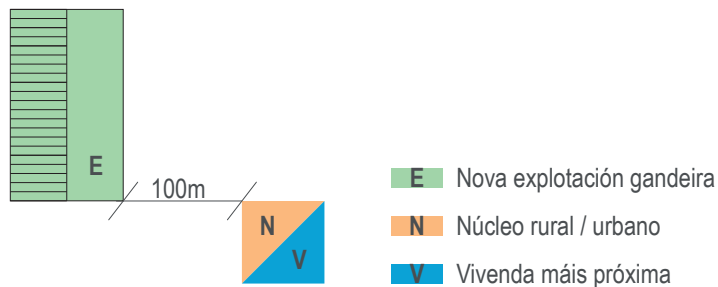
NOTA: Ante a falta de regulación normativa sobre os conceptos de base territorial e sen base territorial, realizouse unha interpretación gráfica do que se podía entender.

ASENTAMENTO

SEN BASE TERRITORIAL

CON BASE TERRITORIAL

EXPLOTACIÓNS BOVINAS

REFERENCIA LEGAL

Lei 34/2007, do 15 de novembro, de calidade do aire e protección da atmosfera (BOE 16/11/2007). (LCAPA).

RD 1053/2022, de 27 de decembro, polo que se establecen normas básicas de ordenación das granxas bovinas (BOE 29/12/2022). (OGB)

Lei 4/2015, do 17 de xuño, de mellora da estrutura territorial agraria de Galicia (BOE 17/08/2015). (LMETAG), modificada pola Lei 2/2017, do 8 de febreiro, de medidas fiscais, administrativas e de xestión (DOG 02/09/2017). (LMFAO).

CLASIFICACIÓN EXPLOTACIÓNS GANDO BOVINO (Art. 3 OGB) *

POLO TIPO DE EXPLOTACIÓN: explotacións de produción e reprodución, pastos, explotacións de tratantes ou operadores comerciais de gando bovino, centros de concentración de gando bovino, centros de testaxe e/ou selección e reprodución de gando bovino, centro de concentración de lidia, explotación de cabestros, explotacións ou centros de corentena.

POLA SÚA CLASIFICACIÓN ZOOTÉCNICA:

- a) produción e reprodución: explotación para a produción de leite, explotación para a produción de carne, explotación para a produción mixta, explotación de recría de xatas, cebadeiros.
- b) pasto: explotación para a produción de leite, explotación para a produción de carne, explotación para a produción mixta.

POLO SEU SISTEMA PRODUTIVO:

- a) produción e reprodución: explotacións extensivas; explotacións semiextensivas; explotacións non extensivas.
- b) pasto: a efectos do Rexistro Xeral de Explotacións Gandeiras como explotacións extensivas.
- c) as explotacións bovinas que cumpran co disposto no Regulamento (UE) 2018/848 do Parlamento Europeo e do Consello (30 de maio de 2018), poderanse clasificar como explotacións de produción ecolóxica.

POLA SÚA CAPACIDADE PRODUTIVA: GRUPO I ata 20 UGM* inclusive; GRUPO II superior a 20 e ata 180 (360 en cebadeiros) UGM*; GRUPO III superior a 180 (360 en cebadeiros) e ata 850 UGM*; GRUPO IV capacidade superior a 850 UGM*.

*UGM: unidade gandeira maior: equivalencia para cada tipo de animal presente nunha explotación, de acordo cos valores que establece o anexo I, que serve para establecer a capacidade máxima dunha explotación, para a aplicación dos distintos requisitos que establece o presente RD, e para establecer a súa clasificación por tamaño.

CONDICIÓNS SOBRE UBICACIÓN E SEPARACIÓN SANITARIA (Art. 8 OGB) *

O OGB non establece distancias específicas entre as explotacións de nova explotación con respecto ás explotacións de bovino xa existentes e con respecto a calquera outro establecemento ou instalación que poida representar un risco hixiénico-sanitario, facendo referencia a aquelas que poidan establecer as autoridades competentes no seu territorio, que deben garantir a efectividade na aplicación da normativa en materia de sanidade animal e no medio ambiente.

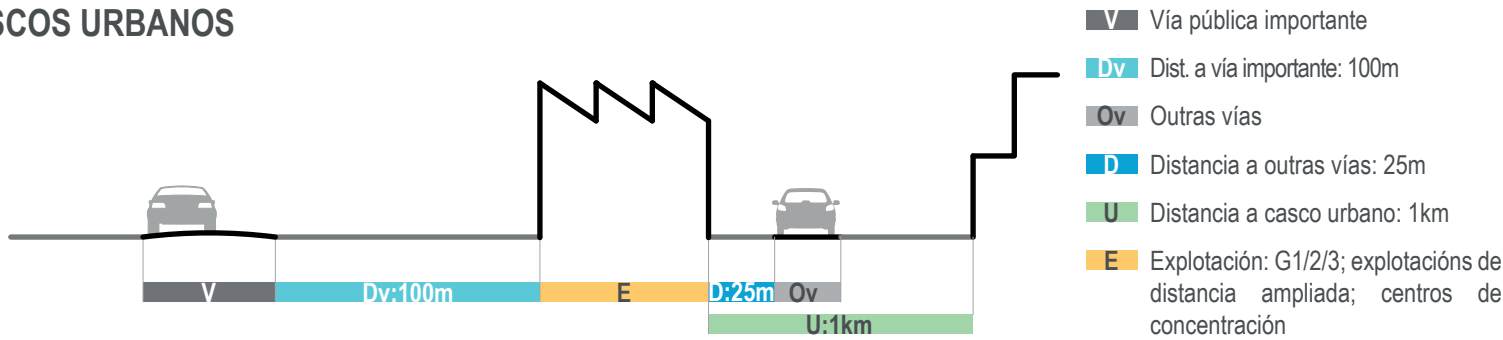
De maneira xeral, as explotacións de gando bovino estarán situadas de tal forma que se minimicen ruídos e cheiros nas poboacións próximas. A súa orientación permitirá as mellores condicións de ventilación natural, de xestión enerxética e de iluminación.

A autoridade competente poderá limitar a instalación e ampliación de explotacións de gando bovino e a capacidade máxima das mesmas por razóns ambientais ou sanitarias, en zonas declaradas pola comunidade autónoma como de alta densidade gandeira ou como vulnerables.

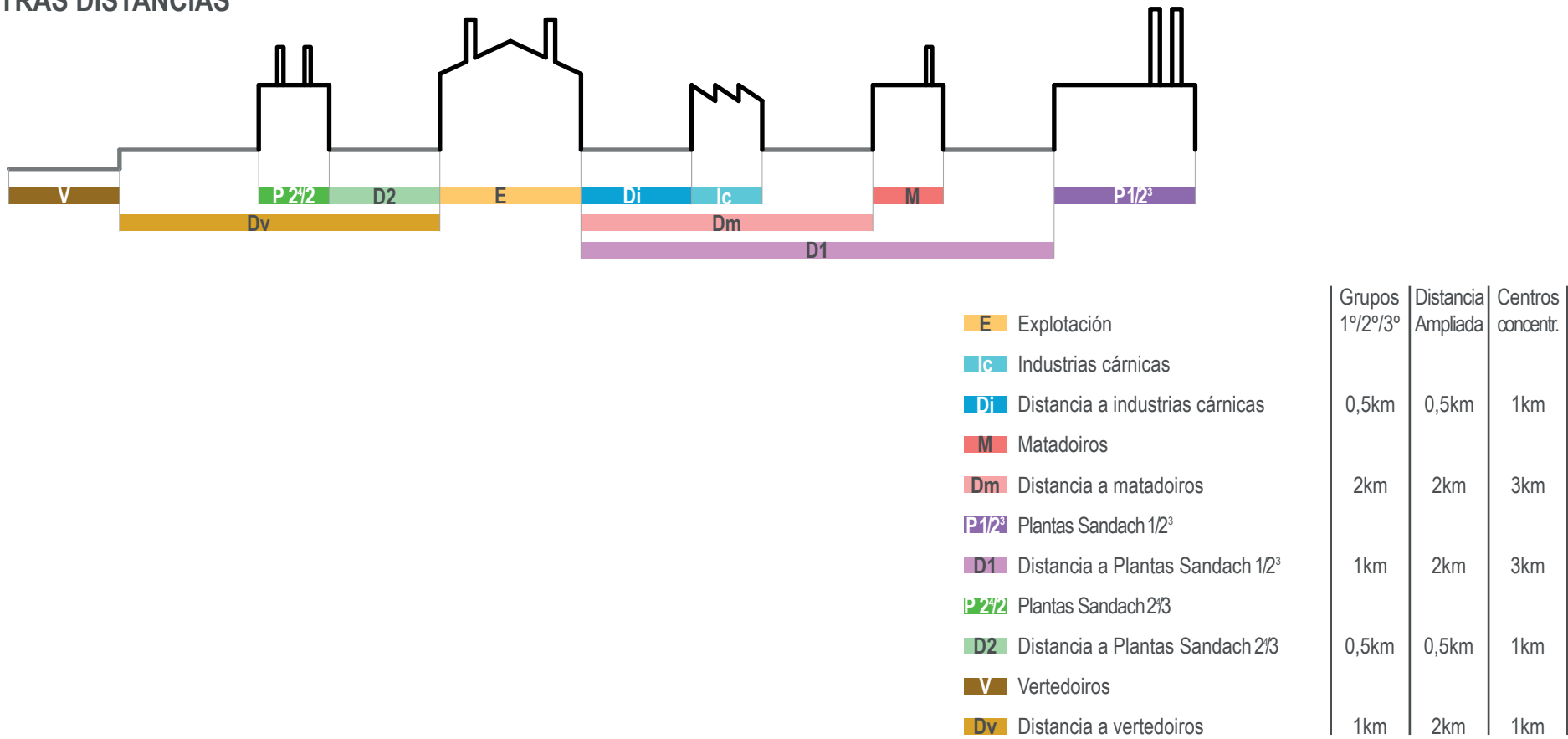
Evitarase a localización de infraestruturas de tipo permanente de explotacións bovinas de nova construción nas áreas críticas de especies silvestres ameazadas, de acordo co establecido nos plans de recuperación ou de conservación aprobados polas comunidades autónomas.

NOTA: No esquema adxunto recóllense as distancias mínimas establecidas polo Art. 39 LSG, cuxo articulado pode atoparse na ficha D04(a).1. Explotacións gandeiras. Xeneralidades.

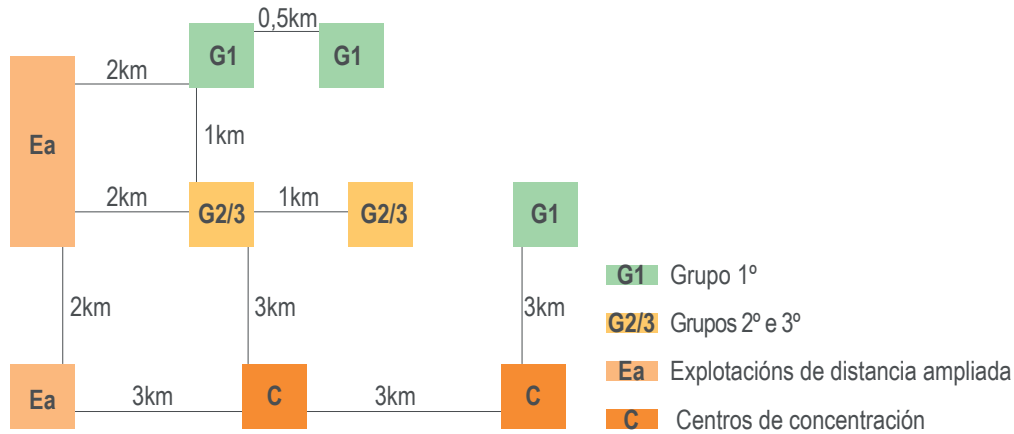
DISTANCIAS A VÍAS E A CASCOS URBANOS

OUTRAS DISTANCIAS

DISTANCIAS ENTRE EXPLOTACIÓNS

EXPLOTACIÓNS PORCINAS

REFERENCIA LEGAL

Lei 34/2007, do 15 de novembro, de calidade do aire e protección da atmosfera (BOE 16/11/2007). (LCAPA).
RD 306/2020, do 11 de febreiro, polo que se establecen normas básicas de ordenación das explotacións porcinas. intensiva e modifícase a normativa básica de xestión das explotacións porcinas extensivas (BOE 13/02/2020). (OGP).
Lei 4/2015, do 17 de xuño, de mellora da estrutura territorial agraria de Galicia (BOE 17/08/2015). (LMETAG). modificado pola Lei 2/2017, do 8 de febreiro, de medidas fiscais, administrativas e de ordenación (DOG 02/09/2017). (LMFAO).
DECRETO 72/2016, do 9 de xuño, polo que se autorizan e regulan determinados sistemas de eliminación de residuos. subprodutos animais non destinados ao consumo humano en Galicia e especifícanse determinados aspectos sanidade das explotacións porcinas (DOG 22/06/2016). (DASEP)

CLASIFICACIÓN DAS EXPLOTACIÓNS PORCINAS (Art.2 e 3 OGP) *

POR TIPO DE EXPLOTACIÓN: explotacións de produción e reprodución; centros de concentración porcos; puntos de control; explotacións de corentena.
POLA SÚA ORIENTACIÓN OU CLASIFICACIÓN ZOOTÉCNICA: selección, multiplicación, cría de reprodutores; transición de reproductoras nulíparas; centro de recollida de seme porcino; transición de leitón; produción (ciclo pechado, produción de leitón ou tipo mixto); cebo (cebo, cebo dende o destete ata o acabado).
POLA SÚA CAPACIDADE DE PRODUCCIÓN: explotación reducida (máx. cap. 5,1 UGM*); primeiro grupo (ata 120 UGM*); segundo grupo (máis de 120 e ata 480 UGM*); terceiro grupo (maior de 480 e ata 720 UGM*).

*UGM (unidade gandeira grande): equivalencia para cada tipo de animal presente nunha explotación, segundo cos valores establecidos no anexo I, que serve para establecer a capacidade máxima dunha explotación, a aplicación dos distintos requisitos establecidos por este real decreto, e establecer a súa clasificación por tamaño.

DISTANCIAS MÍNIMAS (Anexo V e Art. 7.6 OGP)*

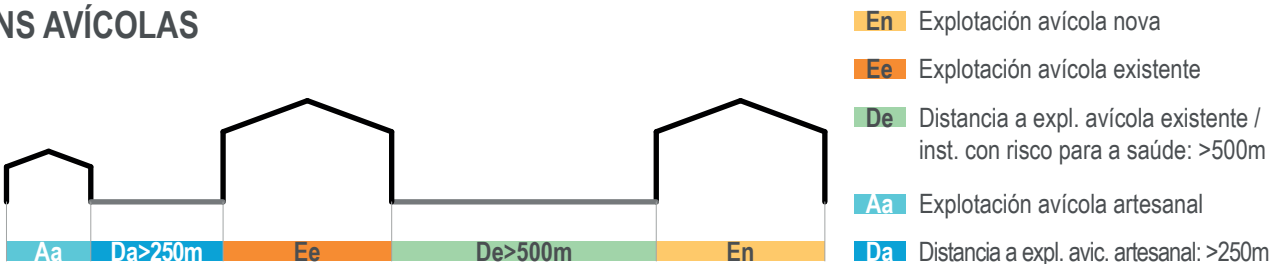
As distancias mínimas especifícanse no anexo V e desenvólvense nesta ficha nos esquemas.
Con carácter excepcional, e coas correspondentes xustificacións técnicas, a autoridade competente poderá autorizar, como máximo, unha redución do 10% das distancias mínimas establecidas no anexo V, analizando previamente os riscos epidemiolóxicos da instalación, tendo en conta, polo menos, a orografía do terreo, a orientación dos os ventos dominantes e as condicións de bioseguridade das instalacións, e establecendo as medidas complementarias que considere oportunas. Ademais, nos casos en que as medidas de campo superan en máis dun 30% de medicións fóra do plano e existen barreiras naturais ou accidentes de terreo que minimizan os riscos de propagación da enfermidade, a autoridade competente poderá reducir as distancias mínimas que establece o anexo V nun 10 % adicional.
Excepcionalmente, as distancias mínimas establecidas no anexo V entre as explotacións porcinas e matadoiros que sacrifican especies distintas dos porcos e teñen sistemas de illamento sanitario adecuados, sendo a distancia mínima de 500 m. Ademais, entre matadoiros que sacrificuen especie porcina, as distancias do Anexo V poderán reducirse ata un 50 % cando o matadoiro cumpra condicións que minimicen a propagación de axentes patóxenos (entrada exclusiva de vehículos para descarga de animais, cun sistema de desinfección de vehículos; descarga de camiós en espazos cubertos e pechado; limpeza e desinfección de vehículos nas mesmas instalacións despois da descarga dos animais; limpeza e desinfección diaria dos recintos de espera de animais).

OBSERVACIÓNS*

A Disp. adicional 4ª da LMETAG e aa Disp. adic. 2ª do DASEP especifican que se entenderá por «casco urbano» os asentamentos cunha poboación suficiente e efectiva constituíndo núcleos de poboación constituídos, na data de solicitude do correspondente título habilitante para a nova explotación porcina, polo menos durante 10 edificios de uso residencial, cunha separación entre eles inferior a 25 metros, que formen rúas, prazas e outras vías urbanas e que constituían un conxunto no que teñan a súa residencia polo menos 100 persoas.

DISTANCIAS MÍNIMAS ENTRE EXPLOTACIÓNS AVÍCOLAS

EXPLOTACIÓNS AVÍCOLAS

REFERENCIA LEGAL

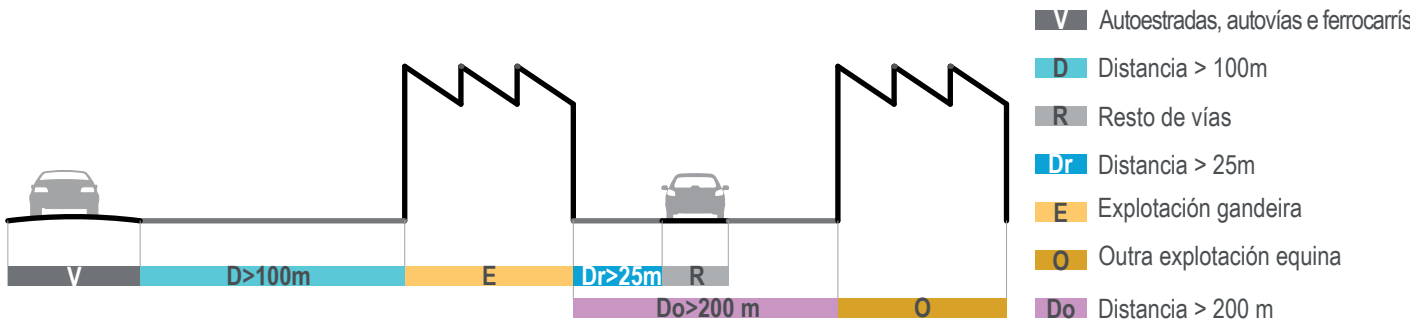
Lei 34/2007, do 15 de novembro, de calidade do aire e protección da atmosfera (BOE 16/11/2007). (LCAPA).

D. 216/2011, do 10 de novembro, polo que se establecen as normas zootécnicas e sanitarias do producións artesanais avícolas e créase o Rexistro Galego de Explotacións Avícolas Artesanais (DOG) 24/11/2011). (NNZZSS PAA).

DISTANCIAS MÍNIMAS (Anexo II, punto 2 NNZZSS PAA)

2. Condicións relacionadas coa localización e as distancias:
- a. Para reducir o risco de propagación de enfermidades infecciosas, calquera explotación que se instale con posterioridade á entrada en vigor deste decreto deberá respectar unha **distancia mínima de 500 metros** respecto das explotacións avícolas industriais de calquera orientación zootécnica xa rexistradas. instalacións que poidan supoñer un risco para a saúde como matadoiros de aves, fábricas de produtos de alimentación animal, vertedoiros, plantas de tratamento de subprodutos animais non destinados ao consumo humano e similares.
- b) A distancia entre explotacións inscritas como explotacións avícolas artesanais segundo o presente decreto **poderá reducirse ata os 250 metros**.
- c) A autoridade competente en materia de sanidade e produción animal poderá admitir excepcionalmente distancias inferiores ás sinaladas na letra b) por razóns xustificadas de reorganización ou concentración de explotacións ou por razóns de determinadas condicións xeográficas ou de explotación, sempre que se considere que existe non supón ningún risco para a saúde animal.
- d) As citadas distancias mediranse desde o punto das edificacións ou zonas exteriores que alberguen animais e que se atopen máis próximas ás instalacións respecto das que se pretenda establecer.

DISTANCIAS MÍNIMAS ÁS VÍAS E OUTRAS EXPLOTACIÓNS

EXPLOTACIÓNS EQUINAS

REFERENCIA LEGAL

Lei 34/2007, do 15 de novembro, de calidade do aire e protección da atmosfera (BOE 16/11/2007). (LCAPA).
RD 804/2011, do 10 de xuño, polo que se regula a xestión zootécnica, sanitaria e de benestar animal das explotacións equinas e establécese o plan de saúde equina (BOE 02/07/2011). (OZSBEE).
D142/2012, do 14 de xuño, polo que se establecen as normas de identificación e xestión zoonosanitaria de animais equinos en Galicia (DOG 07/07/2011). (NNIOZEG).

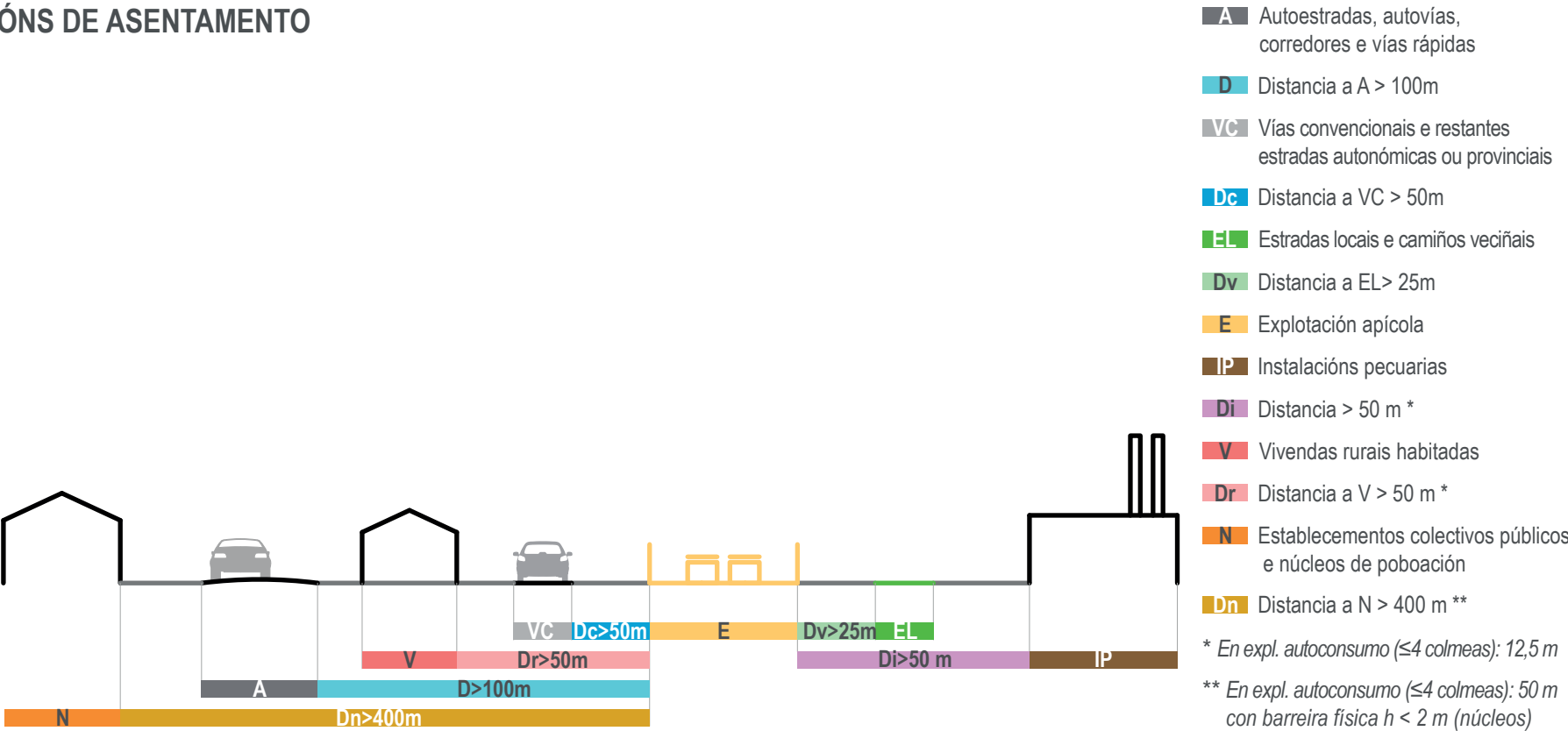
CLASIFICACIÓN DAS EXPLOTACIÓNS EQUINAS (Anexo I puntos 1 a 3 OZSBEE)

SEGUNDO O SISTEMA DE PRODUCCIÓN: explotacións equinas extensivas e intensivas.
SEGÚN O TIPO: explotacións de produción e reprodución equina; explotacións gandeiras especiais (explotacións de comerciantes ou operadores comerciais; centros de concentración equina; concentracións de équidos; explotacións de lecer, docencia e investigación; matadoiros de équidos; prazas de touros; centros de inspección; centros de coretena; puntos de control; pastos; explotacións de cabalos salvaxes ou semisalvaxe; refuxios ou centros de recollida de cabalos abandonados).
SEGUNDO A ORIENTACIÓN ZOOTÉCNICA, as explotacións de produción e reprodución poderán ser granxas de cría para a produción de carne; granxas de cría para sela; granxas reprodución mixta; granxas de engorda.

CONDICIÓNS DE ASENTAMENTO DAS EXPLOTACIÓNS (Art. 4.2 OZSBEE)

- a) As naves de explotación que alberguen os animais deberán respectar unha distancia mínima de 200 metros respecto doutras explotacións equinas agás pastos, ou con respecto a calquera outro establecemento ou instalación que poida presentar un risco hixiénico-sanitario. Para estes efectos, entenderanse incluídas as plantas que xestionen subprodutos animais non destinados ao consumo humano, matadoiros, fábricas de produtos de alimentación animal, vertedoiros e calquera outra instalación onde se teñan animais que poidan representar un risco epizootiolóxico.
- Non obstante, a autoridade competente poderá establecer excepcións á dita distancia por razóns xustificadas de sanidade, benestar animal, reorganización ou concentración de explotacións ou polas condicións xeográficas particulares da zona de que se trate.
- b) Así mesmo, deberá respectar unha distancia mínima de 100 metros das seguintes vías públicas: vías férreas, autoestradas e autovías, e de máis de 25 metros de calquera outra vía pública, agás aquela pola que se accede directamente á entrada da explotación. camiños explotacións gandeiras, vías romanas ou outros camiños sen asfaltar.
- c) A medición, para o cálculo das distancias mencionadas nas letras a) e b) realizarase desde o punto das edificacións máis próximas ás explotacións ou establecementos ou instalacións, ata a vía do ferrocarril ou ata a vía respecto da cal. ten por obxecto establecer a citada distancia ou, no seu defecto, das zonas exteriores que aloxan os animais que se atopen máis próximos á instalación respecto da que se pretende establecer a citada distancia, e ata o citado, para as vías, en artigo 13 da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario e no artigo 21 da Lei 25/1988, do 29 de xullo.
- d) As devanditas condicións de localización serán tamén de aplicación ás ampliacións de superficie para o mantemento de équidos que realicen explotacións que estean en explotación á entrada en vigor deste real decreto, de modo que só poderán realizarse se As condicións establecidas nas letras a.) e b), sen prexuízo do disposto na disposición transitoria primeira.
- e) A autoridade competente poderá eximir as explotacións de pequena capacidade dos requisitos de localización, sempre que se acredite que, polas súas condicións, non presentan riscos para a saúde animal.

CONDICIÓNS DE ASENTAMENTO

EXPLOTACIÓNS APÍCOLAS

REFERENCIA LEGAL

Decreto 339/2009, do 11 de xuño, de ordenación sanitaria e zootécnica das explotacións apícolas da Comunidade Autónoma de Galicia (DOG 30/06/2009). (OSZEAG).

CONDICIÓNS DE ASENTAMENTO (Art. 8 OSZEAG)

1. Os asentamentos apícolas das explotacións de autoconsumo, entendidos como aqueles destinados á obtención de produtos procedentes de colmeas destinados exclusivamente ao consumo familiar, sen que o número máximo de colmeas supere as 15, deberán respectar as seguintes distancias mínimas respecto de:
- a. Establecementos colectivos públicos e núcleos de poboación: 400 metros.

b) Vivendas rurais habitadas, incluídas ou non en núcleos rurais: 50 metros. Para calcular esta distancia teremos en conta como vivenda tamén as instalacións lindeiras: edificios, instalacións de lecer (pistas deportivas, piscinas...) e terreos adxacentes cultivados para o autoconsumo (hortas, invernadoiros...) nos que é frecuente a presenza humana.

c) Instalacións gandeiras: 50 metros. Para calcular esta distancia, o almacén, bloque ou galpón no que se manter regularmente os animais.

d) Estradas, estradas, corredores e vías rápidas: 100 metros medidos desde os bordos exteriores da rasante.

e) Vías convencionais de titularidade estatal, restantes estradas autonómicas ou provinciais previstas na Lei 4/1994, do 14 de setembro, de estradas de Galicia: 50 metros medidos desde os bordos exteriores da rasante.

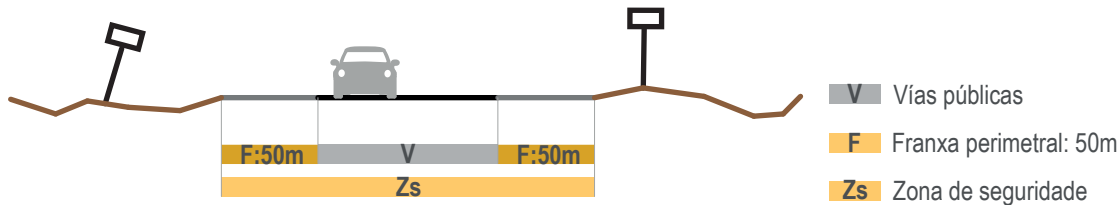
f) Estradas locais e camiños veciñais: 25 metros.

g) Camiños forestais: as colmeas poderán instalarse nos bordos sen obstaculizar o paso.

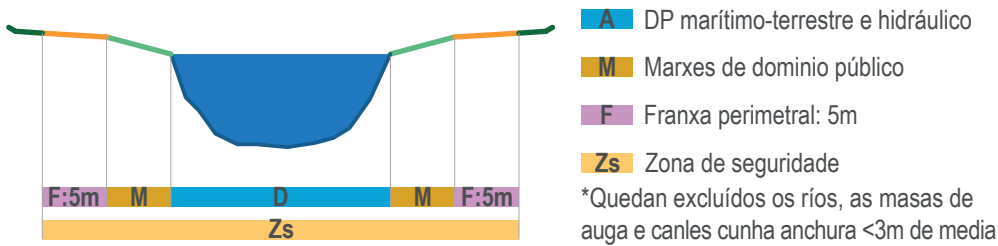
Para o cómputo de distancias nos asentamentos apícolas das explotacións de autoconsumo non se terán en conta as vivendas e instalacións gandeiras propias do apicultor.

2. A distancia para estradas e camiños do apartado 1) poderá reducirse nun 50 % se a alvariza está situada en pendente e a unha altura ou desnivel no plano superior a dous metros coa horizontal destas vías e camiños. Se a devandita altura ou diferenza supera os tres metros no plano superior, a redución poderá incrementarse ata o 75 %.
3. As distancias establecidas no apartado 1) poderán reducirse ata un máximo do 75% sempre que entre as alvarizas e a fronte exista unha barreira física de, polo menos, dous metros de altura que se sitúe de cara á vía, camiño ou establecemento de referencia. determinar a distancia. Esta barreira física pode estar feita de calquera material natural ou artificial que obrigue ás abellas a comezar a voar por riba dos dous metros de altura.
4. As reducións contempladas nos puntos 2) e 3) non serán acumulables entre si e a distancia ás vivendas rurais habitadas e ás instalacións gandeiras non poderá ser en ningún caso inferior a 25 metros.
5. No caso de explotacións apícolas de autoconsumo cun número igual ou inferior a catro colmeas, as distancias referidas ás vivendas rurais habitadas e ás instalacións gandeiras poderán reducirse a 12,5 metros. Ademais, para este tipo de explotacións, a distancia mínima con respecto aos núcleos de poboación poderá reducirse a 50 metros pola instalación dunha barreira física de polo menos 2 metros de altura. Para establecer esta distancia terase en conta a localización da edificación máis próxima pertencente ao citado núcleo de poboación.

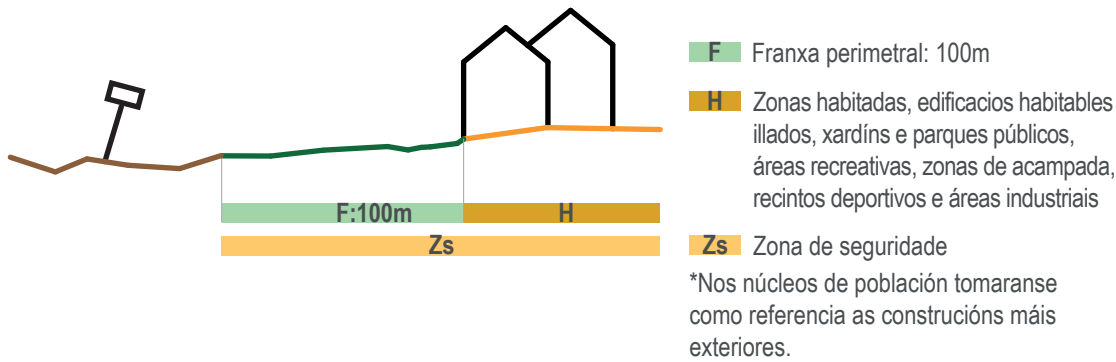
VÍAS PÚBLICAS

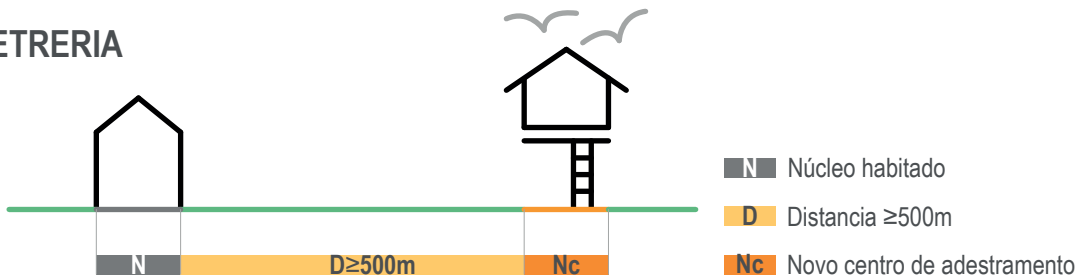
DOMINIO PÚBLICO MARÍTIMO-TERRESTRE E HIDRÁULICO

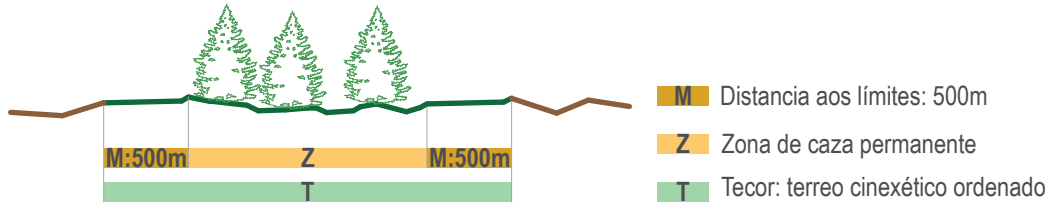
ZONAS HABITADAS, EDIFICIOS HABITABLES ILLADOS,...

ZONAS DE ADESTRAMENTO DE CANS E AVES DE CETRERIA

ZONAS DE CAZA PERMANENTE

EXPLOTACIÓNS CINEXÉTICAS

REFERENCIA LEGAL

Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade (BOE 14/12/2007) (LPNB).

Lei 13/2013, do 23 de decembro, de caza de Galicia (DOG 01/08/2014) (LCG).

TIPOS DE TERREO A EFECTOS DA NORMATIVA CINEXÉTICA EN GALICIA

TERREOS CINEXÉTICOS (Tít. II, Cap. 1 LCG): aqueles nos que se permite a caza. Divídense en: TC sometidos a un réxime común: zonas francas (≥500 ha) e zonas de exclusión (<500 ha); TC sometido a réxime especial: TC ordenado (TECOR); reservas de caza; zonas de caza deportiva e explotacións cinexéticas comercial.

TERREOS NON CINEXÉTICOS (Tít. II, Cap. 2 LCG): aqueles nos que se establece a prohibición da caza. Divídense en: refuxios de fauna; zonas habitadas, zonas industriais e outros terreos non cinexéticos.

CERCADOS (Tít II, Cap. 3 LCG e Art. 65 f) LPNB)

Divídense entre os CERCADOS DE CINEXÉTICOS (Art. 40 LCG) e as ZONAS DE ACLIMATACIÓN (Art. 41 LCG).

LIMITACIÓNS (Art. 65f) LPNB): os cercados e valados de terra, cuxa instalación será obxecto de autorización administrativas, deberán construírse de forma que, en todo o seu perímetro, non impidan a circulación do fauna silvestre non cinexética e evite os riscos de endogamia nas especies cinexéticas. As Administracións públicas competentes establecerán a superficie mínima que deben ter as unidades de xestión para permitir a instalación destes valos e así garantir a libre circulación da fauna non cinexética e evitar riscos de endogamia en especies cinexéticas. Para os cercados e valados non cinexéticos, a CCAA poderá excluír esta obriga por razóns de sanidade animal.

ZONAS DE SEGURIDADE (Tít II, Cap. 4, Art 42 LCG)*

VÍAS PÚBLICAS: ferrocarrís, autovías, autoestradas, estradas de automóviles e estradas convencionais, ben do Estado ou das CCAA así como as súas marxes e zonas de servidume das vías públicas e ferroviarias, ampliadas nunha franxa de 50 m de ancho a ambos os dous lados do eixo da vía e, se están pechadas, a 50 m do peche.

DOMINIO PÚBLICO MARÍTIMO-TERRESTRE E DOMINIO PÚBLICO HIDRÁULICO e as súas marxes, máis unha franxa de 5 m a cada lado. Para estes efectos, os ríos, masas de auga e canles que presentan a de ancho inferior a 3 metros de media na zona na que se desenvolva a acción de caza.

ZONAS HABITADAS estendidos os propios terreos cunha franxa de 100 metros en todas as direccións. Nos núcleos de poboación, tomananse como referencia as construcións máis exteriores.

EDIFICIOS HABITABLES ILLADOS, XARDÍNS E PARQUES PÚBLICOS, ÁREAS RECREATIVAS, ZONAS DE ACAMPADA, RECINTOS DEPORTIVOS E ÁREAS INDUSTRIAIS estendidos os propios terreos cunha franxa de 100 metros en todas as direccións.

CALQUERA OUTRO LUGAR que polas súas características sexa declarado como tal pola persoa titular da consellería competente en materia cinexética para garantir a protección das persoas e dos seus bens.

ESPAZOS CINEXÉTICOS (Tít II, Cap. 5, LCG)

ZONAS DE ADESTRAMIENTO DE CANS E AVES DE CETRERÍA (Art. 44.2 LCG)

A zona terá unha axeitada e doada delimitación e quedará separada dos núcleos habitados pola zona de seguridade, e dos lindeiros doutro terreo sometido ao dito réxime por unha distancia mínima de 500 metros, agás que medie acordo entre os/as titulares lindantes.

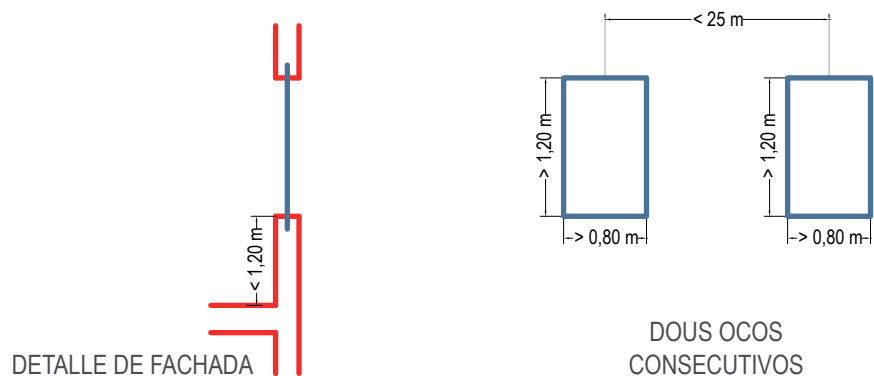
ZONAS DE CAZA PERMANENTE (Art. 45.2 LCG)

Deben situarse en lugares onde non se poñan en risco as poboacións de especies silvestres. Serán perfectamente sinalizada e os seus contornos delimitados. Manterán unha distancia de 500 m dos límites da tecor, salvo que exista acordo entre os propietarios dos tecores adxacentes e deban estar incluídos no plan anual de aproveitamento cinexético.

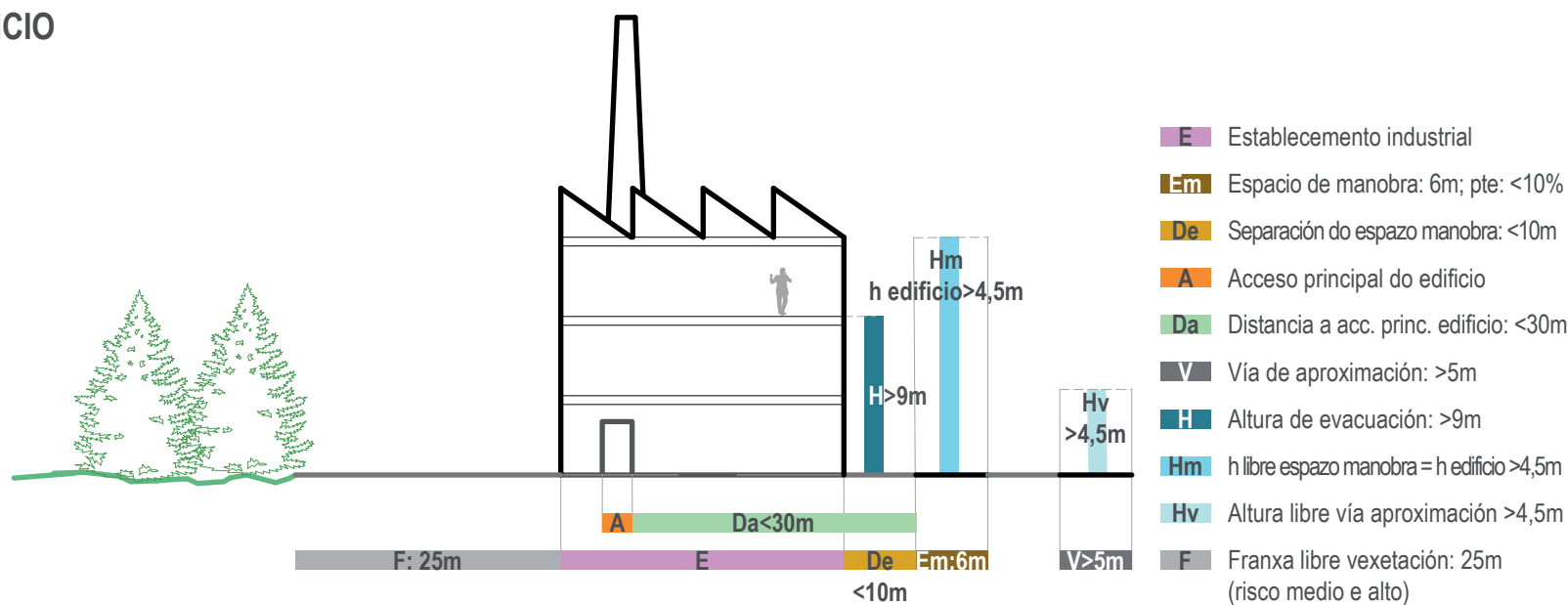
SINALIZACIÓN DOS ESPAZOS CINEXÉTICOS (Art. 46 LCG)*

Os terreos cinexéticos sinalizaranse regulamentariamente (polo propietario ou pola Consellería competente segundo a terra). Esta sinalización non poderá ser destruída, alterada ou modificada, nin colocarse na vexetación.

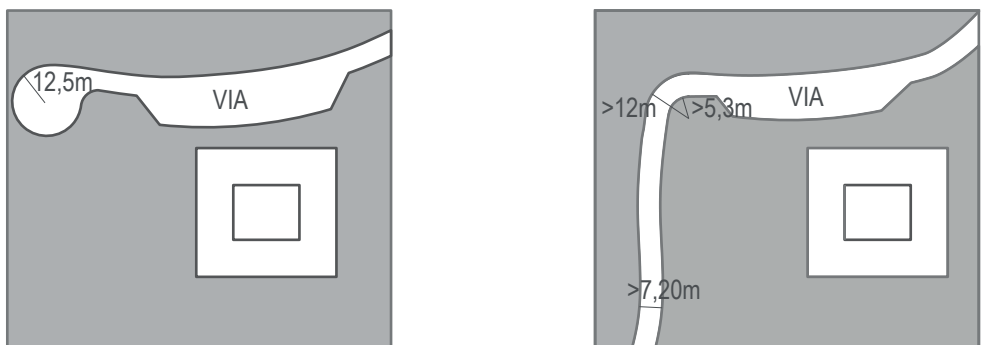
DESEÑO OCOS DE FACHADAS

CONTORNO DO EDIFICIO

APROXIMACIÓN A EDIFICIOS

REFERENCIA LEGAL

RD 2267/2004, do 3 de decembro, polo que se aproba o Regulamento de Seguridade contra Incendios establecementos industriais (BOE 17/12/2004) (RSIEI).

REQUISITOS CONSTRUTIVOS (Anexo II, apartado A RSIEI)

Tanto o planeamento urbanístico como as condicións de deseño e construción dos edificios, en particular o contorno inmediato, os seus accesos, os seus ocos na fachada, etc., deben posibilitar e facilitar a intervención dos servizos de extinción de incendios.

As autoridades locais poderán regular as condicións que consideren necesarias para o cumprimento do anterior; en ausencia de regulación normativa das entidades locais, pódense adoptar as recomendacións que se indican a continuación.

Considéranse fachadas accesibles dun edificio, ou establecemento industrial, aquelas que teñen ocos que permitan o acceso desde o exterior ao persoal do servizo de extinción de incendios.

OCOS DE FACHADA (Anexo II, apartado A RSIEI)

Os ocos da fachada deberán cumprir as seguintes condicións:

- Facilitar o acceso a cada unha das plantas do edificio, de forma que a altura da soleira con respecto ao nivel da planta á que se accede non sexa superior a 1,20m.
- As súas dimensións horizontal e vertical deberán ser, como mínimo, de 0,80m e 1,20m, respectivamente. A distancia máxima entre os eixes verticais de dous ocos consecutivos non deberá superar os 25m, medidos en fachada.
- Non se instalarán na fachada elementos que impidan ou dificulten a accesibilidade ao interior do edificio a través dos ditos ocos, a excepción dos elementos de seguridade situados nos ocos das plantas cuxa altura de evacuación non supere os 9m.

CONDICIÓNS DO CONTORNO DA EDIFICACIÓN (Anexo II, apartado A.1 RSIEI)*

Os edificios cunha altura de evacuación descendente superior a 9m deberán dispor dun espazo de manobra apto para o paso de vehículos, que reúna as seguintes condicións polas fachadas accesibles: ancho libre mínimo: 6m; altura libre: a do edificio; separación máxima do edificio: 10 m; distancia máxima arriba calquera acceso principal ao edificio: 30m; pendente máxima: 10%; capacidade de carga do solo: 2000 kp/m²; resistencia á perforación do solo: 10 t sobre 20cm Ø.

A condición referida á perforación deberá cumprirse nas tapas de arqueta das canalizacións de servizo. públicos, situados neste espazo, cando as súas dimensións sexan superiores a 0,15m x 0,15m, debendo aterse ao segundo as especificacións da norma UNE-EN 124:1995.

O espazo de manobra debe manterse libre de mobiliario urbano, árbores, xardíns, lindeiros ou outros obstáculos.

En edificios de bloque pechado, cuxos únicos accesos e ocos están abertos exclusivamente a patios ou espazos interiores, deberán existir acceso a estes para os vehículos do servizo de extinción de incendios.

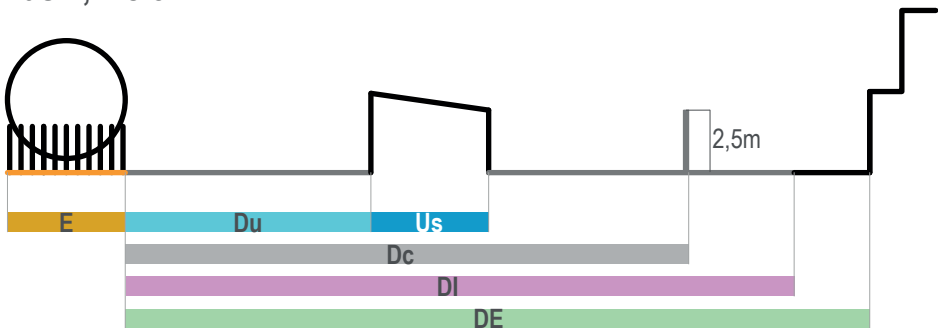
Nas zonas urbanizadas limítrofes ou interiores a zonas forestais, as condicións sinaladas no apartado 10 deste anexo: a zona construída ou urbanizada deberá dispor preferentemente de dúas vías de acceso. acceso alternativo, cada un dos cales deberá reunir as condicións de aproximación ás edificacións. Cando Se as dúas rutas alternativas indicadas non poden estar dispoñibles, o acceso único deberá rematar nunha rúa sen saída, de forma circular, 12,5m de radio. Establecementos industriais de medio e alto risco situados nas proximidades unha masa forestal debe manter unha franxa perimetral de 25m de ancho permanentemente libre de Vexetación baixa e arbustiva coa masa forestal despexada e as pólas baixas podadas. En lugares con vento forte e masa forestal próxima, a distancia establecida debe incrementarse nun 100%, polo menos nas direccións dos ventos dominantes.

CONDICIÓNS DE APROXIMACIÓN A EDIFICIOS (Anexo II, ap.1.A.2 RSIEI)

As vías de aproximación ás fachadas accesibles dos establecementos industriais, así como os espazos de manobra a que se refire o apartado anterior deberán reunir as seguintes condicións: ancho libre mínimo: 5m; altura libre ou libre mínima: 4,50m; Capacidade portante da vía: 2000 kp/m².

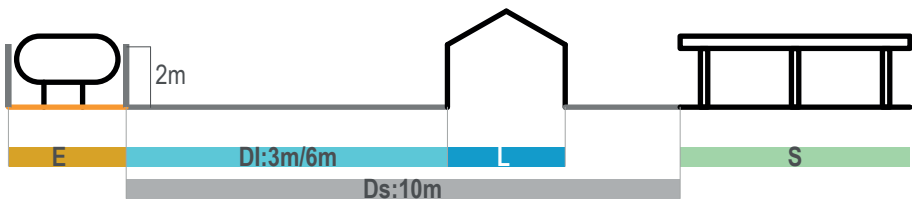
Nos tramos curvos, o carril rodado debe estar delimitado polo contorno dunha coroa circular cuxos raios mínimos deberán ser de 5,30m e 12,50m, cunha anchura libre de circulación de 7,20m.

GLP categorías 1, 2 e 3

E	Zona de almacenamento de GLP	cat 1 ^a	cat 2 ^a	cat 3 ^a
Us	Usos secundarios			
Du	Distancia de seguridade interior	6m	6m	2m
Dc	Distancia ao peche: >10m			
DI	Distancia de seguridade exterior	20m	15m	10m
DE	Distancia de seguridade exterior ampliada	30m	25m	20m

GLP categorías 4 e 5

E	Centro de almacenamento de GLP cat4 ^a
L	Locais habitados
DI	Distancia a locais habitados: 3m / 6m en patios
S	Estación de servizo
Ds	Distancia a estación de servizo: 10m

REFERENCIA LEGAL

Real decreto 919/2006, do 28 de xullo, polo que se aproba o regulamento técnico de distribución e utilización de combustibles gasosos e as súas instrucións técnicas complementarias ICG 01 a 11 (BOE 04/11/2006) (RTCG).

CLASIFICACIÓN DOS CENTROS (ITC-ICG 02, Art. 2 RTCG)

Os centros de almacenamento e distribución de contedores de GLP clasifícanse nas seguintes categorías:

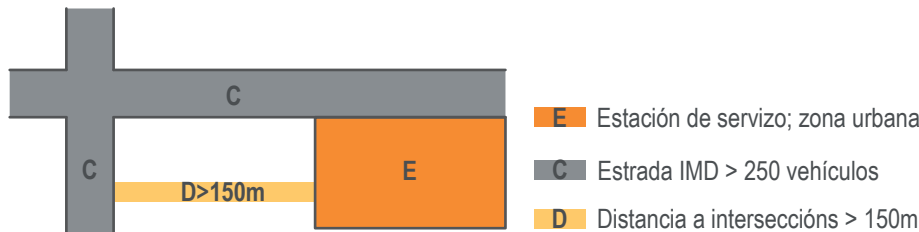
- 1.ª categoría: Cunha capacidade nominal de contido total de 25.001 kg a 250.000 kg.
- 2.ª categoría: Cunha capacidade nominal de contido total de 12.501 kg a 25.000 kg.
- 3.ª categoría: Cunha capacidade nominal de contido total de 1.001 kg a 12.500 kg.
- 4.ª categoría: Con capacidade de contido total nominal de 501 kg a 1.000 kg
- 5.ª categoría: Cunha capacidade de contido total nominal de ata 500 kg, en almacenamento en gasoleiras ou almacenamento en locais comerciais.

DISTANCIAS (ITC-ICG 02, Art. 3 RTCG)

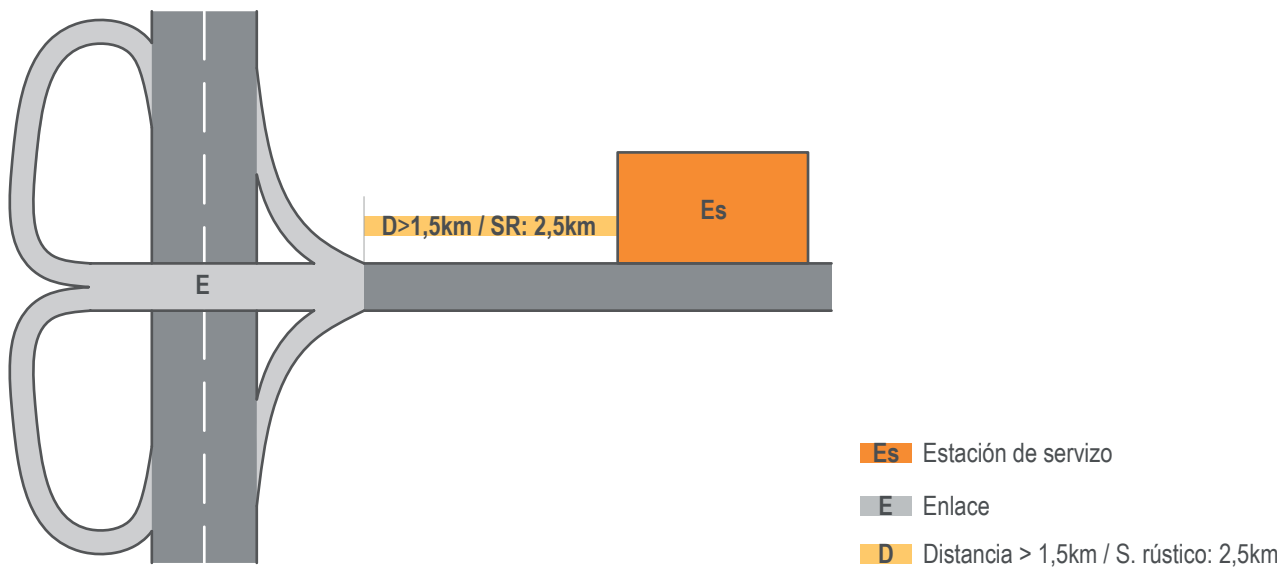
As distancias son as especificadas nas táboas anexas aos esquemas desta ficha tanto para as categorías 1^a, 2^a e 3^a, como para a 4^a. A categoría 5ª non ten distancias especificadas.

Cabe sinalar que a distancia de seguridade exterior das tres primeiras categorías debe incrementarse en 10 m con relación co límite da propiedade cando estes sexan: igrexas, escolas, locais de entretemento público, hospitais, edificios de interese artístico, como galerías, museos ou similares, hoteis, cuarteis, mercados e, en xeral, edificios, destinado a uso colectivo. Tamén no caso de liñas de ferrocarril, tranvías ou outras liñas eléctricas para medios de transporte ou liñas eléctricas aéreas de alta tensión.

NAS ESTRADAS

NAS AUTOESTRADAS, AUTOVÍAS E ESTRADAS DE ACCESO CONTROLADO

REFERENCIA LEGAL

Orde do 31 de maio de 1969 sobre normas para a instalación de estacións de servizo nas estradas para subministración de combustíbles e combustíbles (BOE 06/10/1969). (NOVIDADE).

RD 155/1995, do 3 de febreiro, polo que se suprime o réxime de distancias mínimas entre establecementos sanitarios. venda ao público de combustíbles para automóbiles e de petróleo (BOE 18/02/1995). (RDMES).

Lei 37/2015, do 29 de setembro, de estradas do Estado (BOE 30/09/2015) e posteriores modificacións (LEE).

Lei 8/2013 de Estradas de Galicia (BOE 25/07/2013) e posteriores modificacións (LEG).

D. 66/2016, do 26 de maio, polo que se aproba o Regulamento xeral de estradas de Galicia (DOG). 20/06/2016).

Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia (DOG 19/02/2016). (LSG).

Lei 9/2013, do 19 de decembro, do emprendemento e da competitividade económica de Galicia (DOG 27/12/2013) (LECEG).

ESTACIÓNS DE SERVIZO ES

O RDMES elimina o réxime de distancias mínimas entre establecementos públicos de venda de carburantes e combustíbles petrolíferos de automoción, polo que se desenvolven nesta ficha as distancias que non sexan entre as propias ES desta norma.

EN ESTRADAS (Art. 7-11 NNIEESS)

Nestes artigos desenvólense as condicións para a implantación dos ES en zonas non urbanas e urbanas segundo as características de cada estrada e a súa AMD (intensidade media de vehículos/día), definindo os itinerarios de aceleración, illas, distancias de visibilidade,...

En zonas urbanas non se poderá autorizar a **instalación de ES a menos de 150 m dunha intersección**, salvo cando ningunha das estradas coincidentes teña un IMD>250 vehículos.

EN AUTOESTRADAS,AUTOVÍAS E ESTRADAS DE ACCESO CONTROLADO (Art. 12-29 NNIEESS)*

Nestes artigos desenvolven as condicións para a implantación da ES neste tipo de vías, definindo os carrís de aceleración, illas, distancias de visibilidade,...

A **distancia mínima entre un ES e un enlace** será de **2,5 km en zonas rústicas e de 1,5 km nos tramos que percorren por calquera outra zona**. As ditas distancias mediranse ao longo da calzada, entre o eixe do conxunto de bombas e o morro do carril de saída ou entrada correspondente ao seguinte enlace, conexión ou intersección.

Nos tramos inferiores a 10km (zonas rurais) ou 5km (resto das zonas) non se instalarán ES, salvo causa. excepcións xustificadas e con autorización do órgano correspondente.

EN SOLOS RÚSTICOS (Art. 35.1.I e 36.1 LSG)

A LSG permite a localización de instalacións vinculadas funcionalmente a estradas e previstas na organización sectorial destes, así como estacións de servizo.

Os usos e actividades enumerados no artigo anterior son admisibles en calquera categoría de solo rústico, sen prexuízo do disposto nos instrumentos de ordenación do territorio e, se é o caso, logo da obtención do título habilitante municipal de natureza urbana.

ÁREAS DE SERVIZO AS

DEFINICIÓ (Art. 26.2LEE)

Zonas lindesiras ás vías, destinadas expresamente a albergar instalacións e servizos destinados a cobertura das necesidades de circulación, que poden incluír estacións de subministración de combustíble, hoteis, restaurantes, talleres de reparación e outros servizos similares, destinados a facilitar a seguridade e o confort dos usuarios da estrada.

DISTANCIAS

Nin a LEE nin a LEG nin o D66/2016 que a desenvolve, sinalan distancias mínimas entre zonas de servizo.

AVALIACIÓN DA INCIDENCIA AMBIENTAL

Nos plans, programas e estudos de estradas que requiran someterse ao procedemento de avaliación ambiental de acordo coa lexislación vixente, deberá realizarse o correspondente informe ou estudo ao respecto. (Art. 13 LEE).

REFERENCIA LEGAL

RD 130/2017, do 24 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de explosivos (BOE 03/04/2017) (REX).

DIVISIÓNS DE RISCOS (Tít I, Cap. II, Art. 8 REX)

Os explosivos asignaranse, para os efectos da gradación de risco que entraña a manipulación, almacenamento e transporte a unha das divisións de risco definidas no manual de recomendacións relativo para o transporte de mercadorías perigosas, Regulamento Modelo das Nacións Unidas:

1.1 Materiais e obxectos que presenten risco de explosión en masa (que afecta practicamente instantánea a carga case completa).

1.2 Materiais e obxectos que presenten risco de proxección sen risco de explosión en masa.

1.3 Materiais e obxectos que presenten risco de incendio con risco leve de efectos de onda expansiva ou proxección ou ambos efectos, pero sen risco de explosión en masa: cuxa combustión orixina radiación enerxía térmica considerable ou que arden unha tras outra cunha mínima onda de choque ou proxección ou ambos efectos.

1.4 Materiais e artigos que só presentan un pequeno risco de explosión en caso de ignición ou ignición durante transporte. Os efectos limitanse esencialmente aos grumos e normalmente non dan lugar á proxección de fragmentos. de tamaño apreciable ou a grandes distancias. Un incendio exterior non debería implicar practicamente a explosión instantánea de case todo o contido dos paquetes.

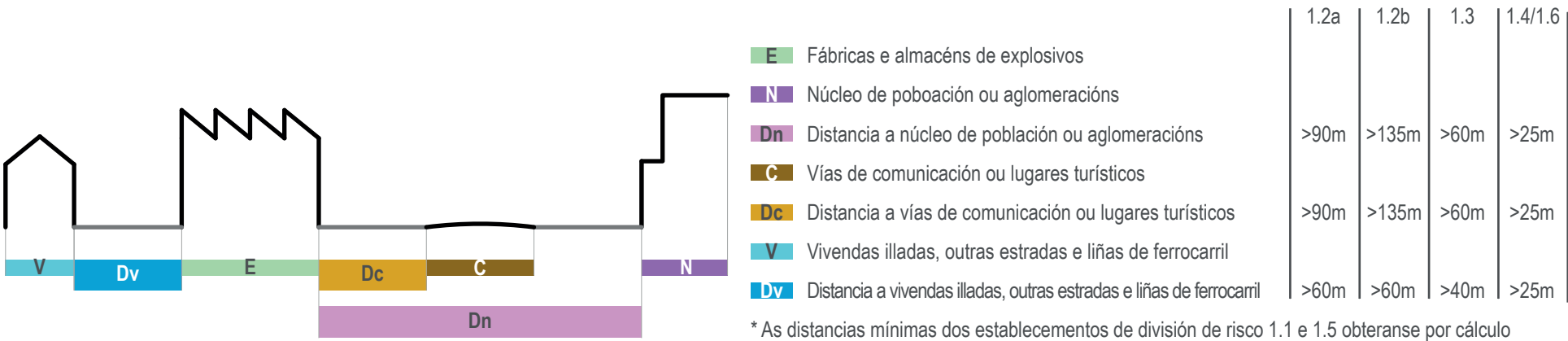
1.5 Materiais moi insensibles que presentan risco de explosión en masa, cunha sensibilidade tal que, en condicións normais de transporte, só hai unha moi pequena probabilidade de ignición ou combustión. transformarse en detonación. Requírese, como mínimo, que non exploten ao someterse á proba de lume exterior.

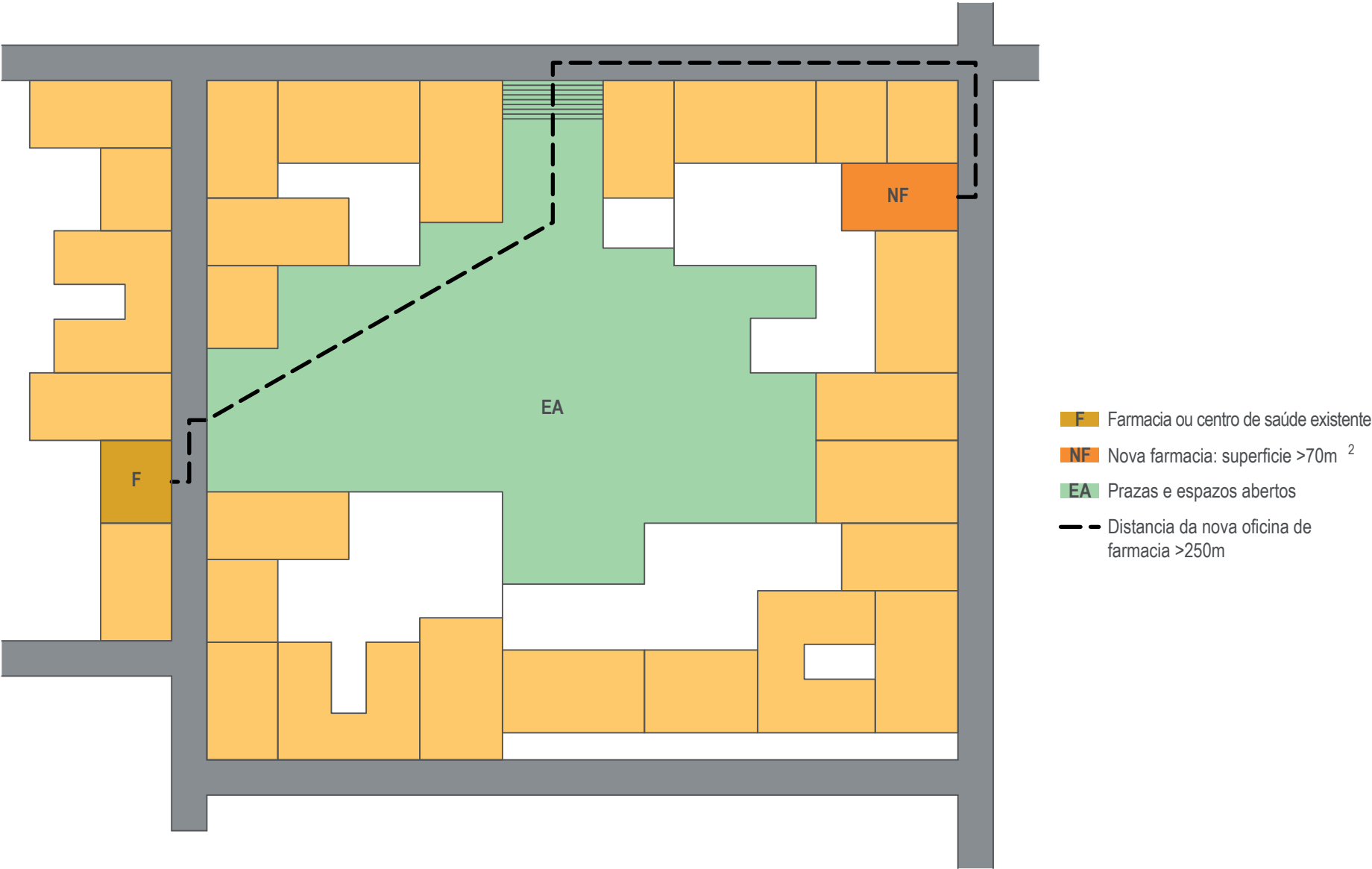
1.6 Obxectos moi insensibles que non supoñan risco de explosión en masa. Estes obxectos non conterà máis de materiais extremadamente insensibles cunha probabilidade insignificante de cebado ou propagación accidental. O risco ligado aos obxectos da división 1.6 limitase á explosión dun só obxecto.

DISTANCIAS (ITC 9, Art. 3 REX)

As distancias calcúlanse seguindo as fórmulas indicadas no apartado 3.1 Distancias do contorno, segundo o divisións de risco. En todo caso, especificanse distancias mínimas para as divisións 1.2, 1.3, 1.4 e 1.6. no esquema de explosivos desta ficha. As distancias mínimas das divisións 1.1 e 1.5 obteranse por cálculo.

Nos puntos 3.2 e 3.3 especificanse as distancias entre os edificios que compoñen as fábricas e tamén entre barricas de pólvora.

REFERENCIA LEGAL

Lei 3/2019, do 2 de xullo, de ordenación farmacéutica de Galicia (DOG 07/10/2019) (LOFG).
D 146/2001, do 7 de xuño, de planificación, apertura, cesión, peche e transmisión das oficinas de farmacia (DOG 28/06/2001). (DOF). modificado polo D 66/2018, do 14 de xuño, polo que se modifica o Decreto 146/2001, do 7 de xuño, sobre planificación, apertura, cesión, peche e transmisión de farmacias (DOG 26/06/2018).

REQUISITOS DOS LOCAIS (Art. 17 LOFG)*

Os locais terán unha superficie útil mínima de 70 m2. No caso de ser máis dun andar, estes serán contiguos e estarán conectados entre si, sendo accesibles para persoas con diversidade funcional; reunirse as condicións hixiénico-sanitarias necesarias para proporcionar unha correcta atención farmacéutica; terán que contar con equipamento informático adecuado para o desenvolvemento das súas funcións e con outros medios técnicos e materiais que se contemplan na normativa; as condicións de humidade e temperatura serán precisas para a conservación de medicamentos, materias primas utilizadas na formulación maxistral e produtos artigos de aseo para ser dispensados na oficina de farmacia; O chan, paredes e teitos deben ser dunha natureza que permita unha limpeza e desinfección adecuadas, debendo manterse en bo estado de conservación.

PLANIFICACIÓN E ORDENACIÓN TERRITORIAL DAS FARMACIAS

PLANIFICACIÓN DAS OFICINAS DE FARMACIA (Art. 30 LOFG)

A autorización de novas oficinas de farmacia estará sometida a planificación co fin de garantir unha atención farmacéutica conveniente, oportuna e eficiente. Regulamentariamente determinarase a forma na que se cubrirá a atención farmacéutica naquelas zonas farmacéuticas nas que non haxa oficina de farmacia.

ZONAS FARMACÉUTICAS (Art. 31 LOFG e Art. 3 DOF)

- ZONAS FARMACÉUTICAS URBANAS ZFU: correspóndense cos concellos con máis de 30.000 habitantes.
- ZONAS FARMACÉUTICAS SEMIURBANAS ZFS: concellos entre 10.000 e 30.000 hab.
- ZONAS FARMACÉUTICAS RURAIS ZFR: concellos con menos de 10.000 hab.
- ZONAS ESPECIAIS: Nos casos de zonas con circunstancias xeográficas, demográficas, turísticas e sanitarias que o requiran por acordo do Consello da Xunta (Art. 5 DOF).

MÓDULOS DE POBOACIÓ (Art. 32 LOFG e Art. 3 DOF)

- ZFU: 1 farmacia por cada 2.800 habitantes empadroados.
- ZFS: 1 farmacia por cada 2.500 habitantes empadroados.
- ZFR: 1 farmacia por cada 2.000 habitantes empadroados.

En calquera das 3 zonas, se a súa proporción supera os 1.500 habitantes. pódese establecer unha nova farmacia, sempre que se produza un aumento neto de poboación nesa zona nos últimos cinco anos.

DISTANCIAS (Art. 33 LOFG e Art. 7 DOF)

Para nova apertura ou cambio de localización (nunca noutra zona farmacéutica): distancia nunca inferior a 250 m. outra farmacia ou centro sanitario público (existente ou xa previsto polo departamento). En caso de cambio de localización forzoso provisional con obriga de retorno, 125m.

Excepcionalmente, naquelas zonas farmacéuticas que contén cunha única oficina de farmacia, poderá non exixirse esa distancia mínima cando concorran razóns de interese xeral que así o xustifiquen.

CRITERIOS PARA MEDIR ESTAS DISTANCIAS (Art. 8,9 e 10 DOF)*

Mídense desde o centro da fachada da oficina de farmacia existente, independentemente das entradas, ata o centro dende a farmacia proposta ou ata o centro de acceso máis próximo ao establecemento sanitario. A ruta correrá polo eixe das vías públicas usuais, pasos elevados ou pasos subterráneos e polo camiño máis curto de prazas e espazos abertos. As escaleiras deben medirse tendo en conta a súa pendente. Consultar os artigos do anexo.

REFORMAS DOS LOCAIS DA OFICINA DE FARMACIA (Art. 43 LOFG)*

As obras que afecten o acceso ou a distribución interior do local ou supoñan ampliación ou redución da súa superficie precisarán da correspondente e autorización

En función das condicións das obras e do seu impacto na atención na oficina de farmacia, a autorización das ditas obras poderá supoñer o peche daquela durante o tempo en que se estendan estas. Nestes casos, de existir un prexuízo severo para o acceso poboacional ao servizo farmacéutico, especialmente nos núcleos poboacionais rurais cunha única oficina de farmacia, poderase autorizar un traslado provisional da oficina.

REFERENCIA LEGAL

D 2263/1974, do 20 de xullo, polo que se aproba o Regulamento de Policía Sanitaria Mortuoria (BOE 17/08/1974) (RPSM).
D 151/2014, do 20 de novembro, de sanidade mortuoria de Galicia (DOG 12/11/2014) (DSMG).
LEI 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia. (DOG 19/02/2016) (LSG).

DELIMITACIONS E LIMITACIONS

LOCALIZACIÓN (Art. 25.1 DSMG)

O emprazamento dos cemiterios de nova construción virá determinado nos instrumentos de planeamento municipais. No caso de que non exista planeamento, a entidade local recadará o parecer das consellerías con competencias en ordenación do territorio e patrimonio cultural, respectivamente.

PERÍMETRO LIBRE DE CONSTRUCIÓN (Art. 25.2 e 25.3 DSMG)

Arredor do solo destinado á construción dun novo cemiterio establécese un **perímetro de 50 metros de largo** totalmente libre de todo tipo de construción, medida a partir do peche exterior do cemiterio. Para os efectos previstos neste artigo, poderán situarse dentro dese perímetro os edificios e instalacións de carácter relixioso ou destinados a servizos funerarios.

Os concellos poderán establecer, motivadamente, nas súas ordenanzas e instrumentos de planeamento un perímetro maior do indicado no parágrafo precedente, en función das circunstancias e características de patrimonio cultural, urbanísticas e de desenvolvemento no seu ámbito territorial. Así mesmo, os concellos, sen prexuízo do disposto nas normas e plans urbanísticos ou de patrimonio cultural aplicables, poderán, excepcional e motivadamente, permitir a ampliación de cemiterios xa autorizados sen o cumprimento do requisito relativo ao perímetro citado anteriormente.

CEMITERIOS EXISTENTES (Disp. Adic. 1ª DSMG)

Os titulares dos cemiterios preexistentes que á entrada en vigor do presente decreto non contén co autorización sanitaria e desexen regularizar a súa situación de conformidade con el poderán obtela acolléndose ao procedemento extraordinario recollido no punto 1 desta Disposición, aínda que nestes expedientes non resultará de aplicación o previsto nos artigos 25 e 27, relativos ás distancias mínimas e ás condicións construtivas das sepulturas, respectivamente.

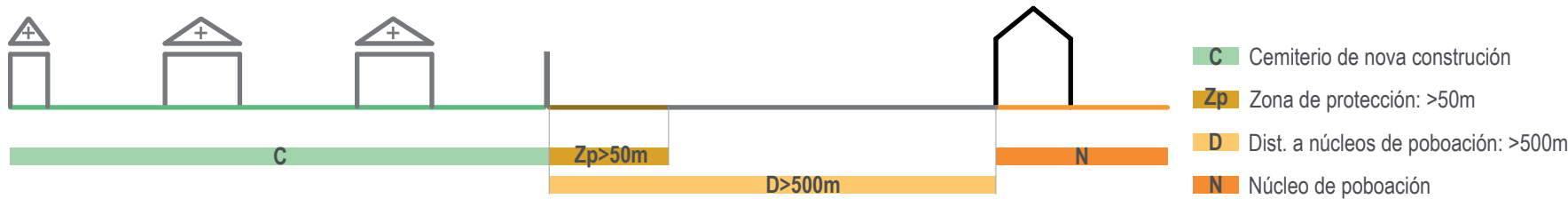
CONDICIÓNS DOS CEMITERIOS EN SOLO RÚSTICO (Art. 39.d) 2º e 3º LSG)

A superficie mínima da parcela na que se situará a edificación será de 2.000 metros cadrados, e non será esixible o cumprimento deste requisito para os usos regulados no artigo 35.1.m), para a ampliación dos cemiterios e para as instalacións temporais que presten servizos necesarios ou convenientes para o uso e disfrute do dominio público marítimo-terrestre. 39.d).

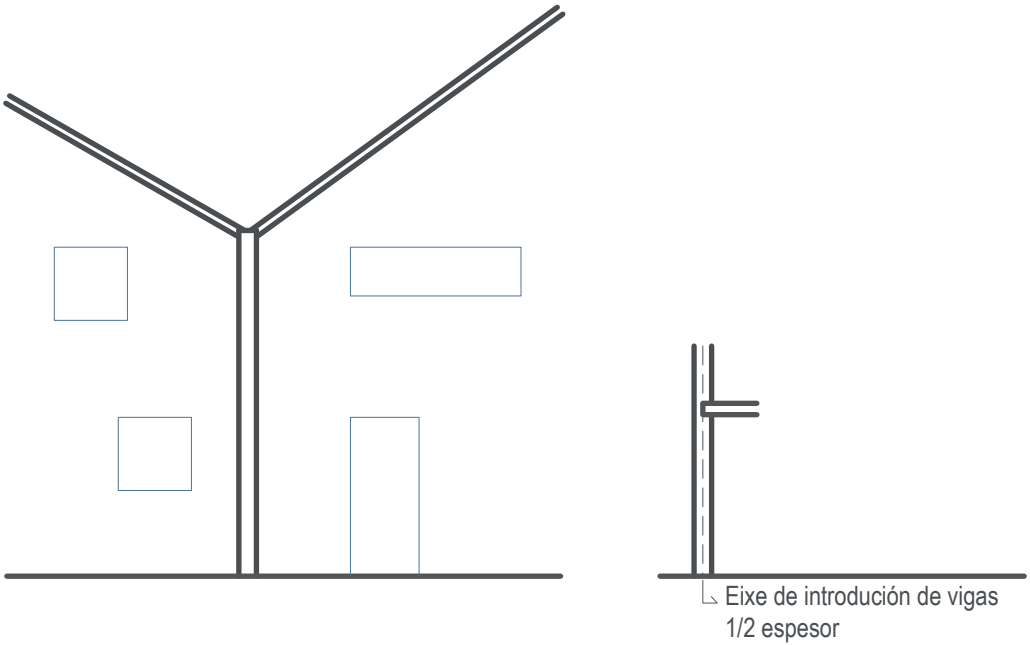
A superficie máxima ocupada pola edificación en planta non excederá o 20 % da superficie do predio. No caso de invernadoiros con destino exclusivo ao uso agrario que se instalen con materiais lixeiros e facilmente desmontables, explotacións gandeiras, establecementos de acuicultura e infraestruturas de tratamento ou depuración de augas, poderán ocupar ata o 60 % da superficie da parcela, e a ampliación dos cemiterios, a totalidade dela.

DISTANCIA ÁS ZONAS POBOADAS (Art. 50 RPSM)

A localización dos cemiterios de nova construción debe estar en terreos permeables, **lonxe de zonas poboadas**, das que deberán estar a unha **distancia mínima de 500 m**. Dentro do perímetro determinada pola distancia indicada, a construción de vivendas ou edificios destinados ao aloxamento humano.

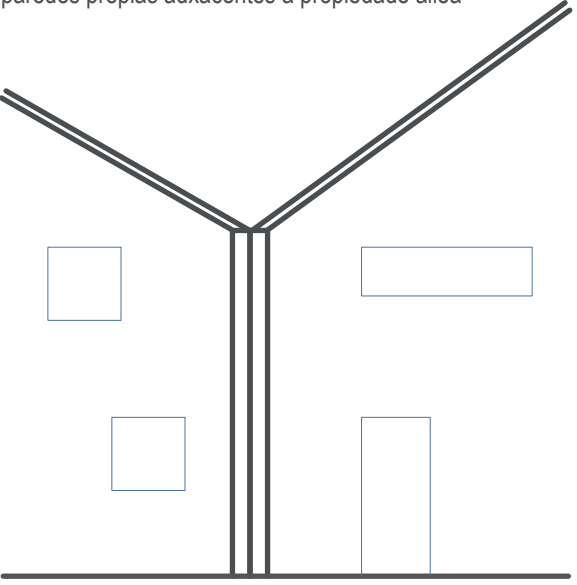

MEDIANEIRAS

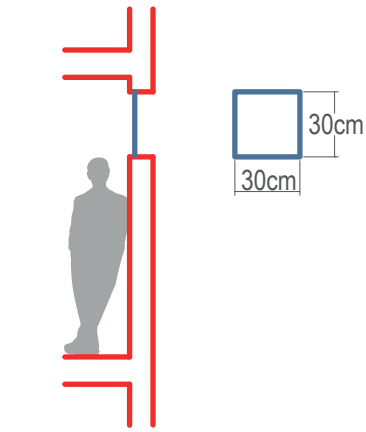

LINDES

paredes propias adxacentes á propiedade allea

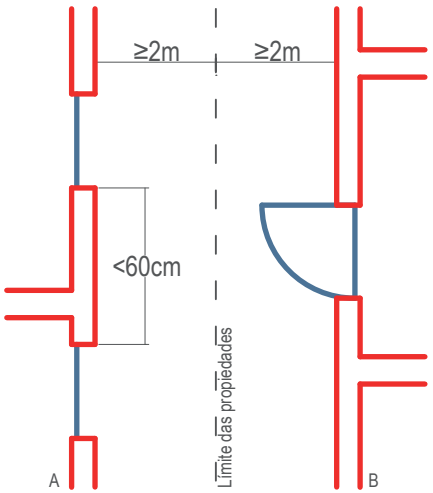

SERVIDUMES DE LUCES

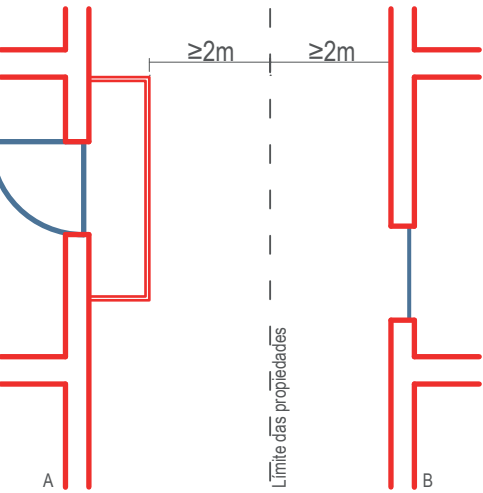

SERVIDUME DE VISTAS_VISTAS RECTAS

CASO 1

CASO 2

CASO 3

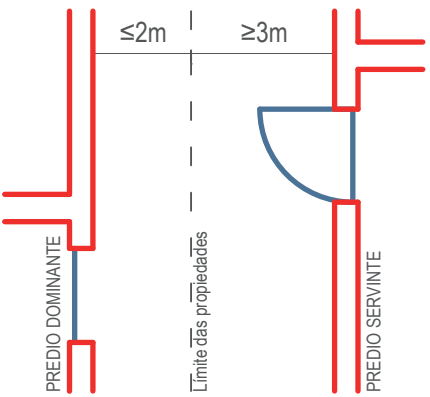
ruela entre dúas propiedades:
NON OPERAN AS DISTANCIAS

CASO 4

ocos con material traslúcido:
NON OPERAN AS DISTANCIAS

CASO 5

se foi adquirido por prescrición dereito
a estar máis preto da propiedade
allea con buratos o **predio servinte
debe estar situado a 3 m.**

REFERENCIA LEGAL

Real Decreto do 24 de xullo de 1889 polo que se publica o Código Civil (GDM16/08/1889) (CC).

SERVIDUMES LEGAIS (Tít. VII, Cap II CC)

SERVIDUMES EN MATERIAS DE AUGAS SMA (Art 552 a 563 CC)* ver FICHA A02. DOMINIO HIDRÁULICO

Os predios están suxeitos a recibir as augas que, naturalmente e sen obra do home, descendeen dos predios superiores, así como a terra ou pedra que arrastran ao longo do seu curso. Nin sequera o propietario do predio inferior pode facer obras que impidan esta servidume, nin a das obras superiores que a tributen. Non se pode impoñer a servidume de acueduto para fins de interese privado, en edificios, nin os seus patios ou dependencias, nin en xardíns ou hortas xa existentes. Isto non impide que o propietario do inmovible servente o peche e cerque, así como edificar sobre o acueduto para que non sufra danos, nin imposibilite as reparacións e limpeza necesarias.

As **marxes dos ríos** están suxeitas en toda a súa lonxitude e as súas **marxes**, nunha **zona de 3 m (5 m segundo A02)**, á servidume de uso público. Os predios adxacentes ás marxes dos ríos navegables ou flotables tamén están suxeitos á servidume de camiño de sirga para a navegación e flotación fluvial.

SERVIDUME DE PASO SP (Art 564 a 570 CC)*

O propietario dun terreo, situado entre outros bens alleos e sen acceso á vía pública, ten dereito a esixir o paso por predios limítrofes, logo da correspondente indemnización. A SP debe darse polo punto menos prexudicial para o ben servinte, e respectando isto, sempre que a distancia do predio dominante ao camiño público. O ancho do SP será o suficiente para as necesidades do predio dominante. Se para construír ou reparar algún edificio é necesario mover materiais por propiedade allea, ou colocar sobre ela andamios ou outros obxectos para a obra, o dono deste predio está obrigado a consentilo, percibindo a indemnización correspondente. As servidumes existentes de paso para o gando poden consultarse na FICHA 01b. OUTRO VIARIO na parte de VIAS PECUARIAS (**anchos: corredoiro 75m, cordel 37,5m e verea 20m**).

SERVIDUME DE MEDIANEIRAS SM (Art 571 a 579 CC)*

A SM existe nos muros divisorios dos edificios adxacentes ata o punto común de elevación, nos muros separadores dos xardíns ou currais situados na vila ou no campo e nos valados e sebes que dividen as propiedades rústicas. Non constitúen SM as paredes medianeiras con buratos ou ventás, rectas e achumbadas por un lado, construído sobre un dos terreos ou os que sofren cargas dun inmovible e non de ambos, se a tapa de patios, xardíns e leiras derrama só a un lado, cando nunha medianeira de cachotería as pasarelas saen por un lado e non polo outro ou cando propiedades lindadeiras a outras defendidas por valados ou as sebes non están pechadas. A reparación, construción e mantemento da medianeira correrá a cargo de todos os propietarios dos predios que o teñan ao seu favor en proporción ao dereito de cada un. Cada propietario poderá construír apoiando a súa obra na medianeira ou introducindo vigas de ata a metade do seu grosor, pero sen impedir o uso común e respectivo das outras medianeiras.

SERVIDUME DE LUCES SL E SERVIDUME DE VISTAS SV (Art 580 a 585 CC)*

SL: o propietario dun muro non medianeiro, contiguo á propiedade allea, pode abrir fiestras ou ocos nel para recibir luces **á altura das estradas, ou inmediatamente ata os teitos**, e cunhas dimensións de **30cm en cadro**, e, en todo caso, cunha reixa de ferro metido na parede e unha rede de arame.

SV: Non se poden abrir **fiestras con vistas rectas, nin balcóns ou outros beirís similares**, sobre o terreo veciño, se non hai **2m** de distancia entre o muro sobre o que están construídos e o devandito predio. Tampouco se poden ter **vistas laterais ou oblicuas** sobre a mesma propiedade, se non hai **60cm** de distancia.

DESAUGADOIRO DE EDIFICIOS SVT E SD (Art 586 a 588 CC)*

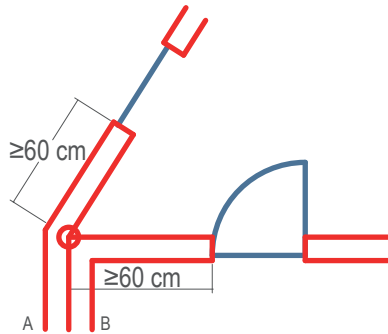
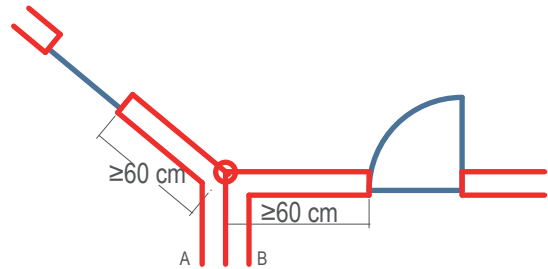
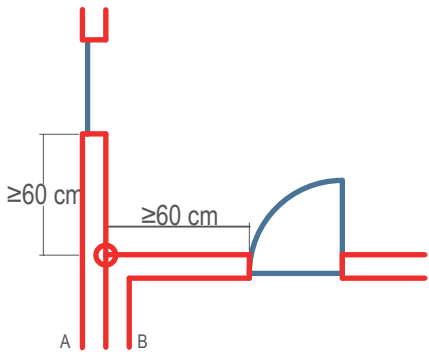
O propietario dun edificio está obrigado a construír os seus tellados ou cubertas de forma que as augas pluviais caian no seu propio terreo ou na rúa ou lugar público, e non no do veciño. Debe recoller as augas para que non causen danos no predio limdeiro. O propietario do predio que sofre a servidume de vertente dos tellados SVT, pode construír recibindo as augas no seu propio tellado ou dándolle outra saída segundo as ordenanzas ou costumes locais. Cando pola situación non sexa posible darlle unha saída á auga pola propia casa das augas pluviais, pode ser necesario o establecemento da servidume de desaugadoiro SD, dando paso ás augas polo punto dos predios adxacentes onde a saída sexa máis fácil e establecendo o conduto de desaugadoiro do xeito que menos danos cause ao ben servinte, previo á correspondente indemnización.

DISTANCIAS E OBRAS INTERMEDIAS PARA CONSTRUCIÓNS E PLANTACIÓNS (Art 589 al 593 CC)*

Non se pode construír nin plantar cultivos preto de prazas fortes ou fortalezas sen cumprir as condicións esixidas pola lexislación correspondente. Non se poden **plantar árbores** preto da propiedade allea, se non á distancia autorizada polas ordenanzas ou costumes do lugar, e no seu defecto, a **2m** da liña divisoria das herdades se a plantación é de **árbores altas**, e a **50cm** se a plantación é de **arbustos ou árbores baixas**. As pólas e raíces pódense cortar na propiedade doutra persoa. Para distancias ver FICHA A03. MONTES.

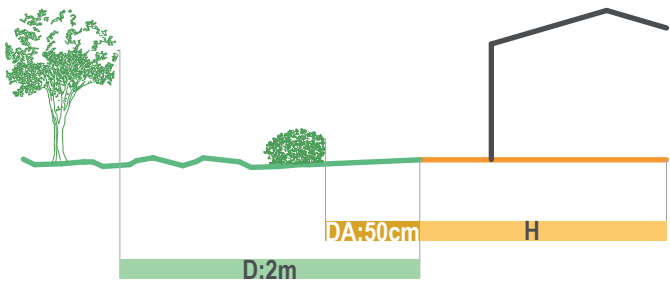

SERVIDUME DE VISTAS_VISTAS OBLICUAS non aplicable en edificios separados por vías públicas

○ Liña de separación de ambas propiedades

SERVIDUME DE DISTANCIAS E OBRAS INTERMEDIAS PARA CONSTRUCIÓNS E PLANTACIÓNS

- H Heredade allea
- DA Dist. arbustos / árbores baixas: 50cm
- D Dist. árbores altas: 2m

REFERENCIA LEGAL

Real Decreto do 24 de xullo de 1889 polo que se publica o Código Civil (GDM16/08/1889) (CC).

SERVIDUMES LEGAIS (Tít. VII, Cap II CC)

SERVIDUMES EN MATERIAS DE AUGAS SMA (Art 552 a 563 CC)* ver FICHA A02. DOMINIO HIDRÁULICO

Os predios están suxeitos a recibir as augas que, naturalmente e sen obra do home, descendeen dos predios superiores, así como a terra ou pedra que arrastran ao longo do seu curso. Nin sequera o propietario do predio inferior pode facer obras que impidan esta servidume, nin a das obras superiores que a tributen. Non se pode impoñer a servidume de acueduto para fins de interese privado, en edificios, nin os seus patios ou dependencias, nin en xardíns ou hortas xa existentes. Isto non impide que o propietario do inmovible servente o peche e cerque, así como edificar sobre o acueduto para que non sufra danos, nin imposibilite as reparacións e limpeza necesarias.

As **marxes dos ríos** están suxeitas en toda a súa lonxitude e as súas **marxes**, nunha **zona de 3 m (5 m segundo A02)**, á servidume de uso público. Os predios adxacentes ás marxes dos ríos navegables ou flotables tamén están suxeitos á servidume de camiño de sirga para a navegación e flotación fluvial.

SERVIDUME DE PASO SP (Art 564 a 570 CC)*

O propietario dun terreo, situado entre outros bens alleos e sen acceso á vía pública, ten dereito a esixir o paso por predios limítrofes, logo da correspondente indemnización. A SP debe darse polo punto menos prexudicial para o ben servinte, e respectando isto, sempre que a distancia do predio dominante ao camiño público. O ancho do SP será o suficiente para as necesidades do predio dominante. Se para construír ou reparar algún edificio é necesario mover materiais por propiedade allea, ou colocar sobre ela andamios ou outros obxectos para a obra, o dono deste predio está obrigado a consentilo, percibindo a indemnización correspondente. As servidumes existentes de paso para o gando poden consultarse na FICHA 01b. OUTRO VIARIO na parte de VIAS PECUARIAS (**anchos: corredoiro 75m, cordel 37,5m e verea 20m**).

SERVIDUME DE MEDIANEIRAS SM (Art 571 a 579 CC)*

A SM existe nos muros divisorios dos edificios adxacentes ata o punto común de elevación, nos muros separadores dos xardíns ou currais situados na vila ou no campo e nos valados e sebes que dividen as propiedades rústicas. Non constitúen SM as paredes medianeiras con buratos ou ventás, rectas e achumbadas por un lado, construído sobre un dos terreos ou os que sofren cargas dun inmovible e non de ambos, se a tapa de patios, xardíns e leiras derrama só a un lado, cando nunha medianeira de cachotería as pasarelas saen por un lado e non polo outro ou cando propiedades lindeiras a outras defendidas por valados ou as sebes non están pechadas. A reparación, construción e mantemento da medianeira correrá a cargo de todos os propietarios dos predios que o teñan ao seu favor en proporción ao dereito de cada un. Cada propietario poderá construír apoiando a súa obra na medianeira ou introducindo vigas de ata a metade do seu grosor, pero sen impedir o uso común e respectivo das outras medianeiras.

SERVIDUME DE LUCES SL E SERVIDUME DE VISTAS SV (Art 580 a 585 CC)*

SL: o propietario dun muro non medianeiro, contiguo á propiedade allea, pode abrir fiestras ou ocos nel para recibir luces **á altura das estradas, ou inmediatamente ata os teitos**, e cunhas dimensións de **30cm en cadro**, e, en todo caso, cunha reixa de ferro metido na parede e unha rede de arame.

SV: Non se poden abrir **fiestras con vistas rectas, nin balcóns ou outros beirís similares**, sobre o terreo veciño, se non hai **2m** de distancia entre o muro sobre o que están construídos e o devandito predio. Tampouco se poden ter **vistas laterais ou oblicuas** sobre a mesma propiedade, se non hai **60cm** de distancia.

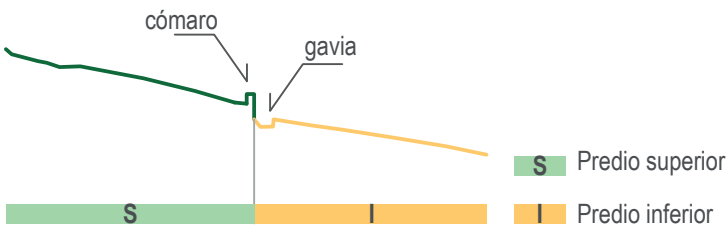
DESAUGADOIRO DE EDIFICIOS SVT E SD (Art 586 a 588 CC)*

O propietario dun edificio está obrigado a construír os seus tellados ou cubertas de forma que as augas pluviais caian no seu propio terreo ou na rúa ou lugar público, e non no do veciño. Debe recoller as augas para que non causen danos no predio lindeiro. O propietario do predio que sofre a servidume de vertente dos tellados SVT, pode construír recibindo as augas no seu propio tellado ou dándolle outra saída segundo as ordenanzas ou costumes locais. Cando pola situación non sexa posible darlle unha saída á auga pola propia casa das augas pluviais, pode ser necesario o establecemento da servidume de desaugadoiro SD, dando paso ás augas polo punto dos predios adxacentes onde a saída sexa máis fácil e establecendo o conduto de desaugadoiro do xeito que menos danos cause ao ben servinte, previo á correspondente indemnización.

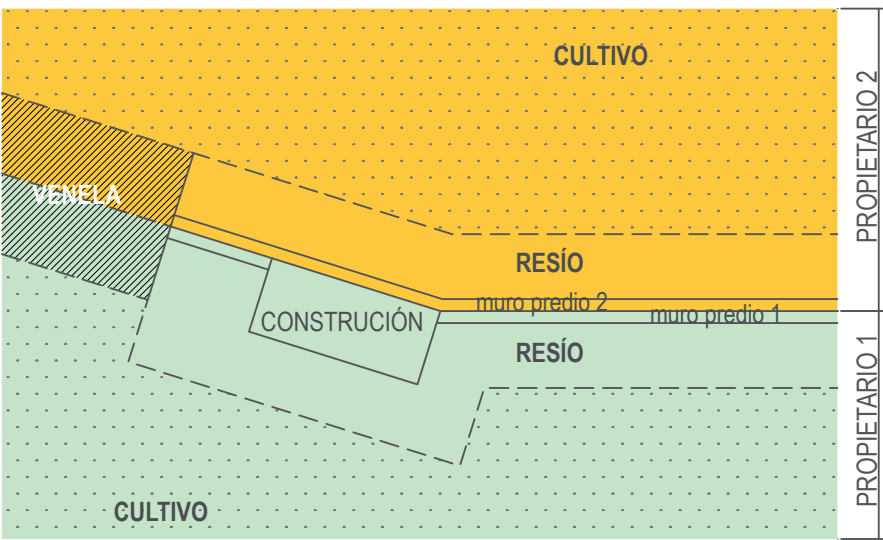
DISTANCIAS E OBRAS INTERMEDIAS PARA CONSTRUCIÓNS E PLANTACIÓNS (Art 589 al 593 CC)*

Non se pode construír nin plantar cultivos preto de prazas fortes ou fortalezas sen cumprir as condicións esixidas pola lexislación correspondente. Non se poden **plantar árbores** preto da propiedade allea, se non á distancia autorizada polas ordenanzas ou costumes do lugar, e no seu defecto, a **2m** da liña divisoria das herdades se a plantación é de **árbores altas**, e a **50cm** se a plantación é de **arbustos ou árbores baixas**. As pólas e raíces pódense cortar na propiedade doutra persoa. Para distancias ver FICHA A03. MONTES.

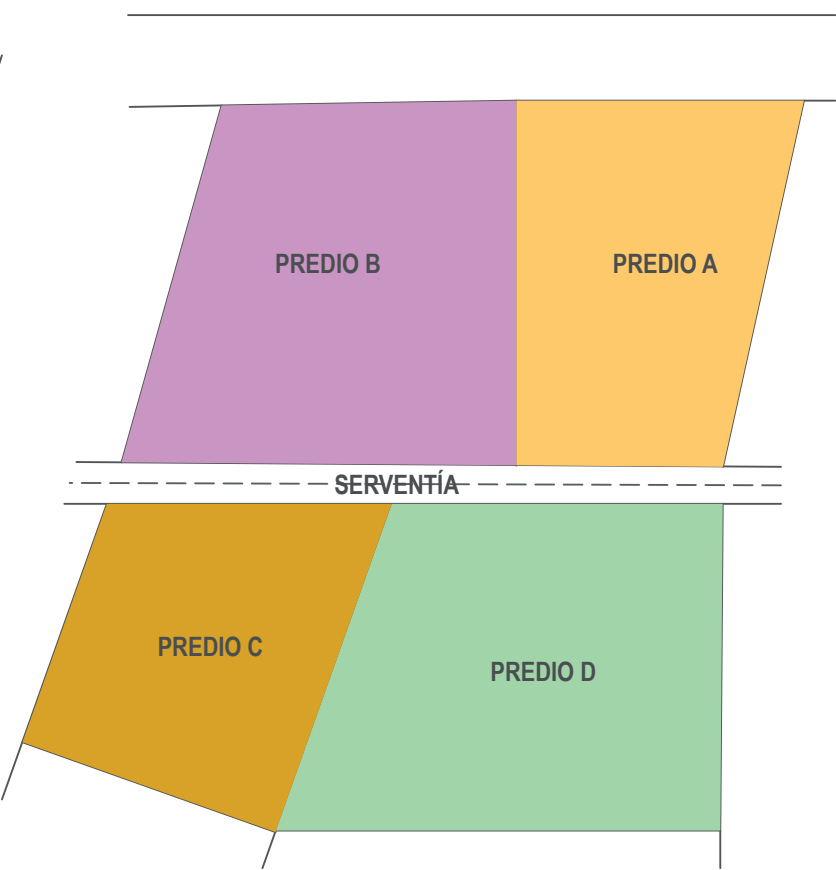
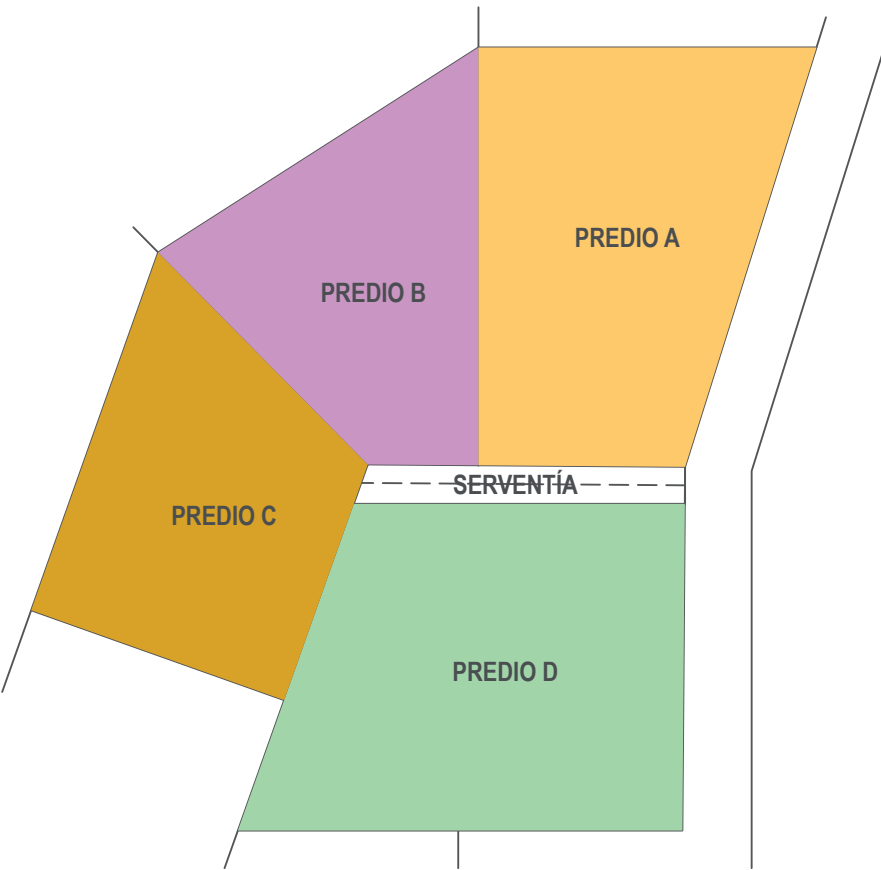
RELACIÓNS DE VECIÑANZA (PUNTOS 1 E 2 Art 75 LDCG)

RELACIÓNS DE VECIÑANZA (PUNTOS 3 E 4 Art 75 LDCG)

SERVENTÍAS

REFERENCIA LEGAL

Lei 2/2006, do 14 de xuño, de dereito civil de Galicia (DOG 29/06/2006). (LDCG).

DEREITOS REAIS (Tít. VI LDCG)

AGRAS E VILARES (Art 71 a 74 LDCG)

A propiedade sobre as parcelas integrantes da agra ou do vilar levará inherente un dereito de copropiedade sobre os seus valos ou cercados.

As partes en copropiedade non poderán ser alleadas ou gravadas con independencia das terras das que se reputan elementos alleos e inseparables, e na transmisión, por calquera título, do dominio dalgunha delas entenderase comprendida a cota de participación en tales elementos.

De non haber pacto ou normas específicas de concentración parcelaria, o uso rexerá o aproveitamento e, en xeral, as relacións xurídicas dos propietarios das leiras que integren a agra ou o vilar.

O propietario ou a persoa que utilice a agra, no seu nome ou por título distinto, e use a parcela ou as parcelas sen respectar os usos indemnizará polos danos e as perdas ocasionados.

Ningún propietario ou persoa que a título distinto utilice as parcelas da agra estará obrigado a pagar melloras, novos servizos ou instalacións, pero non poderá aproveitalas sen antes pagar o que lle corresponda ao seu predio ou predios.

RELACIÓNS DE VECIÑANZA (Art 75 LDCG)

1. O **cómara**, **ribazo** ou **arró** e os muros de contención de leiras estremeiras situadas a distinto nivel ou socalco enténdese, agás proba en contrario, que forman parte do predio situado no plano superior, e o seu propietario ou posuídor están obrigados a realizar as obras e reparacións necesarias para a súa conservación e o seu mantemento.

2. A **gabia** ou o **foxo paralelo** ao lado exterior dos muros construídos para pechar leiras enténdese, agás proba en contrario, feitos co fin de advertir de que o pechamento pertence ao predio pechado, e, de se tratar de leiras estremeiras situadas a distinto nivel ou socalco, que estes forman parte do predio situado no plano inferior.

3. O **resío** ou a **franja de terreo sen cultivar** que rodea os muros ou as construcións con fins de mantemento ou separación enténdese, agás proba en contrario, que pertence ao propietario do muro ou da construción. Para os efectos de determinar a súa largura terase en conta o costume do lugar.

4. A **venela** ou a **suma de dous resíos** deixados polos propietarios de muros ou construcións contiguas ou estremeiras con fins de mantemento ou separación enténdese que está dividida, agás proba en contrario, por unha liña que correrá equidistante de ambas as dúas construcións

SERVENTÍAS (Art 76 al 81 LDCG)

A serventía é o paso ou camiño privado de titularidade común e sen asignación de cotas, calquera que sexa o que cada un dos usuarios ou causantes cedese para a súa constitución, que se encontra establecido sobre a propiedade non exclusiva dos lindeiros e que teñen dereito a usar, gozar e posuír en común para os efectos de paso e servizo dos predios.

Se algún titular dos lindeiros acredítase a adquisición exclusiva da parte do paso ou camiño que discorre sobre a súa propiedade, quen alegue a existencia de serventía deberá probar a súa constitución, que poderá ser declarada fronte o que se opón ao paso, en beneficio da comunidade, sen necesidade de intervención dos demais cotitulares, os que se aproveitarán das resolucións favorables sen que os prexudiquen as adversas.

Agás proba en contrario, presúmese a existencia de serventía:

- 1.º) Se as leiras forman ou formaron parte do agro, da agra ou do vilar, e se proba o uso continuo.
- 2.º) Cando o paso ou camiño foi establecido na partición de herdanza ou división de cousa común como servizo para todas ou algunha das parcelas resultantes.
- 3.º) Se o camiño aparece referido como lindeiro nos títulos das terras que se serven por el.
- 4.º) Cando o paso ou camiño é usado polos lindeiros para accederen ás súas terras situadas sen outra saída a camiño público.

Ningún cotitular da serventía poderá exercer a acción de división.

Todos os partícipes están obrigados a contribuír, por partes iguais, cos gastos de conservación da serventía nos termos que acorde a maioría.

Calquera modificación ou alteración da serventía requirirá o consentimento unánime dos copropietarios.

Malia o anterior, se o trazado do paso ou camiño dentro dos predios achegados para a constitución da serventía lle impedisese ao condono realizar no resto do seu obras, reparacións ou melloras importantes, poderá variarse pola súa conta sempre que ofrezca no predio outro lugar igualmente idóneo e de xeito que non resulte prexuízo grave para os demais cotitulares da serventía.